Okultizmo ir religijotyros leidinys

POKRĖS Lietuvoje

mokslas religija magija

№ 1. Gruodis 2014 e.v.

№ 1.

Gruodis 2014 e.v.

Projektas buvo įkurtas 2003 metais.
Įsteigėjas — Baltosios Bezdžionės Ordinas.
Lietuvių kalba išleistas 2014 m.

Vyriausiasis redaktorius: Fr. Nyarlathotep Otis (Adrianov R.O.)
Oficialus atstovas Vilniuje: Fr. Vital

Internetas:
Lietuvių: http://apokrif93.com/litva/, http://vk.com/apokrif93lit
Rusų: http://apokrif93.com, http://vk.com/apokrif93

E-paštas: 93in39@gmail.com

© Redakcinė «Apokrifas» kolegija i žurnalo autoriai, 2014

Vilnius

Turinys

№ 1. Gruodis 2014 e.v.

APOKRIFAS, №50 (avasario Lygiadienis 2012):
Elias Otis interviu — žurnalui «Кудесник» («Kudesnik») 6
APOKRIFAS, №75 (balandis 2014):
Chartija autonominio tarptautinio visuomeninio okultinio-religijotirinio žurnalo «Apokrifas» skyriaus įsteigimui lietuvių kalba 14
Alisteris Kroulis. Šventos Thelemos Knygos:
Liber B vel Magi 16
Liber Liberi vel Lapidis Lazuli Adymbratio Kabbalae Aegyptorum 19
Liber Porta Lucis 34
Liber Trigrammaton 37
Liber Cordis Cincti Serpente 41
Liber Stellae Rubeae 58
Liber Tzaddi vel Hamus Hermeticus 62
Liber Cheth vel Vallum Abiegni 65
Liber AL vel Legis sub figura CCXX (Įstatymo Knyga) 68
Liber Arcanorvm των Atv του Tahuti Qvas Vidit Asar in Amenti sub figvra CCXXXI.
Liber Carcerorvm των Qliphoth Cvm Suis Geniis addentvr Sigilla et Nomina Eorvm 81
Liber A'ASH vel Capriconi Pneumatici 85
Liber Tav vel Kabbalae Trivm Literarum 88
Liber DCCCXIII vel Ararita 90

UŽ JUMORĄ IR SVEIKĄ PROTĄ!
DARYK KĄ NORI — NOREK NEĮMANOMO!

Kopijavimas ir platinimas viso leidinio bei jo dalių
leistinas ir yra sveikintinas su sąlyga
jei bus nurodytas autorius ir elektroninis leidinio adresas.

Redakcijos nuomonė gali nesutapti su autorių nuomone.

Redaktorius pasilieka teisę
atsisakyti skelbti medžiagą be paaiškinimo.

Paruoškite gamyba
prasidėjo 01.02.2014 m.

Atleiskite išduotas
10.12.2014 m.

Internetas:
Lietuvių: http://apokrif93.com/litva/, http://vk.com/apokrif93lit
Rusų: http://apokrif93.com, http://vk.com/apokrif93

E-paštas: 93in39@gmail.com

Sąskaita Яндекс.Деньги: 41001416643125
Sąskaitos WebMoney: Z318373604178, E263825672387, R412990927571, U141526320068, B411510488425, G198524212114
Telefono numeris: 89632921917
Žemėlapis «Sberbank Rusijos»: 67619600 0475725116
Informacija iš «Sberbank Rusijos»: **Калининградское ОСБ № 8626/01236**
ИНН 7707083893 **БИК** 042748634 **КПП** 390602001
к/сч 30101810100000000634 **р/сч** 47422810920009902000
Назначение платежа: Адрианову Роману Олеговичу,
лицевой счёт № 42307810820013446934 48
Adresas paštu: 236022, Калининград, ул. Нарвская, д. 17, кв. 11, Адрианову Роману Олеговичу

Jūs sveikina pirmasis pdf-leidinys lietuvių kalba apie magiją, okultizmą, ezoteriką ir religijotyrą — žurnalas «Apokrifas»!

Jis yra leidžiamas nuo 2003 metų rusiškai,
dabar atsirado ir lietuviškoji versija.
Malonaus skaitymo!

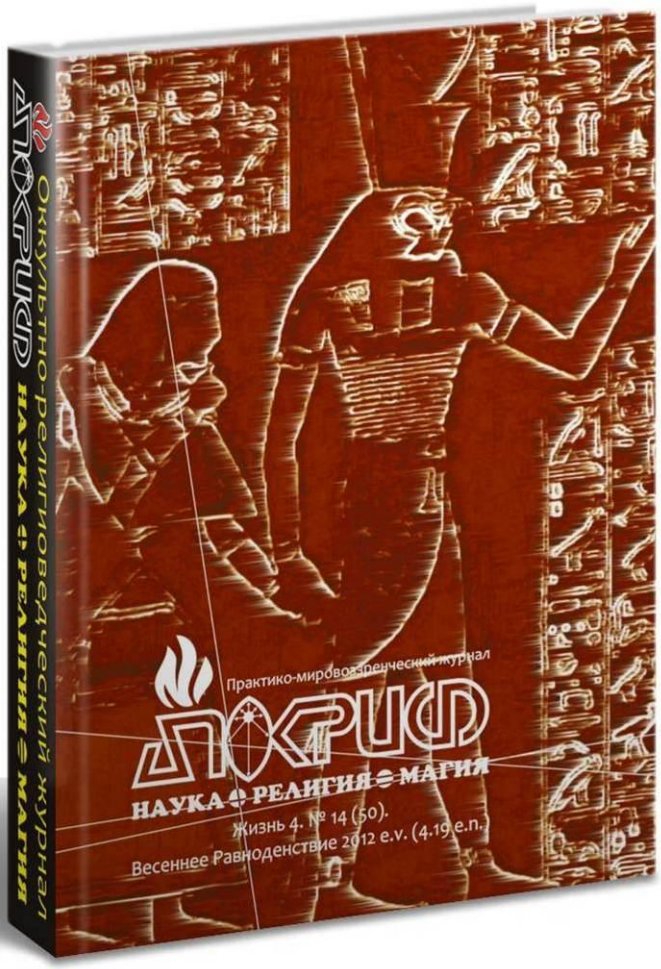

Apokrifas, №50 (Pavasario Lygiadienis 2012)

Elias Otis interviu —
žurnalui «Кудесник» («Kudesnik»)

(ver. Fr. Vital)

***Antonas Bandurko (A.B.)*: Sveiki, Otis. Papasakokite apie savo leidinį.**

Fr. Nyarlathotep Otis (N.O.): Mūsų leidinys įsteigtas 2005-2006 metų žiemą. Tai netgi ne pirmas mano okultinio pobūdžio projektas: dar vienas šių metų jubiliejus — 20 metų sukaktis nuo pirmojo iš jų, filosofinio susirašinėjimo klubo «Kūrinija» išleidimo momento. Nors jis egzistavo vos porą metų, bet padėjo pamatus visai mano projektinei veiklai, bei suteikė nemažos patirties, taip reikalingos tuo metu. Tarp kitų projektų, kurių buvo tikriausiai apie dvi dešimtis, galima įvardinti, pavyzdžiui, literatūrinį almanachą «Lalangamena», bandymą sudaryti lavkraftiškos mitologijos kanoną «Negyvųjų Testamentas» ir ne tokią jau nežinomą roko grupę «Ugnies Pasaulis». Projektai buvo skirtingo kryptingumo, skyrėsi jie ir apimtimi ir kokybe, ir egzistavimo trukme, ir «autonomiškumo» laipsniu, nepriklausai nuo manęs, arba mano dalyvavimo juose. «Apokrifas» tarp jų, turbūt, sėkmingiausias, dėl keletos priežąsčių. Iš vienos pusės, šioje plotmėje (turint omeny ne tik patį žurnalą, bet ir svetainę) man pavyko surinkti ir eilę kitų projektų, tame tarpe ir jau uždarytų (arba, geriausiu atveju, «įšaldytų»): jame yra skyriai «Lalangamena», «Tanelorn» (rusakalbių Maiko Murkoko kūrybos mėgėjų antologija), keletas unikalių muzikinių kolekcijų, koledžo «Telema-93» ,kaliningradietiškojo skyriaus medžiaga ir .t.t., kiti dar neintegruoti projektai gali būti lengvai pridėti pagal atidirbtą schemą. Kita vertus, «Apokrifas» labiausiai realizuoja mano Kelią kaip mago, poeto (plačiąja žodžio prasme — kaip literato aplamai, nors kartais būtent kaip poeto) ir visuomeninko, tuo tarpu ankstensieji projektai, kaip tasyklė, buvo susiję su kokia nors viena iš mano «hipostazių». Galiausiai — žurnalas yra sėkmingas ir daugeliu formalių požymių: turi nemažą auditoriją, egzistuoja jau daugiau nei 6 metus, pas mus spausdinosi tiek žinomi okultistai, tiek akademinio mokslo veikėjai, turintys mokslo laipsnius, o paskutiniuoju metu mes vis labiau įsisaviname «realą» (pavyzdžiui, šiais metais bus išleistas penkiatomis mūsų žurnalo medžiagos pagrindu, apie ritualinę magiją, Chaoso magiją, Senųjų magiją, demonologiją bei atsrologinę mediciną, norintys jau dabar gali užsisakyti jį, o suspažinti su turiniu kiek plačiau galima čia: http://eredraug.livejournal.com/458993.html).

Tikriausiai, viena iš pagrindinių «Apokrifas» tematinių ypatybių — tai neprisirišimas prie kokios nors konkrečios idealogijos arba tradicijos. Mes stengiamės publikuoti medžiagą iš skirtingų sistemų, nuo krikščionybės (turime net specialią rubriką «Kristaus žodis») iki satanizmo ir nuo tradicionalizmo iki transhumanizmo. Vieniems tai keistai atrodo, kiti gali priimti tai kaip «košę» (tokie žmonės tik pasikasys pakaušį, sužinoję, pavyzdžiui, jog nesenai aš pasisakiau komunistų mitinge, aštria organizuotos religijos kaip bukinimo instrumento, tema ir, tą patį vakarą, «Telema-93» Koledžo rėmuose pravedžiau lekcijas apie judaizmo bei krikšionybės pagrindus, kurias skaitė gerbiami savo religinėse bendruomenėse, žmonės). Jiems tai galvoje nesutelpa (kiek pamenu, netilpo jų galvose ir tai, kad aš kartu solidarumo sim,boliu su Libijos liaudimi, bei jo lyderiu, žalia juostele,

nešiojau ir baltą protesto juostelę prieš mūsų pačių «nacionalinį lyderį»). Man gi, tokia žurnalo politika — tai, visų pirma yra mėginimas skaitytojams suteikti galimybę savarankiškai išsisaiškinti žmonijos filosofinės minties daugiaplotmę, bei pasirinkti. Žmogus šiandien negali vadintis visapusiškai išsilavinusiu, neperskaitęs Biblijos, Korano, Bhagavatgitos, Dhammapados, Edų, Kroulio darbų, Lavejaus, Blavatskos, Dokinzo — nesvarbu koks jo asmeninis požiūris į visus juos bebūtų. Lygiai taip pat, nei vienas krikščionis, nei vienas musulmonas, nei vienas pagonis, arba ateistas negali laikyti savo įsitikinimų visiškai sąmoningais, jei jis nesusipažino bent su esminiais , pagrindinių minties krypčių tekstais, prieš pasivadindamas krikščioniu, musulmonu, pagonimi, ateistu arba kuo nors kitu. Tai mes ir stengiamės padėti išsiaiškinti.

***A.B.*: Kokiai auditorijai yra skirtas jūsų žurnalas?**

N.O.: Mūsų tikslinė auditorija skirstosi į dvi kategorijas. Iš vienos pusės (tikriausiai — pirmiausia), tai jauni žmonės, kurie dar ne visai pasirinkę savo Kelią, bet pasiruošę į pasaulį žvelgti atvertomis akimis ir iš visur semtis, tai kas labiausiai jiems artima, o ne tik tai, kas yra priimta socialiai kultūrinėje ir etnoreliginėje terpėje. Iš kitos pusės — turintys nusistovėjusią pasaulėžiūrą žmonės (ne vien tik okultistai ir mistikai), besistęngiantys praplėsti savo žinias kaip savo pasaulėžiūrinį kontekstą, taip pat ir kitų sistemų bei tradicijų atstovai.

***A.B.*: Kodėl buvo pasirinktas būtent toks formatas?**

N.O.: Nesu tikras, kad jis buvo *išrinktas* :) Pirmuosius 12 numerių aš išklojau grynai savo esantiems, bei potencialiems mokiniams. Tai buvo mano straipsniai, susirašinėjimai, ese, kartais mano mokinių darbai, ir kažkokiame etape atsirado poreikis tai ką turiu, parodyti viena nuoroda, visų pirma tiems, kurie norėjo pas mane mokytis. Tuomet aš pirmą kartą ir publikavau keletą darbų, dar be pavadinimo «Apokrifas» ant viršelio. Berods, tik trečiame ar net penktame numeryje, paskutiniame puslapyje atsirado sąrašas «Ankščiau serijoje Apokrifas», ir taip buvo iki 12-to numerio O vėliau, kai gavau o^{o} Ordo Templi Orientis, nusprendžiau atkurti ir perdaryti projektą, jį padarant «viešesniu», tiek autoriams, tiek ir skaitytojams. Tam buvo sukurta svetainė, senieji numeriai buvo naujai sumaketuoti, o kartais ir praplėsti, 2-ą kartą (iki gegužės 2010 metų) pagrinde buvo spausdinami mano darbai, darbai mano mokinių ir draugų, o vėliau jame gavo galimybę spausdintis bet kuris, kas atsiųs mums ganėtinai kokybišką medžiagą. Kas susiję būtent su «formatu», mes reguliariai su juo ekperimentuojame, pavyzdžiui, pradedant Koledžo veiklą, pradėjome talpinti lekcijas, kaip savotišką audio priedą.

***A.B.*: Jūsų žurnalo ganėtinai charizmatiškas stilius, kas sugalvojo pateikti taip informaciją?**

N.O.: Nelabai suprantu išsireiškimą «charizmatiškas žurnalo stilius»☺ Pasakyčiau, kad mūsų žurnalo stilius labai «chaotiškas», (kalbant apie tekstinį turinį) nėra specialiai formuojamas, mes neturime etatinų korespondentų, mes išsilaikome tuo, ką mums atsiunčia skaitytojai (nors, kartais kažką ir pats parašau). O kalbant apie «sugalvojo»

bendrai, tai žurnalą tempiu praktiškai aš vienas, neskaitant žinoma, mūsų tinklų meistro ir mūsų autorių, vertėjų, dailininkų. Tarp kurių yra daugiau — mažiau ir pastovūs, jie, tikriausiai ir užduoda stilių. O jeigu apie stilių ,kaip apipavidalinimą, tai deja, bet aš negaliu pasakyti jog mes turime nors kokį tai stilių. Per save kiekvieną mėnesį perleisti tokį kiekį informacijos ir beveik vienam — čia ne iki maketavimo, tenka viską daryti Worde ir paskubomis. Norisi kada nors turėti maketuotoją, išdirbti stilių (aš jau maždaug įsivaizduoju, koks jis turėtų būti, bet va apipavidalinti tai — nelieka laiko)...

***A.B.*: Kuri iš «Apokrifas» skilčių jums patinka daugiau už kitas?**

N.O.: Ypatingai galiu išskirti dvi. Visų pirma, tai autorinė Vladimiro Golyševo rubrika «Kristaus žodis». Jau vien tai kad aš, įsitikinęs ateistas, antiklerikalas, antikrikščionis, okultistas, į žurnalą įtraukiau pilną krikščionišką skyrių, turėtu apie kažką sakyti. Šioji rubrika — nuoseklus krikščioniškas (šiuolaikinis) požiūris į daugelį nūdienos problemų, tame tarpe ir į pačios krikščionybės problemas, pirmiausia — rusiškos. Panašiai kaip ir Aleksandras Menis, Jakovas Krotovas arba serbų patriarchas Pavelas, Golyševas, man yra tikrojo krikščionio pavyzdys, o tokiuose žodžių junginiuose žodis «tikras», man visuomet svarbesnis už juo apibūdinamąjį daiktavardį: su tikruoju satanistu, su tikruoju budistu, su tikruoju pagonimi, ateistu, krikščioniu aš žymiai lengviau rasiu bendrą kalbą (manau, kad jie tarpusavyje irgi), nei su visokiais «ne iki-».
Kita rubrika, kurią aš norėčiau pažymėti — «Įžymių bodisatvų gyvenimas». Tai ne tik rubrika, bet ir savo ruožtu atskiras projektas — trumpos įvairių istorinių, mitinių, kartais netgi literatūrinių personažų biografijos. Skilties pagrindas buvo thelemitiškos Gnostikinės Katalikiškos Eklezijos šventųjų sarašas, kuris buvo išplėstas dėka kai kurių kitų gerbtinų įvairiuose thelemitiškose organizacijose, personalijų. Šiais metais pirmasis sarašas bus baigtas, o kaip antrojo pagrindas bus, visų pirma, kai kurios tulku (budistų lamų persikūnijelių) linijos bei kai kurios dvasinių tradicijų perdavimo grandys. Šioje skiltyje yra ir kariai, ir žyniai, ir karaliai, ir paleistuvės, ir dievybės — o iškilęs klausimas kodėl šiame saraše atsirado ta ar kita figūra — savaime jau svarbi meditacijos tema.

***A.B.*: Kaip jums kilo idėja versti knygas, dar neišleistas Rusijoje?**

N.O.: Viskas prasidėjo nuo Alano Benneto, Alisterio Kroulio mokytojo, darbų. Esmė tame, jog man jis yra ypatingas personažas, jis figuruoja mano persikūnijimų saraše (kiek tai yra objektyvu ir kaip susije su mano netikėjimu į persikūnijimus — klausimas ypatingas ir labai ilgas). 2005 metais aš išverčiau du jo darbus — vieną apie budizmą, kitą apie Kabbalą, — kurie buvo įtraukti į 5-tą «Apokrifas» laidą. Vertimas nebuvo sėkmingas, beveik visas elektroniniu redaktoriumi, ir man įstojus į O.T.O. padariau jo antrą redakciją, o kartu išverčiau ir trečią Benneto tekstą, kurį turėjau savo dispozicijoje — apie Aukščiausiojo Genijaus invokaciją. 2008 ar 2009 metais aš parašiau Anai Nensi Ouen (ji išvertė skandalingai pagarsėjusias Salmano Rušdi «Šetoniškas eiles») ir pasiūliau dirbti su nauju, kompiliuotu Nekronomikono vertimu, o kuomet darbas buvo užbaigtas (tai maždaug sutapo su mano Pašventimo laiku), mes su ja ėmėmės kaikurių Kroulio darbų. O 2009-ų metų pabaigoje mano partnerė (ji taip pat ir mano jaunesnioji žmona, kurių pas mane dvi) žurnalui paruošė vieną ankstyvųjų savo vertimų apie Auksinės Aušros Ordiną ir išvertė

straipsnį apie enochiškus šachmatus. Taip kad viskas vyko sklandžai ir lyg «savaime», ir tik po to mes pradėjome versti kažką tikslingai bei priimti mūsų skaitytojų vertimus.
Aplamai, knygų vertimas yra kilnus reikalas, nors retai dėkingas. Ne veltui dar tarp krikščioniškų misionierių ypatingai buvo gerbiami tie, kurie versdavo biblijos tekstus į naujas kalbas (tam kartais prireikė sukurti netgi naujus alfabetus). Štai ir mes stengiamės. Tikriausiai patys svarbiausi mūsų versti tekstai, tai asirų Knyga Maklu, kai kurie Kroulio veikalai, ir galbūt Chaoso magijos Iliuminatų Tanateroto Ordino medžiaga.

***A.B.*: Magijos bei okultizmo tema, švelniai tariant, nėra svetingai priimama pasaulietinėje visuomenėje, o jūs ką apie tai manote?**

N.O.: Pasaulietinėje visuomenėje , jei ir ne priimama, bet ir ne smerkiama. Kur kas didesnė okultizmo konfrontacija buvo ir lieka ne su pasaulietiniu mokslu bei kultūra, o kaip tik su religija, ypač organizuota, ypač su «abraomiška» — krikščionybe ir islamu. Magai yra organizuotų religijų, pirmiausia «oficialių», «valstybinių» tiesioginiai konkurentai. Magija, kaip ir mokslas, kaip ir pasaulietinis humanizmas akcentuoja asmenybės vystymąsi, tobulėjimą, augimą, religija tai atiduoda į dvasininkų, dogmatų rankas. Magija atsižvelgia į mokslo pasiekimus, nes tai padeda plėsti žmogaus galimybes, o religija, kaip taisyklė, sustabarėjo ir pasisako prieš klonavimą, nanotechnologijas, prieš skrydžius į kosmosą, prieš naujas, mokslines koncepcijas, nes mokslas ištrina baltas dėmes pasaulio pažinime, kurias religija priskiria dieviškumui. Magija, kaip ir mokslas, ieško atsakymų, o religija ieško įrodymų tam, kuo ji besąlygiškai tiki. Su mokslu, žinoma, magija turi daug konfliktų, tame tarpe ir neišsprendžiamų, bet tai visų pirma — metodologiniai nesutarimai, o ne bendra problematika. Idealiai, okultizmo vieta yra fronto linijoje tarp nepažinaus bei moksliškai suvokiamo, tai, kaip taisyklė, istorijoje ir nutikdavo, tereikia paminėti tokius vardus kaip Džonas Di ir Džordano Bruno. Dabar, tiesa, vis dažniau «alternatyviai mąstantys» neišmanėliai mėgina pavadinti savus proto išvedžiojimus «ezoterika», ir tai didžiulė šiuolaikinio okultizmo bėda, bet tai vėl gi, problema situacinė, o ne pasaulėžiūrinė.
Kas susiję su visuomene kaip tokia, pasaulietinė visuomenė — tai ne tas pat kas, tarkim, ateistinė visuomenė arba, juolab, materialistinė visuomenė. Pasaulietinė visuomenė skiriasi nuo teokratinės, visų pirma, būtent sąžinės ir tikėjimo išpažinimo laisve (tarp kitko deklaruojama ir rusiškoje Konstitucijoje, bet kruopščiai ignoruojama, pagal faktą, vienos iš daugelio mūsų visuomenės konfesijų naudai), pasaulietinės visuomenės įkūrimas, pasipriešinimas teokratinio obskurantizmo paplitimui — vienas iš mūsų leidinio uždavinių.

***A.B.*: Jūs magas?**

N.O.: Taip. (Dabar, žinoma kad, pusė mūsų skaitytojų pasakys «jeigu sako, kad magas, vadinasi, ne magas», kita — «Tuomet tegul ką nors priburia», bet tai jų asmeniniai lytiniai sutrikimai.) Klausimas, žinoma, suformuluotas šiek tiek nekorektiškai, pirmiausia reikia pateikti magijos apibrėžimą ir apibūdinti patį magą, bet aš pasinaudosiu šiuo nekorektiškumu kaip savotiška landa ir remsiuos apibrėžimu, kuriuo naudojuos pats, ir kuris, daugiau mažiau, remiasi įvadu į «Magija teorijoje bei praktikoje», parašytu Alisterio

Kroulio: Magija, tai Mokslas ir Menas iššaukti pokyčius pagal savo Valią. Todėl magas, man visų pirma yra tas, kuris išmoko suprasti savąją Valią ir veikti pagal ją, nežiūrint į sunkumus.

***A.B.*: Jūsu leidinys yra nemokamas, bet kiek aš žinau, žurnalo leidyba, ganėtinai prabangi. Iš kur jūs imate lėšų?**

N.O.: Mėgstu su perdėtu pasididžiavimu sakyti, kad reklaminė kampanija per visus 6, jo gyvavimo metus apsiėjo vos 90 rublių (būtent tiek savu metu aš išeikvojau vienkartiniam žurnalo «išsukimui» VKontakte). Visame kitame, žurnalo išleidimas — tai rezultatas to, jog kiekvieną mėnesį pas mus atsiranda unikalus turinys, plius «tiesioginis radijas — iš lūpų į lūpas», visų pirma iš mūsų autorių pusės. Tas pat ir dėl medžiagos: mes, žinoma, neimame pinigų iš mūsų skaitytojų, bet mes ir neišmokame honorarų. Mums laisvanoriškai atsiunčia straipsnius, mūsų adminas visuomeniniais pagrindais (panašiais sumetimais kaip ir mano) dirba tinklalapyje, periodiškai su mumis dalinasi iliustracijomis, ir kita. Tik paskutiniu metu žurnalas pradeda nešti kokias — ne kokias kapeikas: skaitytojų paaukojimai (svetainėje ir pačiame žurnale yra nurodytos sąskaitos), pardavimai už išleistas knygas. Tai žinoma yra per mažai, bet vis geriau nei nieko. Labiausiai mane tenkintu 60 tūkstančių per mėnesį pajamos, kad galima būtų neeikvoti laiko pašaliniam darbui, o taip pat išlaikyti dizainerį — maketuotoją bei tinklo — meistrą ir disponuoti likusiais 15 tūkstančių, paskirstant, esant būtinybei, korektoriams ir kitiems — ypač svarbiems pagalbininkams. Esant tokioms sąlygoms, galėčiau žurnalą padaryti savaitiniu arba, be pagrindinio mėnesinio numerio, kiekvieną mėnesį išleisti tris tematinius, literatūrinius arba naujienų priedus. Esant tokioms sąlygoms, galėčiau žymiai pakelti ir žurnalo kokybę, kadangi atsirastų papildomo laiko pačiam ieškoti vertų autorių. O kol kas pagrindėmis leidinio sąnaudomis lieka laikas, regėjimas, kartais ir nervai, kartais — «praleistos galimybės», kartais — šeimyniniai barniai (pavyzdžiui, kuomet pusę metų «sedėjau» įtemptame, bet menkai apmokamame darbe, kad turėčiau galimybę daugiau laiko ir jėgų skirti žurnalui, bet būtent tą pusmetį aš, faktiškai suteikiau žurnalui vardą, kuris jau dabar iš lėto ima reikštis piniginiais vienetais). Bet «Apokrifas» man — svarbus mano tiesioginio Didžiojo Darymo realizavimo įrankis, tuomet kai darbas — tik priemonė aprūpinti «užnugarį», todėl kartais tenka aukoti mažiau vertingą vardan vertingesnio.

***A.B.*: 75 leidinių — tai ne juokas. Kur semiatės įkvėpimo?**

N.O.: Faktiškai netgi 120, priskaičiavus tematinius priedus (Bibliotekėlė bei lygiagretūs projektai, nesumuojami). Bet apie įkvėpimą ypatingai nepakalbėsi, juk tai ne 75 tomų autorinių kurinių rinkinių, «įkvėpimas mano paties darbams, ir okultiniams ir literatūriniams — tai pat atskiras pokalbis). Kiekvienas straipsnis — įkvėpimas, visų pirma, jo autoriaus, o ne redaktoriaus. Iš redaktoriaus reikalaujama, pirmiausia: atsakingumo, darbštumo, atsidavimo. Skonis bei kitos savybės — ne mažiau svarbios, bet mažiau kurybiškos (ir atitinkamai, mažiau «įkvėptos»).

***A.B.*: Pirmuose jūsų žurnalo leidimuose ant viršelio puikavosi frazė «Už humorą ir sveiką protą! Daryk ką nori — norėk Neįmanomo». Kokia jos atsiradimo istorija ir kodėl jos neliko vėlesniuose leidimuose?**

N.O.: Jos (tai dvi frazės, ne viena) niekur nesidėjo, tiesiog persikėlė nuo viršelio į titulinį lapą. Pirmoji jų, dabar dar ir papildyta paaiškinimu, kurio nebuvo kuomet ši frazė užgimė, bet labai tiko — Kroulio citatai iš jo «Magika be ašarų», kaip tik apie humorą bei sveiką protą! Kas susije su atsiradimu, tai pirmiau atsirado frazė «Daryk ką nori — siek Neįmanomo». Tai žinoma perfrazavimas Thelemos Įstatymo («Daryk tu tavąją valią, lai tai ir būna visas pilnas Įstatymas»), ir prasmė ne tik tame jog reikia norėti Neįmanomo (tai yra kartelė užkelta žymiai aukščiau savo galimybių — kad visada būtų kur augti), bet ir tame, jog nežiūrint viso neįmanomo, jį visgi reikia daryti (nori — vadinasi daryk). Tai devizas — kasdienis devizas, «taikusis», ir tuo pačiu brahmaniškas. Po šiuo žurnalo devizu — okultinis švietimas, pagalba skaitytojams jų asmeniniam vystymuisi. Antrasis — «Už humorą ir sveiką protą!» — devizas kovinis, kšatriškasis, jo negalima pamiršti būtent dabar, kuomet patys šlykščiausi darbai atliekami su rimta veido išraiška, o sveikas protas kruopščiai įtrypiamas į purvą. Tai «bodisatvų» kovos prieš «smeginlesius» devizas, jo sudedamoji žurnale — propoganda prieš dogmatizmą, obskurantizmą, totalitarišką mąstymą. Pirmasis — tai mano kaip mago devizas, antrasis kaip visuomenės veikėjo. Mano devizas, kaip poeto, neįvardintas, jis — tarp šių dviejų eilučių.

***A.B.*: Jūsų sveitainėje yra skyrius «Žurnalų salė». Ten, apart jūsų, patalpinta daug kitų žurnalų. Pasakykite, tai jūsų projektai ar draugiški jums projektai?**

N.O.: Tikriausiai, teisingiausia bus pasakyti jog tai mūsų ginklo draugai. Tai skirtingi okultinės, ezoterinės, filosofinės, religijotyrinio turinio žurnalai, ne visada artimi mums pagal formą bei prasmę, bet esantys šalia pagal tematika. Šį skyrių, kaip ir muzikinį svetainės skyrių, galima pavadinti žodžiu «kolekcija», tiesiogiai juose aš nedalyvauju, nebent kai kuriuose jų (pavyzdžiui «IoPan») yra mano straipsniai, o «Tunelį» («Ibis»), kuris ankščiau buvo tik Wordo formate, aš savu metu konvertavau į pdf.

***A.B.*: Ką reiškia jūsų herbas?**

N.O.: Mes naudojame dvi emblemas — darbinės Kaliningrado grupės «93 in 39» («Thelema Kaliningrade») ir patį logotipą (arba logotipo vardo pavardės variantą) «Apokrifo». Tikiuosi jog lamenas — tai simbolis būsimos O.T.O. (Ordo Templi Orientis) Stovyklos Kaliningrade (nepainioti su O.Б.O./B.B.O. — Baltosios Bezdžionės Ordinu). Ant jo klasikinė mandorla nuo O.T.O. lameno, kurios apačioje iš ten pat paimta Graalio Taurė, o vietoje balandžio — Keningsbergo erelis (balandis kaip simbolis mums nelabai simpatiškas, mes labiau plėšrūs, be to reikia pabrėžti ir vietovės simboliką, ir vietoje Uadžet (Horo Akies) — Chaoso Žvaigždė su Akimi Sapnuojančio, chaosiškai — lavkraftiška simbolika, kuri išreiškia chaosiškai — magišką mūsų grupės specifiką.
Ir dar yra «Apokrifo» logotipas, dvi pirmos raidės mūsų «firminio» pavadinimo, ant kurių dega trilapė liepsna. Tiek trejybiškumas, tiek ugnis — labia daugiaprasmiai simboliai, pati

akivaizdžiausia jų prasmė susijusi su žurnalu — Mokslo, Religijos ir Magijos sąjunga, ir liuciferiška, prometėjiška Proto Liepsna, besiplaikstanti virš jų.

***A.B.*: Jūs galite papasakoti apie Baltų Bezdžionių Ordiną?**

N.O.: Baltos Bezdžionės. Tai aš, mano mokiniai ir mokiniai mano mokinių. Mes turim keletą programinių straipsnių, tarp kurių vienas iš pagrindinių — mano «Kulka Smeginlesiui» («Пуля для Мозгоклюя», ją paprasta surasti pagal pavadinimą). Daugiausia mes bendraujame per atstumą, nors praeitais metais aš pravedžiau ir du Pašventimus gyvai — mokiniams, kurie su manimi ilgiausiai visų. Viena iš svarbiausių Ordino užduočių — autonomiškų, skirtingo turinio grupių tinklo įsteigimas: kūrybiniai rateliai, vaidmenų žaidimų klubai, okultinės bendruomenės, roko grupės, liaudies komitetai ir pan. (tie patys «projektai», apie kuriuos kalbėjau interviu pradžioje), — kurie galėtu tapti visuomeninio gyvenimo branduoliukais iš apačios ir (šiuolaikinis atominis simbolizmas to pačio žodžio «branduolys») paruošti «kritinę masę» pastoviai visuomenės kaitai. Į 0 laipsnį pereina internetu ir be formalių egzaminų, formalūs statutai išdirbti kol kas tik 1 ir dalinai 2 laipsniams (iš keturių, neskaitant Probationer ir Magistro). Simbolizme mes didžiąja dalimi esame ugnies garbintojai, idealogiškai — kažkas nuo Dzen, kažkas nuo Thelemos, ir aplamai — «iš pasaulio po siūlelį», priklausant nuo ypatumų kiekvieno tokio «branduolio». Imant istorines analogijas, labai norėtusi O.B.O. prilyginti iliuminatams (arba jeigu, su rusiškais Karelino bei Solonovičiaus «tamplieriais»), tačiau tai, kol kas yra tai ką mes stengiamės pasiekti, o ne tai kas mes esame duotuoju metu.

***Papildomas K.I. klausimas lietuviškai leidinio atšakai:* Kokie Jūsų planai Lietuvoje, ir ką norėtumėte palinkėti šiai, Jūsų prenumeratorių auditorijai?**

N.O.: Daugiau nei prieš pusę metų, mūsų savanorių dėka, išleidome žurnalą ukrainiečių kalba, kiek vėliau — dar ir gruzinų. Iš pradžių mes publikuodavome, beiveik išskirtinai tik vertimus, kurie buvo skelbiami rusiškajame «Apokrife», tačiau ilgainiui atsirado ir savarankiška medžiaga. Kadangi pagrindiniai mūsų kontaktai Lietuvoje susiję su Thelema bei O.T.O., į pirmą lietuviško žurnalo versijos numerį įėjo Šventos Thelemos Knygos. Vienok, tai nereiškia kad «Apokrifas» — išimtinai thelemitiškas leidinys. Mes žinome, kad Lietuvoje plačiai išreikštos pagoniškos tradicijos, ir mums norėtųsi būti jų interesų, o taip pat visų, nepriklausomų Tiesos ieškotojų ,interesų skleidėjais. Juo labiau ,kad mūsų žurnalas atsirado buvusioje Rytų Prūsijos teritorijoje — žemėje, turinčioje glaudžius ryšius su Lietuva, kurios yra artimos, kultūriškai, gamtiškai, istoriškai ir tradiciškai.
O palinkėčiau skaitytojams: abejoti visokia idėja, bet būti ryžtingu ,kai ateina metas veikti.

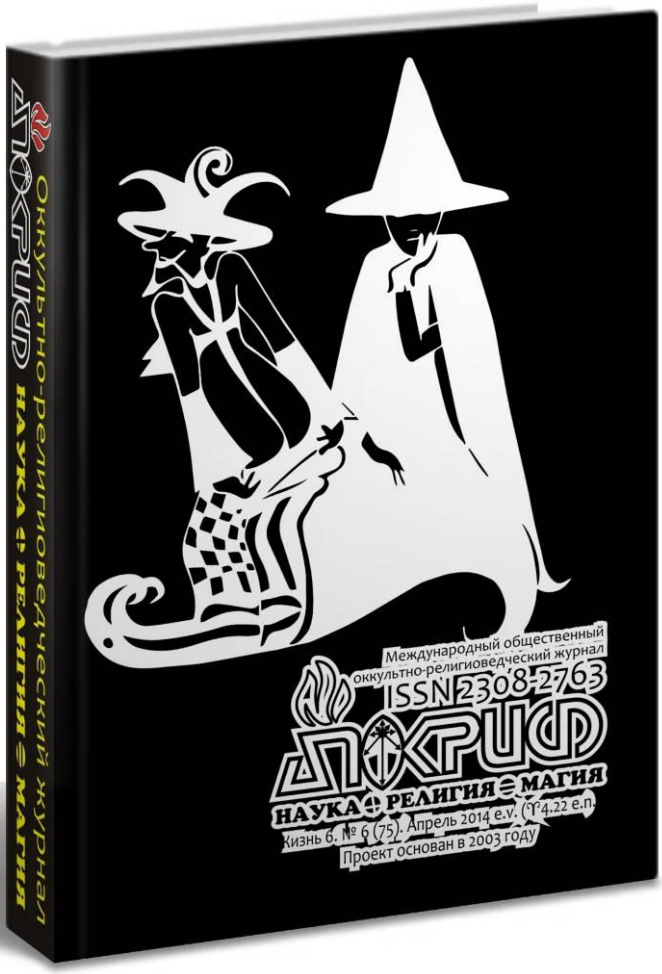

[Apokrifas, №75 (balandis 2014)]

Chartija

autonominio tarptautinio visuomeninio okultinio-religijotirinio žurnalo «Apokrifas» skyriaus įsteigimui lietuvių kalba

Ši Chartija išduota gavėjui, žinomam **Fr. Vital** vardu (https://facebook.com/vital.anthropos, **Vilnius m.)** – jis esąs oficialus okultinio- religijotirinio žurnalo «Apokrifas» atstovas **Lietuvoje** ir turi teisę atstovauti žurnalo lietuviškame sektoriuje, interesus, įskaitant:

- Savarankiškai (supažindinęs vyr. Redaktorių žurnalo ir pasikonsultavęs su juo) užpildyti lietuvišką skyrių originialia bei versta medžiaga;
- Dalyvauti sudarant ir pasirašant oficialus žurnalo pareiškimus;
- Ieškoti ir imti sau į pagalbą korektorius, vertėjus, autorius ir t.t;
- Sudaryti sutartis su leidyklomis, išleisti lietuvių kalba medžiągą publiknotą «Apokrifas» žurnale;
- Suderinus su vyr. Redaktoriumi – skelbti pareiškimus nuo žurnalo lietuviškame sektoriuje.
- Vykdyti kitokią veiklą, nukreiptą į okultinį švietimą ir ne prieštaraujančią baziniams «Apokrifas» žurnalo principams (atvyram medžiagos skleidimui, ne dogmatiškumui, moksliniam iliuminizmui ir pan., aptartiems su vyr. Redaktoriumi).

Chartija gali būti atšaukta, pakeista arba perduoda, abipusiai sutarus, arba vienpusiu vyr. Redaktoriaus sprendimu.

Sprendimai apie chartijos įteikimą, atšaukimą, pakeitimą arba perdavimą įgauna galią nuo publikacijos oficialiuose žurnalo resursuose.

Elias Otis, vyr. Redaktorius

Alisteris Kroulis

Šventos Thelemos Knygos

Copyright © Ordo Templi Orientis

(ver. Fr. Vital)

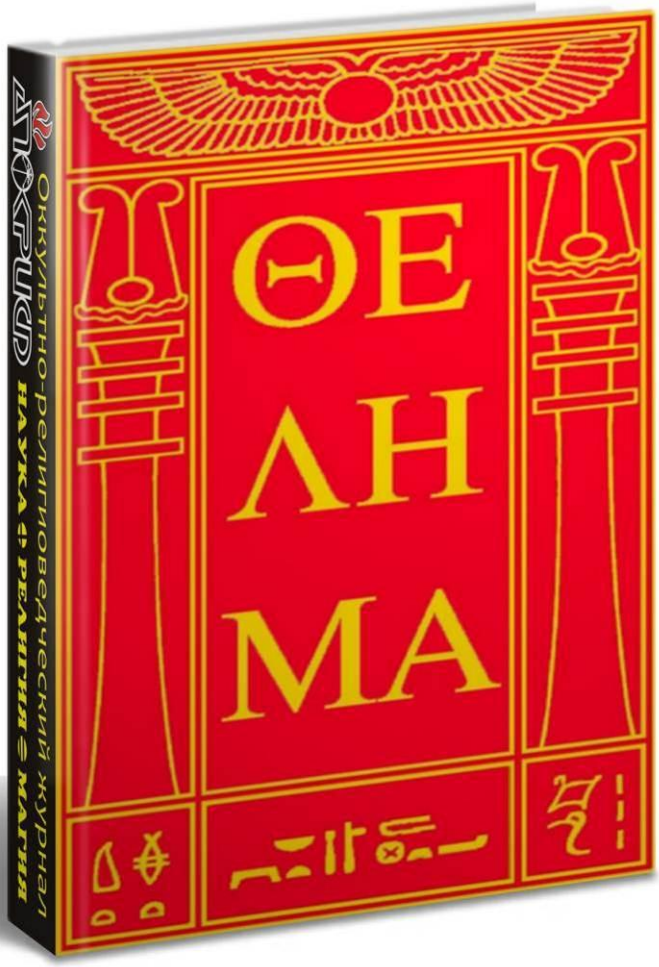

A Klasei priskiriamos knygos,
kuriose negalima keisti netgi raidžių pavidalo;
kitais žodžiais sakant, juose skelbiami Adepto žodžiai,
kurių kritikuoti neleistina niekam,
įskaitant ir patį Išorinį Ordino Vadą.

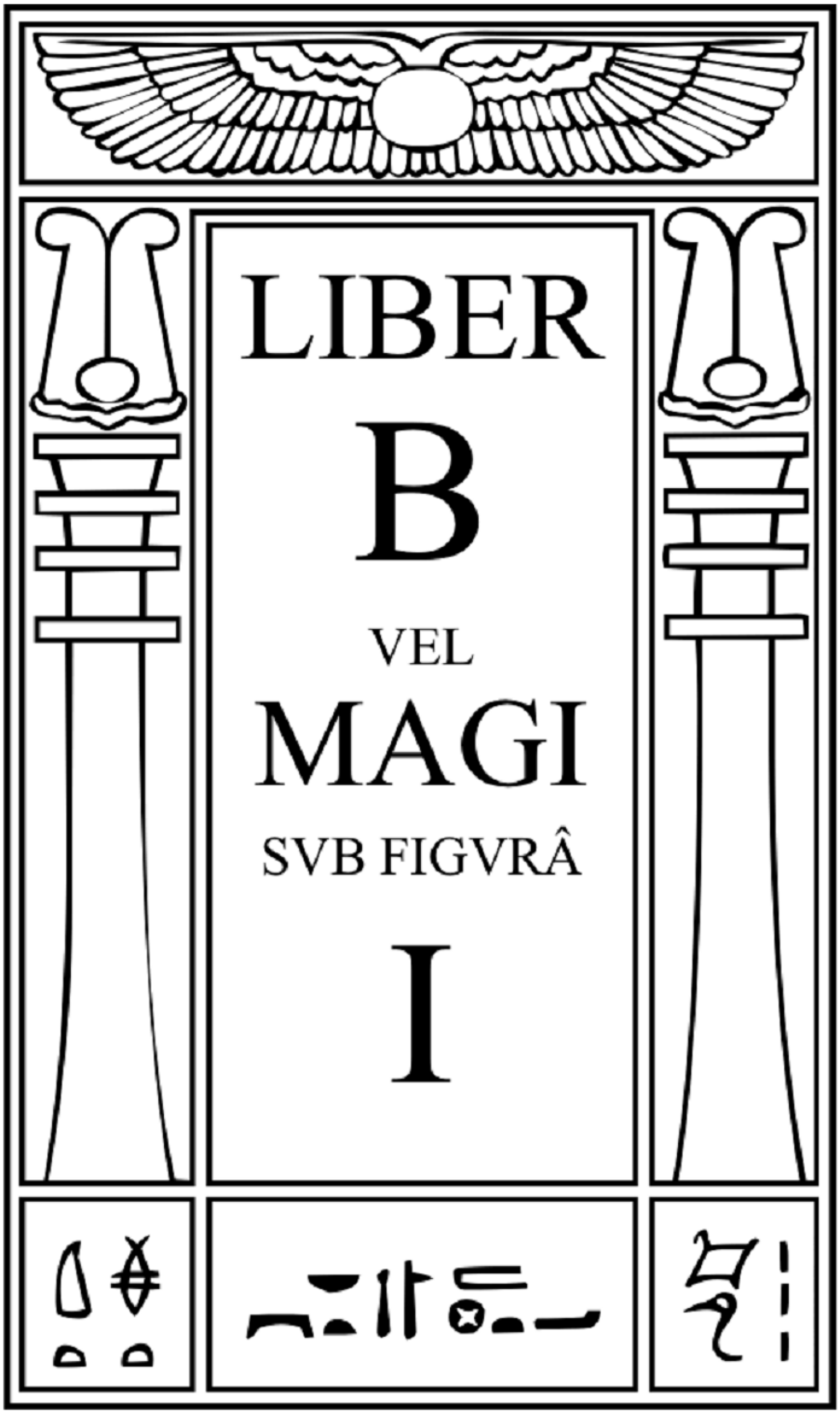
LIBER
B
VEL
MAGI
SVB FIGVRÂ
I

Liber B vel Magi sub figura I

KNYGA B arba Mago Numeris I

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

00. Magas-vienas, Jo jėgos-du, Jo ginklai-keturi. Tai Septynios Netyrumo Dvasios, septyni blogio pesliai. Todėl visas menas ir amatas Mago, iš esmės melagingi kerai. Kaip gi Jam sunaikint Save Patį?
0. Vienok Magas yra Materijos valdovas-ir tiesiogiai, ir per Meilę. Ir Pats Magas esti Meilė, ir Užkeikimu Savuoju jis suriša į vieną Tą ir Šį.
1. Pradžioje Magas ištarė Tiesą ir nubloškė pasaulį į Iliuziją bei Melą idant tie pavergtų sielą. Tačiau šiame gi ir Išpirkimo Slėpinys.
2. Išmintimi Sava Jis sutvėrė Pasaulius; Žodis esantis Dievas, — ne kas kita, kaip Jis.
3. Ir kaip gi Jam užbaigti Savąja kalbą Tylėjimu, tuo tarpu kaip Jis Pats ir yra Kalba?
4. Jis yra Pirmasis ir Paskutinis. Kaip Jam nustot skaičiuot Patį Save?
5. Magas apreiškė šią knygą per Meistro protą. Vienas ištaria aiškiai, kitas supranta; bet Žodis yra Melas, o Supratimas-tamsybės, ir pasakymas šis išteka nuo Pilnatvinės Tiesos.
6. Nežiūrint to, ši knyga užrašyta; nes stos tamsybės laikai, ir tuomet jis bus ne lyg žibintas.
7. Skeptru Jis sukuria.
8. Taure Jis išsaugo.
9. Durklu Jis griauna.
10. Moneta Jis išvaduoja.
11. Ginklai Jo suka ratą, bet ant kurios ašies jis sukasi-tatai Jam nėra žinoma.
12. Visus šiuos veiksmus Jis turi nutraukt, ir tik tuomet bus panaikintas Jo laipsnio Prakeikimas. Tik tuomet Jis pasieks Tai, kas egzistuoja be formos.
13. Ir jeigu Jis gyvena nūnai žemėje Žmogaus pavidale, kuriam atvejui ir skirta ši knyga, tegul atras Jis joje metodą išvaduojantį nuo Jo laipsnio prakeiksmo ir nuo Jo pasiekimų naštos.
14. Lai saugosi Jis susilaikymo nuo Veiksmų. Nes Jo laipsnio prakeikimas tame, jog jis privalo sakyt Tiesa, idant Melas pavergtų žmonių sielas. Todėl tegul taria Jis ją nebijodamas, idant Įstatymas išsipildytų. Ir įstatymas tas bus įsteigtas pagal Jo esminės prigimties pavidalą: taip, indas paskelbs įstatymu nuolankumą bei ramybę, žydas-aršumą bei vergavimą, arabas gi-ryžtą bei narsą. Vienok šis dalykas susietas su Įsikūnijimo Slėpiniu, ir jo išdėstymui čia ne vieta.

15. Meistro laipsnis moko Liūdesio Paslapties, Mago laipsnis-Permainų Paslapties, o Tobuliausiojo laipsnis-Pasiaukojimo Paslapties, vadinamos dar Pano Paslaptimi.
16. Lai Magas patirs šias paslaptis viena paskui kita, išaukštindamas iki tam tikros Begalybės jėgos, kurioje Liūdesys yra Džiaugsmas, Permainos-Pastovumas, o Pasiaukojimas-Savastis. Kadangi dalių tarpusavio sąveika neįtakuoja visumos. Patirti gi šias paslaptis Jis turi ne paprastai medituodamas-ir juo labiau ne vien tik sąmoningai, — bet Jo pašventimo į Jo laipsnį metu, atskleisto metodo pagalba.
17. Vadovaujantis šiuo metodu, jis nesunkiai sudėlios trejybę iš jos dalių, toliau sujungs Sat-Čit-Ananda ir Šviesą, Meilę, Gyvenimą, tris po tris į devynis, kas esmėje-viena ir kuriuose sėkmė meditacijose bus Tatai, kas atsivėrė blankia užuomina Praktiko laipsnyje. (išreiškiančiu Merkurijaus atspindį žemiausiame iš pasaulių), ir «Liber XXVII»: Štai Niekas jo trijuose hipostazėse».
18. Ir tai-Vartai, vedantys į Tobuliausiojo laipsnį; budistai gi vadina tai transu nirodcha-samapatti.
19. Bet vargas, vargas, vargas-o taip! — vargas, ir dar kartą vargas, vargas, vargas, septynis syk, Tam Kas neskelbia įstatymo Savo žmonėms!
20. Ir vargas Tam, kas atsisako Mago laipsnio prakeikimo, bei jo Pasiekimo naštos.
21. Ir žodžiu «ChAOSAS» tebūnie užantspauduota ši Knyga; o taip! užantspauduota tebūnie ši Knyga!

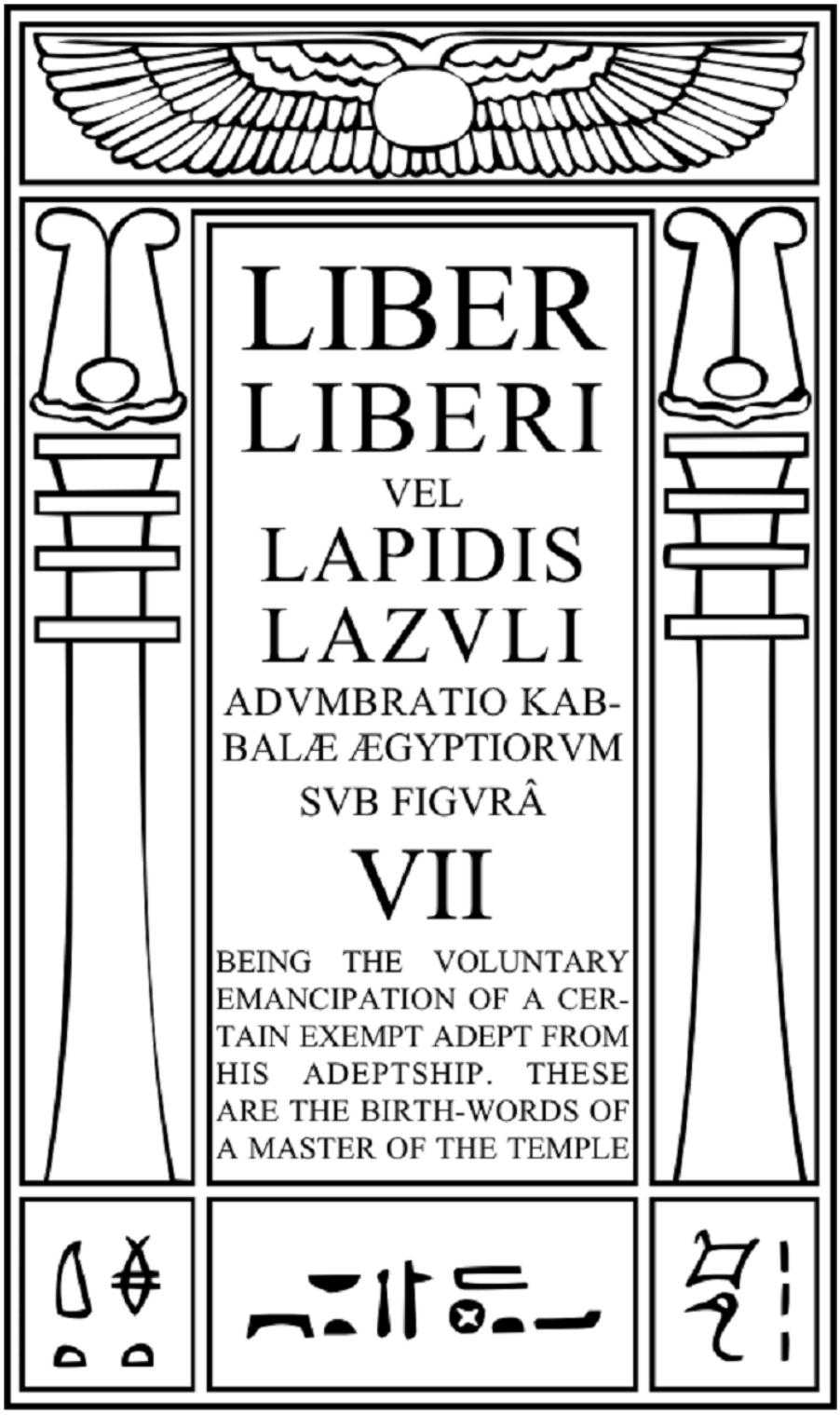
LIBER
LIBERI
VEL
LAPIDIS
LAZVLI
ADVMBRATIO KAB-
BALÆ ÆGYPTIORVM
SVB FIGVRÂ
VII
BEING THE VOLUNTARY
EMANCIPATION OF A CER-
TAIN EXEMPT ADEPT FROM
HIS ADEPTSHIP. THESE
ARE THE BIRTH-WORDS OF
A MASTER OF THE TEMPLE

Liber Liberi vel Lapidis Lazuli Adymbratio Kabbalae Aegyptorum sub figura VII

KNYGA
Laisvojo arba Lazurito Akmens,
Egiptietiškos Kabbalos Metmenys s
Numeris VII
Laisvanoriškas vieno Laisvojo Adepto
Išsilaisvinimas iš jo Adeptato.
Tai yra Šventyklos Meistro Gymimo Žodžiai

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

Negimusiojo Prologas

1. Į mano vienatvę įeina...
2. Fleitos garsas iš prieblandinių šilų ant tolimųjų kalvų papėdžių.
3. Nusidriekė jie audringos upės link, iki pačio dykumų krašto.
4. Aš regiu Paną.
5. Viršuje — amžinos sniegų kepurės.
6. Ir jų smilkymų dūmai kyla aukštyn, į pačias šnerves žvaigždžių.
7. Bet ar man tai rūpi?
8. Man vien tik tolimoji fleita, neišnykstantis Pano atvaizdas.
9. Iš visų pusių-Pan, atsiskleidęs regai bei klausai.
10. Pano kvapu yra persmelkta viskas, skoniu jo prisipildė burna, ir prabilo liežuvis mano stebuklinga bei siaubinga kalba.
11. Visi skausmo bei malonumų židiniai yra jo galingame glėbyje.
12. Šeštasis, slaptasis pojūtis suliepsnojo Jo giliausia esme.
13. Ir aš praradęs galvą puolu nuo egzistencijos skardžio.
14. Į pragarmę, į nebūtį.
15. Pabaiga vienatvei, kaip ir visa kam pasaulyje.
16. Pan Pan Io Pan Io Pan!

I

1. Dieve mano Kaip aš myliu tave!
2. Su aršiu žvėries godumu aš medžioju Tave po visą Visatą.
3. Štai Tu stovi, tarytum ant bokšto viršūnės, ant paties krašto įtvirtinto miesto. O aš ant tavęs nusileidžiu lyg paukštė baltoji.
4. Tu esi Numylėtinis Mano; aš regiu Tave lyg nimfą šlaunis savo išskėtusias prie šaltinio.
5. Išsitiesus ji ant samanų paklotės, nėra nieko išskyrus ją vieną.
6. Argi Tu ne Pan?
7. Aš esu Jis. Nekalbėk, o mano Dieve Teįvyksta darymas tyloje.
8. Tegul mano skausmo klyksmas susiformuoja į baltą elniuką, nuskuodžia į miško tankmę.
9. Tu esi kentauras, o manasis Dieve, nuo žibuoklių Tave vainikuosiu iki pat kanopų.
10. Esi tu tvirtesnis nei bulatas, deimantas neprilygsta Tau.
11. Argi neatidaviau aš Tau šį kūną ir sielą?
12. Aš siekiu tavęs, skrodžiąs durklu kaklą.
13. Tepasisotina šia kraujo srove Tavasis kraugeriškumas, o Dieve mano.
14. Esi Tu smulkutis baltas triušiukas prieglaudoje Nakties.
15. Aš didesnis nei lapė ir didesnis nei urvas.
16. Dovanok man Tavus bučinius, o Viešpatie Dieve.
17. Iš dangaus nužengęs žaibas prarijo kaimenę avelių.
18. Štai liežuvis ir ugnis; aš regiu trišakį einanti per jūrą.
19. Ant galvos feniksas, po juo du spygliai. Perskrodžia jie neteisiuosius.
20. Saugokis, o pilkasis dievuk idant aš neperskrosčiau Tavęs!
21. Nuo pilko į auksinį, nuo auksinio pas tą, kuris aukščiau už Ofiro auksus.
22. Dieve mano juk aš myliu Tave!
23. Kodėl man pašnibždėjai tai kas gali būti suprasta dvejopai? Ar nusigandai Tu, o ožiakoji, raguotasis, o žaibų stulpe?
24. Žaibas aplinkui sėja perlus, nuo perlų nubyra juodi «niekas» lašai.
25. Aš įkurdinau viską ant vienio, vienį-ant tuštumos.
26. Be atramos eteryje, o mano Dieve, mano Dieve.
27. O didžioji šlovės saule, kuri esi paslėpta nuo žvilgsnio Nusipjauk savo vokus.
28. Gamta numirs; ji dengia mane baime, užverianti vokus mano; ji dengia mane nuo Mano sunaikinimo, o Tu atverta Akie.
29. O amžinai besiliejančios ašaros.
30. Ne Izide, motina mano, ne Oziriu — savimi, bet Horu kraujomaišytoju, Tifonui atsidavusiu, — štai kuo tetapsiu aš.
31. Tai mintis, o mintis tai blogis.
32. Pan Pan Io Pan — ir šito užtenka.
33. Negrimzk į mirtį, o siela mano galvok apie mirtį, kaip apie gultą, tau savo glėbį atvėrusį.
34. O kaip aš myliu Tave, o mano Dieve Ir viršum visko toji nitri šviesa lygiagrečiu begalybės spindulių, kurie taip šlykščiai persilaužia proto rūke.

35. Aš myliu Tave.
Aš myliu Tave.
Aš myliu Tave.
36. Tu gražus baltesnis už moterį esi šio virpesio stulpe.
37. Aš veržiuosi aukštyn lyg strėlė ir tampu tuo kas esąs Aukštai.
38. Tačiau tai — mirtis ir liepsna laidotuvių laužo.
39. Iškilk gi laužo liepsnoje, o siela mano Tavo Dievas panašus į pačių tolimiausių dangų šaltą dykynę, į kurią tu išlieji silpną šviesą savo.
40. Kuomet tu pažinsi mane, o tuščias Dieve, liepsna manoji visiškai užges Tavo didžioje N.O.X.
41. Kuom Tu būsi, mano Dieve, kuomet aš nustosiu mylėti Tave?
42. Kirminu, niekuo, niekinga išgama.
43. Bet ak aš myliu Tave.
44. Milijonai gėlių To, kuris esąs Už Ribų, aš nusviedžiau po Tavo kojomis, elijumi ir krauju, ir bučiniais burnos įtryniau aš Tave ir Tavąją Lazdą.
45. Aš užžiebiau Tavo marmure gyvenimą-taip ir mintį!
46. Aš buvau užkerėtas Tavo burnos dvoku, nežinojusios kitokio vyno, apart gyvenimą.
47. Kokios baltos šios lūpos nuo Visatos rasos lašų.
48. Ak žvaigždžių šaltinis yra išliejamas Aukštumų motinos, išeik!
49. Aš esu Toji, kuri ateis, Mergelė visiems vyrams.
50. Aš esu vaikas Tavo akivaizdoje, o Tu Dieve satyre.
51. Tu nubausi mane malonumais — Greičiau Greičiau Greičiau.
52. Io Pan Io Pan Aš myliu Tave. Aš myliu Tave.
53. O mano Dieve, pasigailėk manęs.
54. Dabar!
Atlikta. Mirtis.
55. Aš išrėkiau žodį ir virto jis galingu užkeikimu idant surišti tai kas Neregima, ir burtais, idant atrišti tai kas yra pančiuose, o taip atrišti, kas yra pančiuose.

II

1. O mano Dieve imki mane vėlei ir vėlei. Amžiams Amžiams.
2. Tai kas ugnimi iš Tavęs išėjo iš manęs išeina vandeniu, tegul Tavoji Dvasia visiškai užvaldo mane, idant mano Delnas išveržtu žaibą.
3. Keliaudamas per Visatą aš mačiau dviejų galaktikų kovą: jos susitrenkusios ragais, tarytum jaučiai ant žemės, perskrosdavo viena kitą. Aš nusigandau.
4. Ir nutraukusios savo mūšį, atsisukusios į mane, jos sutriuškino mane, ir sudraskė į skutelius.
5. Geriau jau, kad mane būtu sutrypęs Pasaulį laikantis Dramblys.
6. O mano Dieve Tu rankinis mano vėžliukas.
7. Tačiau Tu neši ant savęs Dramblį laikantį Pasaulį.
8. Aš prasibraunu pro šarvus Tavo, lyg meilužis į savo mylimosios patalus, aš įšliaužiu į vidų ir sėdžiu Tavo širdyje, tokioje jaukioje ir šiltoje, kokia tik tegali būt.
9. Tu pridengi mane, kad negirdėčiau aš Pasaulį laikančio Dramblio trimito garso.

10. Agoroje už Tave neduos nė obolo, nors Tavęs nenupirkti ir už visos Kūrinijos kainą.
11. Tu panašus į gražiąja vergę, nubiete, kurios apnuoginti purpurai prisiglaudė prie marmuro šių kolonų žalių, virš maudyklės.
12. Liejasi vynas iš jos juodų spenelių.
13. Neseniai aš gėriau vyną svečiuose pas Pertinaksą. Berniukas išpilstytojas buvo nuolankus man ir pilstė iš ąsočio šį puikų, saldųjį chiosą.
14. Buvo ten ir paauglys dorietis, geras imtininkas bei atletas. Pilnaties mėnulis įtūžęs šalin bėgo, nuriedėjęs per pakrantę. Ak, o mes gi tik juokėmės.
15. Aš buvau mirtinai girtas, o mano Dieve, bet Pertinaksas nuvedė mane prie vestuvinio guolio.
16. Ant manęs buvo uždėtas erškėčių vainikas — mano vienintelė vestuvinė dovana.
17. Tu tarytum ragas ožio nuo Astoro krantų, o Tu mano Dieve, — gumbuotas, kreivas ir tvirtas kaip velnias.
18. Šaltesnis nei visi ledynai iš visų Pilkojo kalno ledynų buvo tas vynas, kuris išsiliejo iš jo man.
19. Laukinė dykynė, mėnulis dylantis. Debesys nešasi per dangų. Pušys žiedais stovi, už jų — aukšti kedrai. Tu esi viduryje.
20. O džiūgaukite rupūžės ir katės, jūs glitus padarai, eikite čionai.
21. Šokite, šokite priešais Viešpatį Dievą mūsų!
22. Jis yra jis, Jis yra jis, Jis yra jis!
23. Kodėl man tęsti?
24. Kodėl? Kodėl? Netikėtai murma ir kvaksi milijonai pragaro velniūkščių.
25. Ir pasigirsta juokas.
26. Tačiau jis nesuteršia Kūrinijos, nesukrečia žvaigždžių.
27. Dieve kaip aš myliu Tave!
28. Aš einu per beprotnamį, visi žmonės aplink mane yra bepročiai.
29. O Beprotybė, beprotybė, beprotybė geidžiama tu!
30. Bet aš myliu Tave, Dieve!
31. Šitie žmonės dejuoja ir kaukia, brenda ir jų burnos putoja.
32. Mane apima baimė. Aš negaliu susitvardyti, aš vienišas. Vienišas. Vienišas.
33. Pagalvok tik, o Dieve, koks aš esu laimingas Tavąja meile.
34. O marmurine Pan! O melagingas, piktdžiugiškas veide! Aš myliu bučinius Tavo, kurie esą tamsūs, kruvini ir dvokiantys O marmurini Pan Tavieji bučiniai tarytum saulės šviesa viršum Egėjo jūros mėlynės, jų kraujas-Atėnų dangaus saulėlydžio kraujas, dvokas jų-tarytum makedoniškų Rožių sodas.
35. Man sapnavosi saulėlydis, ir rožės, ir vynuogių kekės. Tu buvai ten, o mano Dieve, Tu stojai priešais mane Atėnų heteros pavidale, ir aš mylėjau Tave.
36. Tu ne sapnas! O Tu pernelyg nuostabus tiek sapnui tiek realybei!
37. Aš išvaikau pamišėlius gyvenančius šioje žemėje, aš vaikštau po sodą vienas kartu savo šunyčiais.
38. Aš neaprėpiamai didelis, toji galaktika-tik dūmų kamuolys nuo mano smilkalų.
39. Deginki gi tas keistąsias žoles, o Dieve!
40. Virkite man paaugliai raganiškus viralus iš jūsų žvilgsnių.
41. Pati siela apsvaigo.
42. Tu girtas, o mano Dieve, nuo manųjų bučinių.

43. Kūrinija vartosi, Tu pažvelgei į ją.
44. Du syk ir viskas įvyko.
45. Ateiki, o mano Dieve ir užsklęskime vienas kitą glėbyje!
46. Tingiai ir godžiai, aistringai ir kantriai-taip aš darbuosiuos.
47. Ir tuomet ateis Pabaiga.
48. O Dieve O Dieve!
49. Kvaila yra Tave mylėti-Tu negailestingas, Tu neduodi man Savęs.
50. Ateiki gi pas mane dabar Aš myliu Tave Aš myliu Tave!
51. O mielas mano, mielas mano-Pabučiuok mane!
52. Sapne, pasiimk mane Mirtie pasiimk mane Šis gyvenimas perdiem apstus-jis teikia skausmą, jis žudo, gana man jo.
53. Leisk man sugrįžt į pasaulį, o taip sugrįžt į pasaulį.

III

1. Aš buvau Amono-Ra žyniu, Amono-Ra Šventykloje, Tėbuose.
2. Tačiau pasirodė Bakhas dainuodamas dainas, atėjo jis su mergelių svita, apsirėdžiusių vynuogių kekėmis — mergelės tamsiais apsiaustais, ir Bakhas tarp jų, tarytum elnias jaunas
3. Dieve įtūžęs aš išbėgau ir išvaikiau šį chorą!
4. Bet Bakhas stojo šventykloje mano kaip Amono — Ra žynys.
5. Aš gi aistros pagautas. Išėjau kartu su mergelėmis į Abisiniją, ir gyvenome ten patirdami begalinį džiaugsmą.
6. Suvirš saiko, išties taip!
7. Vardan Bakho šlovės pasiryžęs ragauti aš ir sunokusį vaisių ir nebrandų.
8. Terasos vainikuose iš aštrialapio ir oniksas, opalas ir sardoniksas slenksčiais užkyla aukštyn į vėsią žalumą, portiko malachitinio.
9. Viduryje — krištolinis moliuskas, austrės atmaina, o šlovė Priapui! O palaima Didžiosios Deivės!
10. Jame yra perlas.
11. O Perle tu atsiradai iš didybės siaubingojo Amono Ra.
12. Ir perlo širdyje, aš žynys, išvydau neblankstantį spindesį.
13. Tiek ryškų, jog mes negalėjom žiūrėti Bet žvelk kruvinai raudona rožė, ant kryžiaus iš įkaitusio aukso!
14. Ir aš nusilenkiau Dievui. Bakhai tu esi numylėtinis manojo Dievo!
15. Aš, tas kuris buvo žyniu Amono Ra šventykloje ir stebėjau Nilo tėkmę daugybę mėnesienų, daug o daug mėnesienų, — nūnai aš jaunas elnias pilkos žemės.
16. Įsteigsiu aš šokius savus, jūsų maldų metą, ir tie kurie kuriuos aš slaptai myliu, jūs sveikins.
17. Pamilsi tu vieną iš šių pilkosios žemės valdytojų.
18. Jis atneš tau tai, be ko visa yra perniek: gyvenimą žmogaus, kuris išsilies vardan tavosios meilės ant Mano Altoriaus.
19. Amen.

20. Greičiau tai įvyktu, o Dieve, mano Dieve Aš ilgiuosi Tavęs, aš klaidžioju visiškai vienas tarp pamišusių žmonių, pilkoje apleidimo žemėje.
21. Tu įkurdinsi šlykštųjį ydos Atvaizdą. O džiaugsmas — padėti šį akmenį, kuris taps kertiniu.
22. Bet jis užkeltas ant aukšto kalno, vien tik mano Dievas bendraus su juo.
23. Iškalsiu aš jį iš vientiso rubino, iš toli bus matyti jis.
24. Ateiki Išjudinsim žemės indus, liesis iš jų stebuklingas vynas.
25. Mano rankoje jis auga, jis uždengs visą dangų.
26. Tu esi už mano nugaros, aš rėkiu beprotiškos laimės apimtas.
27. Ir galingasis Ituriel tuomet prabilo: «Nusilenkime ir mes šitam neregimam stebuklui»!
28. Ir nusilenkė jie, ir nuskriejo arkangelai per dangų.
29. Keistas ir kupinas paslapties, tarytum geltonas šventikas iš šiaurinių kraštų šaukiantis beskaitlius būrius gigantiškų pilkų paukščių, toks aš stoviu ir šaukiuosi Tave!
30. Tegul neužtemdo jie saulės savo sparnais bei triukšmu.
31. Formą ir tuos kas ją garbina — šalin!
32. Aš tveriu ramybėje.
33. Tu kaip erelis žuvininkas ant ryžių lauko, aš gi didelis raudonas pelikanas saulėlydžio vandenyse.
34. Aš kaip juodasis eunuchas, o Tu jataganas. Aš nukertu galvą tam kuris yra pilnas šviesos, duonos ir druskos davėjui.
35. Taip aš triuškinu, ir kraujas it saulėlydis ant Karališko Miegamojo lazurito.
36. Aš triuškinu Išsiskaidė visas pasaulis į galingą vėją, ir garsus balsas vapa neįmanoma žmonėms ištarti kalba.
37. Aš atpažįstu šį žvėrišką pirmutinės laimės šūksnį, skriskime gi įkandin jam ant audringo vėjo sparnų tiesiai į šventąją Hathoor buveinę, atnašaukime jai ant altoriaus penkias karvės brangenybes!
38. Vėlei nežmoniškas balsas!
39. Visu savo titaniškumu aš puolu į viesulo nasrus, ir triuškinu ir triumfuoju, ir iškylu viršum jūros.
40. Štai kažkoks Dievas, keistas ir išblyškęs, dievas skausmo bei mirtinų ydų.
41. Siela mano gelia pati save, kaip skorpionas patekęs į ugnies apsuptį.
42. Šis mirtinai išblyškęs Dievas nuskęs savo veidą, Dievas subtilumo bei juoko, jaunas dorėniškas Dievas,-jam aš tarnausiu.
43. Kadangi pabaiga jam-nenusakoma kančia.
44. Geriau jau vienišumas didžiosios pilkosios jūros!
45. Tačiau pilkosios žemės gyventojus ištiks bėda, o mano Dieve!
46. Leisk man apiberti juos rožėmis!
47. O šaunusis Dieve, nusišypsok pikta lemiančia šypsena!
48. Aš nuskinsiu Tave, o mano Dieve nuo medžio saulės sušildyto lyg purpurine slyvą. Kaip tu tirpsti mano burnoje, Tu esi cukrus pašventintas žvaigždėmis!
49. Visas pasaulis mano akyse yra pilkas kaip senas, sudėvėtas vynmaišis.
50. Visas vynas iš jo yra ant šių lupų.
51. Tu pradėjai mane ant marmurinės Statulos, o ano Dieve!

52. Kūnas jo šaltas tarsi milijonai mėnulių ir kietesnis už deimantą amžinybės. Kaip man išeiti iš ten į šviesą?
53. Tu-tai Jis, o mano Dieve O mano mylimasis Vaike mano Džiaugsme mano Tu tarsi mergelių plejada, kaip gulbių pulkas ant ežero paviršiaus.
54. Aš jaučiu švelnumo reikšmę.
55. Aš esu tvirtas ir stiprus kaip vyras, bet Tu ateik aš būsiu švelnus ir moteriškas.
56. Sutrinsi Tu mane, po Tavosios meilės vynuogių presu. Kraujas mano suvilgys su Meilės Kančioje litanija degančias pėdas Tavo.
57. Bus nauja gėlė laukuose, o vynuogienojuose naujos kekės.
58. Bitės suneš naują medų, ir poetai sudainuos naują dainą.
59. Kaip prizas man atiteks Ožiaragio Skausmas ir panirs į snaudulį Dievas sėdintis ant Laikų pečių.
60. Tuomet viskas kas užrašyta įvyks; taip, tai įvyks.

IV

1. Aš tarytum mergelė besipliuškenanti švariame tvenkinyje, vėsiame jo vandenyje.
2. O mano Dieve Tamsus ir geidžiamas iškyli tu iš po vandenų, tarytum auksinis rūkas.
3. Visas Tu esi grynas auksas: plaukai ir antakiai tavo ir švytintis veidas, iki pat pirštų galiukų esi Tu viena rausva auksinė svaja.
4. Į akis Tavo auksines, į pačias jų gilumas, puolė manoji siela, lyg arkangelas grasinantis saulei.
5. Kalavijas mano perskrodžia Tave kiaurai ir kiaurai, gražus Tavo kūnas, paslėptas už šių migdolinių akių išlieja krištolinius mėnulius.
6. Gyliau vis gyliau. Aš tarytum visa Visata, krentu žemyn į Metų bedugnę.
7. Kadangi Amžinybė kviečia, Anapusybė kviečia, Žodžio pasaulis laukia mūsų.
8. Užteks šnekų, o Dieve sugriebk šuns iltimis Amžinybės man už gerklės!
9. Aš panašus į sužeistą paukštį, besidaužanti sparnais rate.
10. Kas žino kur aš nukrisiu?
11. O Palaimintasai O Dieve O rijike (žmogėdra).
12. Leisk man kristi, nukristi žemyn, nukristi toli, tolyn, vienatvėje.
13. Leisk man kristi!
14. Niekur nėra jokios ramybės, o Mano Širdie, vien tik tame lopšyje, supusiame karalaitį Bakhą, šlaunį Švenčiausiojo.
15. Ten ramybė po skraiste nakties.
16. Uranas priekaištavo Erotui, o Marsas Olimpui. Aš priekaištauju savo gražiajam numylėtiniui su sauliniais karčiais, nejaugi man ne dainuot?
17. Nejaugi mano užkeikimai nesurinks aplink mane, nuostabios kompanijos iš medžių dievų, kūnai kurių blizga mėnuli šviesoje, ir medaus ir miros patepimais.
18. Palaimos pilni jūs, numylėtiniai mano Suskubkime į žemumas, kur tamsybės sutirštėjo stipriau!
19. Ten mes puotausime su mandragora ir laukiniu česnaku.
20. Tenai Numylėtinis iškels Mums šventą puotą. Rudų grudų papločių mes ragausime pasaulio maistą ir būsime stiprūs.

21. Iš rausvos ir siaubingos mirties taurės mes ragausim pasaulio kraujo ir būsim girti.
22. Ohe daina vardan Iao, daina vardan Iao!
23. Ateiki, leisk mums padainuoti tau, Iakh neregimas, Iakh triumfuojantis, Iakh nenusakomas!
24. Iakhus, O Iakhus, O Iakhus būki šalia mūsų!
25. Ten veidas visų laikų apsiniaukė ir nušvito tikroji šviesa.
26. Ir nuskambėjo kažkoks kvietimas nepažįstama kalba, ir perskrodė stovinčius sielos vandenys, ir kūnas, ir protas mano išgijo nuo savo negalios, nuo savęs pažinimo.
27. Taip angelas sudrumstė vandenis.
28. Štai yra kvietimas Jo: IIIOOShBThIO-IIIIAMAMThIBI-II.
29. Ir nesudainavau jo po tūkstantį kartų į naktį, per tūkstantį naktų prieš Tau ateinant, O mano liepsnojantis Dieve, ir perdūrei mane savo ietimi. Tavo purpurinis apsiaustas išsiskleidė per visą dangų, kad Dievai pasakė: «Viskas liepsnoja, tai yra pabaiga».
30. Taip pat prisiglaudei Tu savo lūpomis prie žaizdos ir iščiulpei milijoną kiaušinių. Ir Tavoji motina atsisėdo ant jų, ir štai Žvaigždės ir žvaigždės, ir užribiniai Dalykai, atomai kurių yra žvaigždės.
31. Ir tuomet aš išvydau Tave, o mano Dieve, sėdintį kaip baltą katiną, ant pavėsinės iš lapijos grotelių, ir pasaulių sukimosi gaudesys buvo Tau malonus.
32. O baltasis katine, Tavo kailis žarsto žiežirbas Tavo traškėjimas lydi pasaulių iširimą.
33. Aš daugiau mačiau Tavęs šiame baltame katine, nei Eonų Regėjimuose.
34. Ra valtyje aš keliauju, bet aš niekur regimoje Visatoje neradau kas prilygtu Tau.
35. Tu buvai tarytum sparnuotas baltas arklys ir aš lėkiau raitas ant Tavęs per amžinybę priešais Dievų Viešpatį.
36. Taip lekiam mes iki šiol!
37. Tu buvai kaip sraigė, krentanti iš dangaus spygliuočių miške.
38. Akimirkai Tu buvai pasimetęs apleistame sode tarp patinkančio ir nepatinkančio.
39. Bet išvydau aš gražųjį Dievą už pūgos — Tu buvai Jis!
40. Taip pat aš skaičiau didžioje Knygoje.
41. Ant senos jos odos buvo užrašytos auksu raidės: Verbum fit Verbum.
42. Taip pat Vitriol, ir hierofanto vardas:

V.V.V.V.V.

43. Visa tai sukosi ugnyje, žvaigždžių ugnyje, išskaidytoje ir tolimoje ir visiškai vienišoje- kaip Tu ir Aš, O apleista siela mano Dievo
44. Taip, ir rašmenys:

Tai yra gerai.

Tai yra balsas, šokiravęs žemę.

45. Aštuonis kart jis sušuko, ir po aštuonis ir aštuonis, aš skaičiuosiu Tavo laiminimus, O Tu, Vienuolikadali Dieve 418!
46. Taip, ir daug didesni, dešimt dvidešimt dviejuose kryptyse, kaip statmuo Piramidės bus laiminimai Tavi.
47. Jei aš suskaičiuosiu, jie yra Viena.
48. Nuostabi yra Tavo meilė, O Viešpatie Kuri yra atskleidžiama tamsybėse, ir tas kuris klaidžioja tankmių siaube, gali atsitiktinai pagauti Tave, tarytum gyvatė pagaunanti mažą paukštį giesmininką.
49. Aš pagavau Tave, švelnusis mano strazde, aš esu kaip sakalas smaragdinės motinos, aš gaudau Tave instinktyviai, nežiūrint kad nusilpo mano regėjimas nuo Tavo šlovės.
50. Kol kas ten tik kvaili žmonės, štai ten, Aš regiu juos ant geltono smėlio, apsirėdžiusius Tyro purpurais.
51. Jie traukia tinklais, jų spindintį Dievą į sausumą, jie užkuria ugnį vardan Valdovo Ugnies ir išrėkia šventvagiškus žodžius, net prakeiksmo siaubą sukeliančius: Amri maratza, maratza, atman deona lastadza maratza maritza — maran!
52. Po to jie kepa savo spindintį Dievą ir ryja nekramtydami gabalais.
53. Tai blogi žmonės, o gražusis vaike pereikime į Anapusį Pasaulį.
54. Tapkime maloniu masalu, priėmę viliojančia išvaizdą.
55. Aš būsiu panašus į prabangią nuogą moterį, dramblio kaulo spalvos krūtimis su auksiniais speneliais, mano visas kūnas bus tarytum žvaigždžių pienas. Aš tapsiu švytinčia ir graike, kurtizane iš Delo, nestabilios Salos.
56. Tu būsi kaip raudonas sliekas ant kabliuko.
57. Bet tu ir aš gaudysim mūsų žuvį vienodai.
58. Po to tu būsi spindinti žuvis, auksine nugara bei sidabro pilvu: Aš būsiu kaip aršus gražus vyras, stipresnis nei dvi dešimtys bulių, vyru iš Vakarų nešančiu didžiulį maišą brangakmenių, ant lazdos kuri yra didesnė nei visko ašis.
59. Ir žuvis bus paaukota Tau, ir stiprusis vyras nukryžiuotas vardan manęs, ir Tu ir aš bučiuosimės, ir išpirksime klaidą Pradžios; taip, klaidą pradžios.

V

1. O mano nuostabusis Dieve aš plaukioju širdyje Tavojoje tarytum upėtakis klanų sraute.
2. Iš ežero į ežerą šokinėju džiaugsmui savo, aš esu puikus ir įdegęs, ir auksinis ir sidabrinis.
3. Vau, aš esu puikesnis nei rusvas rudens miškas, per sniego griūtį.
4. Ir krištolinis mano minčių urvas yra puikesnis nei aš.
5. Vien tik vienu kabliuku mane galima pagauti, ir tai yra moteris, ant kelio šalia upelio. Lieja ji šviesos rasas ant savęs, ir į smėlį, kurie suteka į upe.
6. Štai mirtų krūmas ir paukštis ant jo, vien tik giesmė šio paukščio tegalinti mane prikelti ir ežero Tavo širdyje, o mano Dieve
7. Kas yra šis neapolitanietis berniukas, kuris juokiasi laimingas? Jo mylimasis yra galingas Ugnies Kalno krateris. Aš regėjau apanglėjusias jo galūnes nešamas žemyn!
8. Ir Ak cikadų svirpesys!

9. Aš menu tas dienas, kuomet buvau meksikiečių vadas.
10. O mano Dieve, ar ir tuomet Tu buvai, kaip ir nūnai, nuostabus mano numylėtinis?
11. Ar mano paauglystė tada kaip ir nūnai buvo Tavo žaismingume ir Tavo džiaugsme?
12. Iš tiesų menu aš tas negailestingas dienas.
13. Aš atsimenu kaip mes užpildavome karčius ežerų vandenis savo auksiniu srautu, kaip mes Citlaltepetlio krateryje paskandinome neįkainuojamą atvaizdą.
14. Kaip geroji liepsna iškėlusi mus, nunešė teisiai į žemumas, į nepraeinamą tankmę.
15. Taip, Tu buvai keista raudona paukštė su auksiniu snapu. Aš buvau tavo antroji pusė tuose žemumų miškuose, ir ataidėjo iki mūsų spiegianti! sužalojusių save žynių daina ir pamišę klyksmai Aukojamų Mergelių.
16. Ten buvo nuožmus sparnuotas Dievas, Jis atskleidė mums išmintį savo.
17. Ir nusipelnėme mes tapti auksinėmis žvaigždžių sėklomis, nejudrios upės smėlynuose.
18. Taip, ir toji upė taip pat buvo upė laiko ir erdvės.
19. Tenai mes išsiskyrėme, ir nepertraukiamai nuo to meto tapdavome tai mažesniais, tai didesniais, bet ne, pagaliau, o saldusis Dieve, mes tapome savimi pačiais ir mes vienas kitam esame lygūs.
20. O Dieve mano, Tu tarytum mažas baltas ožiukas su žaibu tarp ragų.
21. Aš myliu Tave, aš myliu Tave.
22. Kiekvienas įkvėpimas, kiekvienas žodis, kiekviena mintis, kiekvienas veiksmas yra meilės aktas su Tavimi.
23. Mano širdies dūžiai yra meilės švyturys.
24. dainos mano yra švelnūs ilgesingi atodūsiai.
25. Mintys mano yra pats susižavėjimas.
26. Ir mano darbai yra miriadai Tavo vaikų, žvaigždės ir atomai.
27. Tegul būna niekas!
28. Tegul visa prasmenga šiame meilės vandenyne!
29. Šis atsidavimas yra galingas užkeikimas išvysiąs demonus Penkių!
30. Ak Dieve Viskas išnyko Tu pasiekiai savąja ekstazę. Falutli Falutli!
31. Tai yra tylos triumfas. Nėra daugiau balso visko.
32. Taip tebūna iki pat pabaigos. Mes kurie buvome dulkėmis, niekuomet nesunyksime iki dulkių.
33. Tebūnie taip!
34. Po to, O mano Dieve, kvėpuosime Aromatu Sodo Gėlių. Visos jos turi šlykštų prieskonį.
35. Kūgis yra perrėžtas begaliniu spinduliu, gyvenimo hiperbolinė kreivė išteka į būtį.
36. Tolyn ir tolyn mes plaukiame, Bet mes nejudame. Tai yra sistemos grandinė, kuri nukrenta nuo mūsų.
37. Pirmuoju nukrenta niekingas pasaulis, pasaulis senos pilkos žemės.
38. Atkrenta jis neįsivaizduojamai toli, liūdnas barzduotas veidas pirmininkauja jame, jis išnyksta tyloje ir sielvarte.
39. Mes esame tyloje ir palaimoje, ir veidas yra besijuokiančio Eroto veidas.
40. Šypsena pasitinkame mes jį ir slaptais ženklais.
41. Jis vedasi mus į Apverstus Rūmus.

42. Ten yra Kraujuojanti Širdis, piramidė nusileidusi viršūne žemyn, žemiau už Pradžios Klaidą.
43. Nuramink mane Šlovėje Tavojoje, O numylėtini, O karališkas meiluži šios ištvirkėlės mergelės, Slapčiausio šių Rūmų Kambario viduje.
44. Tai įvyko greitai, taip ir antspaudas uždėtas virš sklepo.
45. Yra vienas kuris atvers jį.
46. Ne atmintimi, ne vaizduote, ne malda, ne pasninku, ne saviplaka, ne narkotikais, ne ritualu, ne, meditacija bet vien tik pasyvia meile jis atvers.
47. Jis lauks Numylėtinio kalavijo ir apnuogins savąjį kaklą kirčiui.
48. Ir plūstels kraujo srovė aukštyn, ir išbraižys mano runas danguje, taip mano runas danguje.

VI

1. Tu buvai žynė, o mano Dieve tarp druidų, ir mes pažinom ąžuolo galybę.
2. Mes pagal Visatos atvaizdą pastatėme sau šventyklą iš akmenų, Tu išreiškei ją nepridengtai, o aš užslėptai.
3. Atlikome mes daugel stebuklingų dalykų vidurnaktį.
4. Po dylančia mėnesiena mes dirbome.
5. Per lygumas nuaidėjo siaubingas vilkų kaukimas.
6. Mes atsakėme, mes medžiojome kartu su gauja.
7. Mes atvykome iki naujos Koplyčios ir Tu išsinešei po savo druido apsiaustu Šventąjį Gralį.
8. Pasislėpę ir slapčia mes išgėrėme informacijos sakramentą.
9. Tuomet siaubinga negalia apėmė pilkosios žemės gyventojus, mes gi nudžiugome.
10. O mano Dieve paslėpki Savąja Šlovę.
11. Ateiki kaip vagis ir pagrobkime Sakramentus!
12. Mūsų giraitėse, mūsų atsiskyrėlių celėse, mūsų palaimos medaus koriuose, mes gersime, mes gersime!
13. Tai yra vynas, kuris suteikia viskam tikrą tobulo aukso tinktūrą.
14. Yra gilūs slėpiniai šiose dainose. Nepakanka klausytis paukščio, kad mėgautis dainavimu reikia būti paukščiu.
15. Aš esu paukštis, ir Tu esi mano daina, O mano šlovingasis greitakojis Dieve!
16. Tu reguliuojantis žvaigždėse, tu skrieji ant septynių žvaigždynų tiesiai per Nebūties apskritimą.
17. Tu Gladiatorius Dievas!
18. Aš groju ant savo arfos, Tu atsimušinėji nuo žvėrių ir liepsnos.
19. Tu gauni Tavo džiaugsmą muzikoje, ir aš kovose.
20. Tu ir aš esame numylėtiniai Imperatoriaus.
21. Žvelk jis pakvietė mus ant Imperatoriškos pakylos.

Naktis nužengia, tai yra didinga garbinimo ir palaimos orgija.

22. Naktis nukrenta kaip nusagstytas žvaigždutėmis apsiaustas nuo karališko peties nukrenta ant vergo.
23. Jis pakyla kaip laisvas žmogus.

24. Užmesk tu, O pranaše apsiaustą ant šitų vergų!
25. Naktis dydi, ir retos ugnys joje, bet laisvė vergams tai yra šlovės realizavimas!
26. Taip ir aš nužengiau į didelį niūrų miestą.
27. Jame negyva Mesalina pakeitė savąja karūną į nuodus mirusios Lakustos, tenai stovėjo Kaligula, ir daužės užmaršties jūra.
28. Kuom buvai Tu, O Cezari, kad Tu pažinai Dievą arklyje?
29. Štai mes išvydome Baltąjį saksų Arklį išgraviruota ant žemės, ir mes matėme Jūrų Arklius, kurie liepsnojo viršum senos pilkos žemės, ir putomis jų šnervių apšvietė mus!
30. Ak bet aš myliu tave, Dieve!
31. Tu esi kaip mėnulis virš apledėjusio pasaulio.
32. Tu esi kaip aušra aukščiausių sniegynų ant išdegusių lygumų tigro šalies.
33. Tylėjimu ir kalba aš garbinu Tave.
34. Tačiau visa tai yra bergždu.
35. Vien tik Tavo tylėjimas ir Tavo kalba kad garbinimas man padėtu.
36. Raudokite, O žmonės pilkos žemės, nes mes išgėrėme jūsų vyną, ir liko jums tik karčios nuosėdos.
37. Tačiau iš to mes distiliuosime gėrimą pranokstantį nektarą Dievų.
38. Ten turi vertę mūsų tinktūra, pasauliui Kvepalų ir aukso.
39. Kadangi mūsų projekcijos raudonoji pudra yra anapus visų galimybių.
40. Maža yra žmonių, bet yra pakankamai.
41. Mano siela kanda pati sau — kaip skorpionas pažymėtas ugnimi.
42. O mielas mano Dieve kokią puotą Tu mums iškėlei.
43. Pažvelk šviesos ir gėlės ir mergelės!
44. Skanauk šiuos vynus ir papločius ir puikią mėsą.
45. Kvėpuok smilkalų dūmais ir debesimis mažųjų dievų, tokių kaip medžių nimfos gyvenančių nosių šnervėse.
46. Visu kūnu pajausk šlovingą marmurinių plytų vėsos tolygumą ir dosnumą saulės šilumos bei vergų kūnų!
47. Tegul Neregimasis užtvindys viską ryjančioje šviesoje, Jo naikinančia jėga!
48. Taip Visas pasaulis suskilo, kaip senas senas medis, nuo žaibo!
49. Ateikite, o dievai, ir mes pietausim.
50. Tu, o mano mielas, mano nepailstamas Dieve — žvirbli, palaima mano, aistra mano, melagi mano, ateiki Tu, ir čiulbėki ant mano dešinės rankos.
51. tai buvo Al Ain'o žynio prisiminimų istorija, o taip Al Ain'o žynio.

VII

1. Nuo deginamų smilkalų atsiskleidė Žodis, ir nuo tolimų kraštų žolelių.
2. O kviečiai, medus ir aliejus O nuostabioji mėnesienos vėliava plazdenanti palaimos centre!
3. Tai išbintavo lavoną, tai išpančiojo pėdas Ozirio, kad liepsnojantis Dievas įtūžyje pralėktu pro dangaus tvirtybę, nešinas stebuklinga ietimi.

4. Tačiau iš grynojo juodojo marmuro yra šioji sielvartinga statula ir pastovus skausmas akių yra aklumo rėžimas.
5. Mes suprantame ekstazę šio įskilusio marmuro, perplėšto karūnuoto vaiko gimdymo skausmuose, auksinio skeptro, Dievo auksinio.
6. Mes žinome kodėl viskas paslėpta akmenyje, karsto viduje, didžiuliame kape, ir mes antriname: Olalam Imal Tutulu kaip yra užrašyta senovės knygoje.
7. Trys žodžiai iš knygos tos yra tarytum gyvenimas naujojo eono, joks dievas neperskaitė jos visos.
8. Bet tu ir Aš, O Dieve parašėme tai puslapis po puslapio.
9. Mes turime vienuolika kart perskaitymų, Vienuolika karčio žodžio.
10. Šios septynerios raidės kartu sudaro septynerius skirtingus žodžius. Kiekvienas žodis yra dieviškas, ir septynerios sentencijos yra paslėptos ten.
11. Tu esi Žodis, o mano mylimasis, mano viešpatis, mano meistras!
12. O ateiki pas mane, sumaišyki ugnį su vandeniu, kad viskas ištirptu.
13. Aš laukiu Tavęs miegodamas bei būdraudamas. Aš nebešaukiu daugiau Tavęs, kadangi Tu esi manyje. O Tu, kursai padarei mane gražiu instrumentu suderintu su Tavo ekstaze.
14. Tačiau Tu visada esi anapus, lygiai kaip Aš.
15. Aš pamenu šventąją dieną metų sutemose, Ozirio Lygiadienio sutemose, kuomet pirmą sykį aš išvydau Tave regimai, kuomet pirmoji siaubinga vyko kova, kuomet Ibio-galvis kerais išvijo vaidus.
16. Aš pamenu Tavo pirmąjį bučinį, kaip jį atmena mergelė. Nė tamsiuose siauruose keliuose nėra kitų: «Tavo bučiniai buvo».
17. Nėra kito šalia Tavęs, visoje Meilės Visatoje.
18. Mano Dieve, aš myliu Tave, O Tu ožy auksiniais ragais.
19. Tu gražusis Apio bulius! Tu gražioji Apopio gyvatė! Tu gražusis Nėščiosios Deivės vaikas!
20. Tu sujudėjai Savajame sapne, O senovės metų sielvarte! Tu iškėlei savo galvą kirčiui, ir viskas ištirpo Šlovės Bedugnėje!
21. Pabaiga žodžio raidėms, pabaiga septiniaskartei kalbai.
22. Suvesk man stebuklą šito viso į atvaizdą kupranugario kaulėto sparčiai žingsniuojančio per smėlynus.
23. Vienišas yra jis ir bjaurus, vienok pasiekė jis karūną.
24. Ak džiūgauk! džiūgauk!
25. O mano Dieve! O mano Dieve! Aš esu tik taškas amžių žvaigždžių dulkėse. Aš esu Meistras Slaptųjų Dalykų!
26. Aš esu Įvedėjas ir Parengėjas. Mano yra Kalavijas, ir Mitra, ir Sparnuotasis Skeptras.
27. Aš esu Iniciatorius ir Naikintojas. Mano yra Sfera, ir paukštis Benu ir Lotosas Izidės, mano dukters!
28. Aš esu Vienas, anapus šito viso. Ir aš nešu simbolius galingos tamsos.
29. Ten bus sigilė kaip beribis juodas, aukščiausias mirties vandenynas, o viduryje jo tamsos liepsna, skleidžianti savo naktį viršum visko.
30. Ji praris tą mažesnę tamsą.
31. Tačiau iš šios prarajos kas atsakys: Kas yra?
32. Ne Aš.

33. Ne Tu, O Dieve!
34. Ateiki, nesvarstykim mes daugiau kartu, patirkime džiaugsmą, būkime savimi, tylintys, unikalūs, atsiskyrę.
35. O vieniši pasaulio miškai Kokiuose rievėse jūs paslėpsite mūsų meilę?
36. Miškas Aukščiausiojo iečių yra vadinamas Naktimi, ir Hadu, ir Rūstybės Diena. Bet Aš esu Jų kapitonas, ir Aš nešu Šią taurę.
37. Nebijokite manęs, su mano ietininkais Jie išnaikins demonus su jų menkutėmis šakėmis. Jūs būsite laisvi.
38. Ak vergai! Jūs neturite valios-jūs nežinote kaip valioti.
39. Taip pat mano iečių muzika bus išsilaisvinimo daina.
40. Dydis paukštis atlėks iš Laimės bedugnės ir nuneš jus šalin kad būtumėte mano taurės nešėjai.
41. Ateiki, O mano Dieve paskutinėje ekstazėje pasiekime Susijungimą su Daugiu.
42. Daiktų tyloje, Jėgų Naktyje, anapus paveldėto Trejybės prakeiksmo, mėgausimės mūsų meile.
43. Mano brangusis mano brangusis šalin, šalin nuo Susirinkimo Įstatymo ir Nušvytimo į Anarchiją ir atsiskyrimo ir Tamsos!
44. Netgi tokioje būsenoje mes privalome slėpti po šydų spindėjimą mūsų Savasties.
45. Mano brangusis! Mano brangusis!
46. O mano Dieve, bet meilė Manyje susprogdina Erdvės ir Laiko pančius. Mano meilė išsilieja tarp tų, kurių meilė nėra meilė.
47. Mano vynas išlietas tiems kurie niekada neragavę skonio vyno.
48. Garai šito apsvaigins juos ir galia mano meilės galinguosius mano vaikus pagimdys nuo jų moterų.
49. Taip! Tikrai be pastangų, be atrankos — ir Balsas atsakė Taip! tebūnie taip.
50. Tuomet aš ieškojau Žodžio Sau Pačiam. Ne, sau pačiam.
51. Ir Žodis O, Tu tatai yra gerai. Nekreipk dėmesio į nieką Aš myliu Tave! Aš myliu Tave!
52. Todėl išsaugojau aš tikėjimą iki pabaigos visko, taip iki pabaigos visko.

LIBER
PORTA
LVCIS
SVB FIGVRÂ
X

Liber Porta Lucis sub figura X

KNYGA Šviesos Vartų Numeris X

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

1. Aš regiu mažytę tamsią sferą, besisukančią begalinės erdvės bedugnėje. Tarp daugybės milžiniškų ji-smulkiausia, tarp daugybės ryškių ji atrodo tamsia.
2. Aš, kursai patyriau savy visą milžiniska bei smulkiausią, visą ryškų ir tamsų, sumažinau savo neišreiškiamos dydybės švytėjimą, išleidęs V.V.V.V.V. savo šviesos spindulį, kaip pasiuntinį į šią mažą bei tamsią sferą.
3. Po to V.V.V.V.V. priėmęs žodį tarė:
4. Žemės, vyrai ir moterys, aš atėjau pas jus is Laikų anapus Laiko, iš Erdvės, anapus jūsų regėjimo lauko; ir aš atnešiau jums šiuos žodžius.
5. Tačiau jie neišgirdo jo, nesgi nebuvo pasiruošę priimti žinią.
6. Vienok nekurie žmonės išgirdo ir suprato, ir per juos šis Žinojimas taps žinomu.
7. Todėl mažiausiasis tarp jų, tarnas visų jų ir parašė šią knygą.
8. Jis užrašė tiems, kurie jau pasiruošę. Todėl žinoma bus jeigu kas nors pasiruošęs; jeigu jis bus apdovanotas kokiomis nors dovanomis, jeigu jis bus pažymėtas gymimu savo, arba turtais, arba protu, arba kitokiu išreikštu ženklu. Ir tarnai meistro, pasinaudoję įžvalga jo, gebės spręst apie tai.
9. Žinojimas ne visiems žmonėms, pašaukti tiktai keletas, bet iš to keleto daugumaišrinktieji.
10. Tatai yra prygimtis Darymo.
11. Pradžioje, yra daug gyvybės stovių šioje žemėje. Visuose juose pasėta kokia nors kančios sėkla. Kas gali išvengti ligos, senatvės, mirties?
12. Mes atėjome kad išgelbėti savo pasekėjus nuo šių dalykų. Nesgi yra gyvenimas kupinas žinojimo bei ypatingos palaimos, kurios niekas iš išvardintųjų nepalies.
13. Šiam gyvenimui mes pakviesti jau čia ir dabar. Adeptai ir tarnautojai V.V.V.V.V. pasiekė tai.
14. Neįmanoma apsakyti jums puikumą to, prie ko jie yra prileisti. Pamažu iš lėto, kai jūsų akys atgims jėgoje, mes atversim jums neišreiškiąmą Adeptų Kelio šlovę ir jo neįvardijąmą tikslą.
15. Lygiai kaip žmogus kylantis į statų kalną iš savo akiračio pameta visus savo draugus esančius slėnyje, toksai turi atrodyt ir adeptas. Apie ji pasakys: jis skrajoja debesyse. Tačiau jis apsidžiaugs saulės šviesoje virš jų ir ateis į amžinus sniegynus.

16. Arba kaip apie mokslininką išmokusį kurią nors senovės kalbą, jo draugai sakys: «Žiū! Jis puikuojasi, perskaitęs šią knygą. Bet juk tai niekai-jos turinys-nesamoningas». Vienok jis mėgausis Odiseja, kai tuo tarpu jie skaito tuščius bei šlykščius veikalus.
17. Mes atvesim jus prie Absoliučios Tiesos, Absoliučios Šviesos, Absoliučios Palaimos.
18. Daugelis adeptų, amžių bėgyje mėgino įvykdyt tai; tačau jų žodziai buvo iškraipyti jų pasekėjais, ir vėl, ir vėl nusileisdavo Skraistė ant Šventų Švenčiausios.
19. Jums, kurie vis dar klaidžiojate Profanų Kieme, mes pakol kas negalim atverti visko, tačiau jūs lengvai suvoksit, kad religijos tėra viso labo-Absoliučios Tiesos simboliai ir uždangos. Taip pat ir filosofiniai mokymai. Adeptui, žvelgiančiam į šiuos dalykus iš aukštybių, nėra reikalo rinktis tarp Buddos ir Magometo, tarp Ateizmo ir Teizmo.
20. Daug kas pasikeičia ir praeina, vienas išlieka. Taip gi, kaip ir medis, anglis bei geležis sudega kartu vienoje didžiojoje liepsnoje, jei tik krosnyje rasis ypatinga kaitra; taip pat ir dvasinės alchemijos distiliaciniame kube, jei tik uolusis sugebės įkurti krosnį ligi reikiamo laipsnio, visos žemės sistemos sutraukiamos Vieno Žinojimo.
21. Nežiūrint to, taip kaip ugnis negali įsikurt vien iš geležies, taip pat gi-iš pradžių-viena sistema gali tikti vienam ieškančiąjam, o kita-kitam.
22. Todėl gi mes, nesukaustyti tamsumo grandinėmis, įdėmiai įsižiūrime į širdį ieškančiojo, ir vedam jį keliu labiausiai tinkančiam jo paties prygimčiai į galutinę pabaigą visų dalykų, į aukščiausią realizaciją, į Gyvenimą, esantį Šviesoje, iš tiesų į Gyvenimą esantį Šviesoje.

LIBER
TRIG-
RAMM-
ATON
SVB FIGVRÂ
XXVII
BEING
THE BOOK OF THE
TRIGRAMS OF THE
MUTATIONS OF THE
TAO WITH THE YIN
AND THE YANG

Liber Trigrammaton
sub Figura XXVII

KNYGA
Trigrammatono
Numeris XXVII
Trigramų Knyga apie DAO Permainas per Ying ir Jang

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

Štai yra Niekas trijose formose savo. Būdamas niekas, vienok užpildo visus daiktus.

Pasireiškė švytėjimas Vienintėlio, kaip yda ir dėmė.

Bet Silpnumas Motinos buvo jam pusiausvyra.

Taip pat tyrumas buvo padalintas Galios, jėgos Demiurgo.

Ir Kryžius susiformavo Visatoje, kurios dar nebuvo.

Bet dabar Netobulumas manifestavosi, esantis virš nykstančio tobulumo.

Taip pat Moteris apsireiškė, ir uždengė Viršutinį Dangų savo žvaigždėtu kūnu.

Dabar pakilo titanas siaubingos galios; ir įtvirtino Dvasią slaptame rituale.

Ir Šventyklos Meistras subalansuodmas visus dalykus iškylo; jo stotas virš Dangaus ir žemiau Žemės ir Pragaro.

Prieš jį Broliai Kairės rankos Kelio, sumaišė simbolius. Jie paslėpė savo siaubą [šiame simbolyje]; nes iš tiesų jie buvo:

Meistras suliepsnojo lyg žvaigždė ir pastatė sargybinius Vandenų kiekvienoje Bedugnėje.

Taip pat kaikurie slaptieji paslėpė Tyrumo Šviesą savyje, apsaugodami ją nuo Persekiojimų.

Panašiai taip pat padarė ir kaikurie sūnūs su dukromis Hermio ir Afroditės, tik labiau atvirai.

Bet Priešas juos supainiojo. Jie apsimetė kad slepia Šviesą, tam kad išduoti ją ir profanuoti ją.

Dar kaikurios šventos vienuolės paslepė slėpinį lyros dainose.

Dabar Siaubas Laikų iškraipė visus dalykus, užtemdindamas Tyrumą bjauriu dalyku, dalyku neįvardijamu.

䷀

Taip, ir štai atsirado jusminiai ant dangaus skliauto, kaip purvinos audros dėmės ant dangaus.

䷀

Ir Juodieji Broliai pakėlė savo galvas; taip, jie atsiskleidė be gėdos ir baimės.

䷀

Taip pat iškylo siela iš purvo ir silpnybės, ir sudarkė visą įstatymą Dao.

䷀

Tada tik buvo Dangus įsteigtas viešpatavimui; kadangi tik žemiausioje nuopolio pakopoje forma manifestuoja.

䷀

Taip pat Dangus pasireiškė aršia šviesa.

䷀

Ir švelnia šviesa.

䷀

Tada dangaus vandenys susirinko kartu,

䷀

Ir po pluta žemės pasislėpė šerdis liepsnos.

䷀

Apgaubė gaublį susurinkęs oro sluoksnis,

䷀

Ir žmogus pradėjo degti ugnis ant žemės.

䷀

Todėl to pabaiga yra liūdesys; vienok tame liūdesyje švyti žvaigždė šešiaspindė žvaigždė kurios šviesoje jie įžiūrės sugrįžimą į nesuterštą Būveinę, taip į Nesuterštą Būveinę.

LIBER
LXV
LIBER
CORDIS
CINCTI
SERPENTE
SVB FIGVRÂ
אדני

Liber Cordis Cincti Serpente vel LXV sub figura Adonai

KNYGA
Širdį Apsivijusios Gyvatės
Numeris ADNY

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

I

1. Aš širdis ir štai gyvatė apsivijusi
Aplink neregimą proto esmę.
Prisikelk! O manoji gyvate!
Dabar paslėpto švento ir neišreikstojo žiedo metas atėjo!
Prisikelk! O mano gyvate visame žydėjimo puikume
Ant negyvo Ozirio lavono, pludūriuojančio sarkofage
O širdie mano motinos, mano sesers, mano paties,
Tu atiduota Nilui, Tifonui sudrąskyti!
Ak man! Ir vien triumfas šėlstančios audros
Apvelka tave ir suvysto tave į formos beprotybę.
Nurimk, O siela mano!, nes kerai išsisklaidys
Kuomet skeptrai iškelti, ir eonai pasikeičia vietomis
Žvelk! Kaip džiaugies tu mano išskirtinumu,
O Gyvate, glamonėjanti mano širdies vainiką!
Žvelk! Mes viena esame ir metų audra
Sudyla, ir Vabalas apsireiškia.
O Skarabėjau! Graudi melodija tavo duzzzgėjime,
Yra amžinoji ekstazė šio virpančio balso!
Aš laukiu prabudimo! Aukštybiu kvietimo
Nuo Viešpaties Adonay, nuo Viešpaties Adonay!
2. Adonay bendravo su V.V.V.V.V. ir pasakė jam: per amžius pasaulyje bus padalinimas.
3. Kadangi spalvų-daug, tačiau šviesa-viena.
4. Todėl raštai tavieji-tai nuo smaragdinės gyslos, tai nuo-lazurinio akmens, tai nuo turkio ar aleksandrito.
5. Kitas gi rašo topazo žodžiais bei tamsiojo ametisto, safyro žilojo bei safyro tamsiojo su atspalviu tarytum kraujo.
6. Dėl to ir nėr jums ramybės.
7. Nesitenkinki atvaizdu.

8. Tai sakau aš, Atvaizdo Atvaizdas.
9. Nesiginčykite dėl atvaizdo, bet sakykite: Aukščiau! Aukščiau! Per mėnulį bei Saulę, ir strėlę, ir Pagrindą, bei tamsiąją žvaigždžių buveinę pakyla žmogus nuo juodosios žemės link Vainiko.
10. Kitaip nepasieksite jūs Vienalyčio Taško.
11. Nedera kurpiui taukšti apie Karališkus dalykus. O kurpiau! užlopyk mano batą kad galėčiau eiti! O Karaliau! jei aš esu tavo sūnus, tai kalbėki gi su manim apie Atstovybę pas Karalių, Brolį tavąjį!
12. Vėliau stojo nebyli tyla. Išsibaigė mūsų kalbos tam metui. Švytinti šviesa, itin ryški, jog neįmanoma atpažinti kaip šviesos.
13. Vilko iltis nėra aštresnė už plieną, vienok perskrodžia kūną žymiai gyliau.
14. Lygiai kaip šlykštūs bučiniai apnuodija kraują, taip pat ir mano žodžiai naikina žmonių sielą.
15. Aš kvėpuoju, ir dvasia mano perpildyta nesibaigiančių negalavimų.
16. Kaip rūgštis ėda plieną, kaip vėžio navikas naikina kūną iki pamatų, taip ir aš-žmogaus dvasiai.
17. Ir aš nenurimsiu iki neištirpinsiu jos visos.
18. Toksai yra šviesos absorbavimas. Absorbuojantį nedaug, vadina baltu bei spindinčiu, kitas sugeriantis visa yra vadinamas juodu.
19. Todėl, O mano mylimasis esi tu juodas!
20. O, gražuoli mano! Sulyginau tave su vergu iš Nubijos, jaunuoliu melancholiškomis akimis.
21. «O niekše! šuva!»-jie rėkia prieš tave. Kadangi tu esi mano numylėtinis.
22. Laimingi šlovinantis tave, nes gi jie regi tave Mano akimis.
23. Ne balsiai jie tave šlovins, bet naktinės vigilijos metą vienas prisėlinęs ir slaptu pasisveikinimu paspaus tavąją ranką, kitas slapta uždės tau našlaičių vainiką, o trečias dydžiame ryžte priglaus aistringai lūpas prie tavųjų.
24. Taip! Naktis paslėps viską, naktis paslėps viską!
25. Ilgai Manęs tu ieškojai, tu skuodei taip greitai, kad aš nepaspėjau su tavim. O, mano kvailasai numylėtini! Kokiu gi kartėliu tu vainikai savo dienas!
26. Nūnai aš esu su tavimi, Aš niekuomet nepaliksiu tavęs per amžius.
27. Nes gi Aš švelnus lankstus, apsiviję tave, o auksine širdie!
28. Mano galvą dabina dvylika žvaigždžių, Mano kūnas baltas yra tarsi žvaigždžių pienas, nematomų žvaigždžių mėliu žaižaruojančios bedugnės.
29. Aš radau tai, kas rastas būt negali. Aš įsigijau indą Gyvojo Sidabro.
31. (Raštininkas pakelia akis ir sušunka) Amen! Tu pasakei tai, Viešpatie Dieve!
32. Ir toliau Adonay kalbėjo su V.V.V.V.V. ir tarė:
33. Patirkime gi palaimą nuo masių žmonių! Sutverkime sau iš jų perlamutrinę eldiją idant plaukti Amritos upe!
34. Matai žiedlapį amaranto, nuskinto vėjumi nuo švelniųjų antakių Hathoor?
35. (Meistras išvydo ir apsidžiaugė sužavėtas grožiu) Klausyk!
36. (iš kažkokio pasaulio ataidėjo nesibaigiantis verksmas.) Šis krentantis lapelis mažiesiems šiems, pasirodė lyg banga prarisianti jų kontinentą.
37. Dėl to jie pristoję prie tarno tavojo priekaištaus: kas pasiuntė tave išgelbėt mūsų?
38. Ir puls jis į gilią širdgėlą.

39. Visi jie nesuvokia jog mudu su tavimi statome perlamutrine eldija. Mes plauksim Amritos upe į Jamos kukmedžių giraitę ir patirsim begalinę laimę.
40. Žmonių džiaugsmas mums bus sidabriniu atspalviu, jų skausmas mūsų žydruoju atspalviu-visa yra perlamutre.
41. (Supykęs raštininkas tarė: O Adonay ir mano mokytojau nešiojau aš rašalinę iš rago bei plunksną neatlyginamai, idant atrasti šia upe Amritos ir išplaukti ja, kaip vienam iš jūsų. Dabar aš reikalauju sumokėt už mano triūsą, kad būtu leista man patirt nors atgarsį jūsų bučinių.)
42. (Ir nedelsiant jis gavo ko prašąs.)
43. (Ne, nepasitenkino jis tuo. Nusižeminęs begaliniai, perpildytas gėdos jausmo, nenustojo jis kovot. Nuaidėjo balsas:)
44. Nuolat tu stengiesi; netgi nusileisdamas tu stengiesi kad nusileist,-ir štai! Tu nepasiduodi.
45. Pasiek pačius tolimiausius rubežius ir paverg viską.
46. Sutramdyk ir savo baimę, ir pasibjaurėjimą savo. Tada-pasiduok!
47. Tarp javų pasiklydusi klajojo mergelė ir ilgesingai dejavo, tada užsimezgė nauja gyvybė-žiedas narcizo ir pamiršo ji savo ilgesį ir savo vienatvę.
48. Tąsyk, akimirksniu Hadas užgulė ją ir pasigrobė.
49. (Tuomet, pažino raštininkas narcizo žiedą širdyje savojoje, bet susigėdęs jog nepaliete jo lupų, užtilo ir nebesakė nieko.)
50. Ir vėl Adonay kalbėjo su V.V.V.V.V. ir žiojo: Žemė pribrendus pjūčiai; paskanaukime vynuogių ir apsvaikime jomis!
51. Ir V.V.V.V.V. atsakydamas ištarė: O mano viešpatie, o mano balandi, mano nuostabiausiasis, ką gi įžvelgs žmonių vaikai šiuose žodžiuose?
52. Ir atsakė Jis-jam: ne tai kas atverta tavajam žvilgsniui. Išties kiekvienoje šio šifro raidėje slypi kita prasmė, bet kas suras galutine prasmę? Kadangi ji visada skirtinga, sulig subtilumu To kas sukūrė jį.
53. Ir atsakė jis-Jam: Nejau neturiu aš rakto? Aš esu apvilktas kūnu iš trūno, aš esu viena su Amžinu bei Visagaliu Dievu.
54. Tuomet pasakė Adonay: Galva tavoji-Sakalo Galva, Falas-Asaro Falas. Pažysti tu balta ir juoda pažysti ir žinai jog jie iš esmės yra viena. Tai kodėl gi tu ieškai mokymo jų ekvivalentiškumo?
55. Ir pasakė jis: idant mano Darymas būtu teisingas.
56. Ir Adonay ištarė: tvirtas, įdegęs pjovėjas švaistėsi pjautuvu ir džiūgavo. Išminčius gi apskaičiavo savo raumenis, ir apsvarstė, ir nieko nesupratęs-nuliūdo. Pjauk tu ir džiaukis!
57. Tuomet Adeptas patenkintas iškėlė savo ranką. Štai! Žemės drebėjimai, ir maras, ir siaubas stojo ant žemės. Aukštybių gyventojai nusileido žemyn, o masės badmiriauja!
58. Ir prinokus, sultinga vynuogė įkrito jam burnon.
59. Tavųjų lūpų purpuras, o nuostabusis, nusidažė baltu spindesiu nuo lūpų Adonay!
60. Vynuogių putojimas yra kaip audra jūroje; laivai dreba bei sukrėsti, kapitonas gi supanikavo.
61. Toks yra tavasis apsvaigimas, o švenčiausiasis! Ir sparnuotieji vėjai sielą raštininko nuneša į palaimintąja prieplauką.

62. O Viešpatie Dieve! Tegul gi prieplauka neatlaikys aršaus audros antplūdžio! Sielą mano te nudažo spindesiu Tavuoju vynuogių puta!
63. Bakchas sukaršo ir pavirto į Sileną, Panas gi Panu buvo per amžius amžinus, eonų eonuose.
64. Svaiginkis gi viduje, o numylėtini mano, ne išorėje!
65. Taip buvo-visada tas pat! Aš nusitaikiau į mano Dievo skeptrą, išsilaisvinęs nuo apdangalo, ir aš pataikiau! taip, aš pataikiau!

II

1. Po lazurinio kalno skliautais aš užėjau, taip kaip tarp stulpų praskrieja žaliasis sakalas tupintis ant sosto Rytų.
2. Taip aš atėjau į Duantą, žvaigždžių būtovę ir išgirdau garsias kalbas.
3. O Tu, esantis Žemėje! (kreipėsi į mane Ta, kuri apdengta Skraiste) tu esi ne didesnis už savąja motiną! Tu-niekinga trūnėsio dulke! Tu-Šlovės Valdovas bet ir purvinas šuva.
4. Aš puoliau suskleidęs sparnus į tamsaus žavęsio buveinę. Ten prarajoj, beformėj, buvau aš pašvęstas į Iškreiptas Misterijas.
5. Aš kankinausi negailėstinguose Gyvatės bei Ožiaragio glėbiuose, aš pragarišką auką nešlovei Khemo mokėjau.
6. Ir dėl šios priežasties Viena tapo viskuo.
7. Suvirš to, atsivėrė man regėjimas upės. Ir plaukė ja luotas, ir nešė jis purpurinėmis burėmis auksinę moterį, atvaizdą Asi, iškaltą iš tyrojo aukso. Ir upė sruvo krauju, o luotas buvo iš švytinčio plieno. Ir pamilau aš tą moterį, ir atsilaisvinęs diržą mečiausi į tėkmę.
8. Užėjęs i luotą mylėjau ją gausybę dienų su naktimis, smilkydamas jai nuostabius smilkalus.
9. Taip! Aš suteikiau jai dalelę nuo savos jaunystės žiedo.
10. Tačiau nepabudo jinai, manieji bučiniai vien tik suteršė ją ir patamsėjo ji mano akyse.
11. Tačiau aš kaip ir ankščiau garbinau ją ir dalinausi su ja dalimi manos jaunystės žiedu.
12. Ir ištiko ją liga, dėmėmis trūnėjimo pasidengė ji priešais mane. Vos susilaikiau nepuolęs į upę.
13. Galiausiai, nustatytą metą, kūnas josios baltesniu nei pienelis žvaigždžių tapo, o josios lūpos raudonos ir šiltos lyg vakarėjanti saulė, ir pati gyvastis prisipildė baltu karščiu, lyg dienovidžio saulė.
14. Ir pakilo ji iš Amžinojo Miego bedugnės, ir jos kūnas apsikabino mane. Visiškai ištirpau jos grožyje ir tapau laimingas.
15. Upė gi, tapo Amritos upe, eldija mūsų-kūno vežimu, ir burės jos-krauju širdies, kuri nešė mane, nešė mane į tolius.
16. O, gyvate-moterie žvaigždžių! Pats aš tave sukūriau pagal blankųjį atvaizdą, auksinės skulptūros.
17. Ir nužengė ant manęs Šventasis, ir išvydau aš baltąjį gulbiną sklandantį mėlynėje dangiškoje.

18. Besėdint tarp jojo sparnų, taip ir praslinko eonai.
19. Ir gulbinas skrajojo, tai akmeniu puldamas žemyn, tai pakildamas, tačiau judėjom be tikslo mes.
20. Beprotis berniūkštis, sėdėjęs šalia manęs teiravosi gulbės:
21. Kas tu esi, ir kodėl tu sklandai, ir skrendi, ir žemyn krenti, ir šauni aukštyn tuštumoj? Pažvelk kiek eonu praslinko iš kur ateini tu? ir kur tu eini?
22. Ir juokdamasis aš atsakiau jam, priekaištaudamas: « Nė iš niekur! Nė į kur!»
23. Kadangi gulbė tylėjo, jis perklausė, kame gi šios amžinosios kelionės tikslas?
24. ir prisiglaudžiau aš sava galva prie Galvos Gulbino ir, juokdamasis ištariau: «Argi ne džiaugsmas nenupasakojamas šiame betiksliame skrydyje? Argi nuovargis bei nekantrumas tų kas siekia tikslo»?
25. O gulbė kaip ir ankščiau vis tylėjo. Ak, mes plazdenome Bedugnėje bekraštėje. Džiaugsmas! Džiaugsmas! O baltoji gulbe, ant savų sparnų visada į aukščius skraidink mane!
26. O tyla! O palaima! O, pabaiga visų regimų bei neregimų dalykų! Visa tai yra mano, bet aš Nesu.
27. O, Dieve švytintis! Leisk man sukurt Tavąjį atvaizdą iš brangakmenių bei aukso Idant žmonės jį nugriovę sutryptų jį į dulkęs idant tavoji šlovė jų tarpe regima taptu.
28. Netauškia lai aikštėse jie, jog aš atėjau, kam lemtėjo ateiti, bet tik vien apie Tavąjį atėjimą lai sklinda Žodis.
29. Tu apreikši save neapreikštąjame, slaptavietėse sutikinės Tave žmonės ir Tu imsi viršų prieš juos.
30. Išvydau aš blyškų ir liūdną jaunuolį, saulės šviesoje, išsidriekusi ant marmuro ir raudantį. Užmiršta liutnia gulėjo šalia jo. Ak... bet visgi jis verkė.
31. Tada atskridęs iš švytinčios bedugnės aras apgaubė jį savo šešėliu. Ant tiek tas šešėlis buvo juodas, jog jo daugiau nesimatė.
32. Tačiau aš išgirdau gyvą liutnios skambesį, atsklidusi iki manęs pro sustingusį oro žydrumą.
33. Ak! Numylėtinio pasiuntinį, išskleisk savo šešėlį virš manęs!
34. Tavo vardas yra Mirtis, galbūt Gėda ar Meilė. Bet tu neši žinia nuo Numylėtinio, nesiteirausiu tavęs vardo.
35. «Kur nūnai yra Meistras?-šaukia maži nukvakę vaikėzai. Jis yra miręs! Jis susiteršęs! Jis vedė!» Jų patyčios pasklis po visą pasaulį.
36. Bet Meistras gaus savo apdovanojimą. Šaipūnų juokas suvilnys Numylėtinio plaukus.
37. Žvelk! Bedugnė Giliosios Gelmės. Joje galingas delfinas šonais savais pasitinka įširdusių bangų smūgius.
38. Ir joje auksinis arfininkas groja nesibaigiančias melodijas.
39. Delfinas jų sužavėtas, atmetė savąjį kūną ir patapo paukščiu.
40. Arfininkas pasidėjo savąją arfą ir ėmė Pano fleita groti nesibaigiančias melodijas.
41. Ir šios palaimos aistringai panorus suvirš visko, suglaudė paukštis sparnus ir tapo faunu miškiniu.
42. Arfininkas pasidėjęs Pano fleitą ir žmogaus balsu ėmė dainuot savas nesibaigiančias melodijas.

43. Ir sužavėtas faunas sekė jį tolyn ir nutilus arfininkui galiausiai faunas virto Panu pačioje pirmapradžio Amžinojo miško širdyje.
44. Tu negali apžavėti delfino tyla, o mano pranaše!
45. Ir apėmė adeptą palaima ir tai kas suvirš palaimos yra ir iškilo jis už pačių galutinių ribų, viso kas turi ribas.
46. taip pat sukrėstas buvo jo kūnas, ir susvyravo nuo šios palaimos naštos, nuo šio pertekliaus, nuo šio nenupasakojamo beribiškumo.
47. Jie rėkė: «Jis yra girtas», «Jis išėjo iš proto», «Jis kankinasi», «Jis yra prie mirties», tačiau jis, negirdėjo jų.
48. O mano Viešpatie, mano Numylėtini! Kaip man dabar dėlioti dainas, kuomet net prisiminimas šešėlio Tavo šlovės viršija visokia muzika žodžių bei tylos?
49. Žvelk! Aš esu vyras. Netgi mažas berniukas neįstengtu pakelti Tavęs. Ir štai!
50. Aš buvau vienišas didžiuliame parke, ir ant viršūnės vienos kalvelės žiede blizgančios sodrios žolės, žaidė pasakiškos būtybės žaliai apsirėdžiusios.
51. Žaisdamas su jais įžengiau aš į Stebuklingo sapno šalį. Žaliai apsirėdė visos mano mintys ir jos buvo nuostabios.
52. Kiaurą naktį šoko ir dainavo jos, bet Tu esi rytas, o mano numylėtini, mano gyvate kuri apsivijai apie šią širdį.
53. Aš esu širdis, ir Tu gyvatė. Smarkiau apsuk aplink mane Savo žiedus idant, nei šviesa, nei palaima neprasiveržtu pro juos vidun.
54. Išspausk kraują iš manęs, kaip iš vynuogės ant liežuvio šviesiaodės dorietės, mėnulio šviesoje savojo mylimojo glamonių išstekentos.
55. O tada te prisikelia Galas. Ilgai tu miegojai, o dydis Dieve Termine! Daugelį šimtmečių išlaukei tu miestų bei kelių kraštuose. Prisikelk Tu! Daugiau nebelauk!
56. Ne, Viešpatie! Nes aš atėjau pas Tave. Ir tai aš, tas kas laukia paskutinysis.
57. Pranašas sušuko kalnui: «Ateik čia, kad aš galėčiau kalbėt su tavimi!»
58. Kalnas nepajudėjo iš vietos. Tuomet pranašas pats priėjo prie kalno ir kalbėjo su juo. Tačiau pailso labai pranašo pėdos ir kalnas neišgirdo jo balso.
59. Bet aš šaukiaus į Tave, ir ėjau link Tavęs, bet bergždžiai viskas.
60. Aš kantriai laukiau, bet Tu buvai su manim nuo pačios pradžios.
61. Dabar tai aš žinau, o numylėtini mano ir mes sugulsim vynuogyne ramybėje bei aistroje.
62. Bet tokie tad tavieji pranašai, jie turi garsiai rėkti bei pliekti save rykštėmis, jie turi perkirsti nepereinamas dykinęs ir vandenynus neturinčius krantų, laukti Tavęs yra pabaiga, o ne pradžia.
63. Tegul tamsybės apgaubia šį rankraštį! Tegul raštininkas eina savais keliais.
64. Bet tu ir aš sugulėm ramiai vynuogyne, kas jis toks?
65. O mano Numylėtini! Nejau nėra pabaigos? Ne, bet čia yra pabaiga. Prabusk! Prisikelk! Apsijuosk savo strėnas o žygūne, išnešiok šį Žodį po galinguosius miestus, taip, po galinguosius miestus.

III

1. Iš tiesų ir Amen Perskrodžiau aš giliąją jūrą ir skersai upių srauniais vandenimis, ir atėjau į šalį Ne Noro
2. Ten prisistatė man baltas vienaragis su antakakliu sidabro išgraviruotu aforizmu:»Linea viridis gyrat universa».
3. Tuomet iš mano Meistro lūpų Adonay žodis ataidėjo iki manęs, jis sakė: «O širdie apraizgyta senosios gyvatės žiedais užženk į pašventimo kalną»
4. Bet aš prisiminiau. Taip Tan'ai, taip Teli taip Lilith šie trys buvo su manim nuo senų senovės. Nesgi jie yra viena.
5. Tu buvai nuostabi, o Lilith, pusiau gyvate pusiau moterie!
6. Tu buvai lanksti ir rafinuoto skonio, tavo kvapas priminė muskuso sumaišyto su ambra kvapą.
7. Stipriai apvijai žiedus tu aplink šią širdį, ir tai buvo džiaugsmas užgimimo.
8. Tačiau įžvelgiau tavyje aš savotišką ydą, net gi tame, kuo ankščiau aš žavėjausi.
9. Įžvelgiau aš tavyje yda tavo tėvo, beždžionės bei jo protėvio Aklojo Šliužo.
10. Įsižiūrėjau į Ateities Krištolą ir išvydau visą siaubą tavosios Baigties.
11. Tuomet sunaikinau aš Praeitą laiką ir laiką Ateinantį, ar ne pas mane buvo galia valdyti Smėlio Laikrodį?
12. Tą pačią valandą aš išvydau irimą.
13. Tuomet aš tariau: «O numylėtini mano, o Viešpatie Adonajau Meldžiu tavęs kad atlaisvintum žiedus šios gyvatės"!
14. Bet taip ankštai ji apvijus mane, kad negalėjau savo jėgos aš išreikšti.
15. Taip pat aš pasimeldžiau ir Drambliui Dievui bei Viešpačiui Pradėjimų šalinančiam visas kliūtis.
16. Tie Dievai tuoj pat skubiai atėjo man į pagalbą. Aš juos išvydau, aš susijungiau su jais, aš ištirpau jų begalybėje.
17. Ir regėjau aš jog aplink mane yra nusidriekęs Beribis Smaragdo Spalvos Apskritimas, apjuosiantis visa Visatą.
18. O Smaragdine Gyvate Neturi Tu nei Praeities, nei Ateities. Iš tiesų Tu nesi.
19. Tu esi saldesnis už visokį skonį bei prisilietimą. Tu esi nepasiekiamas žvilgsniui švytėjime savo, Tavo balsas anapus Kalbėjimo ir Tylos, ir Kalbos jos ir Tavo kvapas yra gryna ambra, kuriai neprilygsta gryniausias auksas.
20. Taip pat, žiedai Tavo beribiai, ir Širdis kurią Tu apjuosi yra Visatos Širdis.
21. Aš, Man ir Mano su liutniomis sėdėjo aikštėje didžiojo miesto, miesto našlaičių bei rožių.
22. Užslinko Naktis ir muzika liutnių nutilo.
23. Pakilo audra ir muzika liutnių nutilo.
24. Praslinko valanda ir muzika liutnių nutilo.
25. Bet Tu esi Amžinybė ir Erdvė, Tu esi Materija ir Judėjimas, Tu esi neigimas visų šių dalykų.
26. Kadangi čia nėra Tavojo Simbolio.

27. Jeigu aš liepsiu: «Užkopkit į kalnus» dangiškieji vandenys subėgs pagal manąjį žodį. Bet tu esi Vanduo suvirš visų vandenų.
28. Raudoną trikampę širdį paguldė į Tavąjį karstą, kadangi žyniai vienodai niekina ir karstą ir dievą.
29. Bet visą šį metą Tu buvai joje slaptoje, kaip slaptoje Viešpats Tylėjimo yra lotoso žiede.
30. Tu esi Sebekas, krokodilas sukylantis prieš Asarą, tu esi Mati, Žudikas Gilumoj. Tu esi Tifonas, Įniršis Stichijų, o Tu pranokstantis visas Jėgas jų Susitelkime bei Sukibime, jų Mirtyje ir jų Iširime Tu esi Pifonas, siaubingoji gyvatė visų dalykų Pabaigos!
31. Aš apsisukdavau trissyk kiekviename kelyje, ir visada grįždavau į Tave.
32. Daugel dalykų aš stebėjau, regimų ir neregimų, bet tik, nustojęs matyt juos, aš išvydau Tave.
33. Ateiki tu, o mano Numylėtini, O Viešpatie Dieve Visatos, O Neaprėpiamas, O Mažiausias, Aš esu numylėtinis Tavo!
34. Visa dieną aš dainuoju kad sužavėti Tave, visą naktį-žaviuosi tavo daina.
35. Nėra kitokių dienų ar naktų, kaip tik tokios.
36. Tu esi anapus dienos ir nakties Aš esu Tu, o mano Sutverėjau, mano Mokytojau, mano Sužadėtini!
37. Aš tarytum rausvas šuniukas, įsitaisęs ant kelių pas Nepažinųjį.
38. Tu atvedei mane į didžiulę palaimą. Tu atnašavai man Savąjį kūną valgyti, ir Savąjį kraują apsvaigti.
39. Tu suleidai Amžinybės iltis į mano sielą ir Nuodai Begalinio išėdė mane visiškai.
40. Tapau aš panašus į vilioklę velniukštę iš Italijos, pasakišką, stiprią moterį išsekintais žandais, graužiamą bučinių troškimo. Vaidino jinai kekšę įvairiuose rūmuose, ji atidavė savąjį kūną žvėrims.
41. Nualino ji giminę savo stipriais rupūžiniais nuodais, patyrė ji daugeli kirčių rimbais.
42. Perlaužta pusiau buvo ant kankinimo rato, pririšta prie jo pakaruoklio rankomis.
43. Fontanai vandens liejos ant jos, priešinosi ji, nepakeliamos buvo kančios.
44. Ją suplėšė vandens spaudimas į gabalus ir paniro ji į siaubingą Jūrą.
45. Taip pat ir aš O Adonay, mano viešpatie, tokie tad yra vandenys Tavos nepakeliamos Esaties.
46. Taip pat ir aš O Adonay, Numylėtini mano, sudrąskei Tu mane dalimis.
47. Išsiliejau aš nelyg kraujas virš kalnų, nusinešė mane Varnai Išskaidymo šalin.
48. Ir tuomet antspaudas neatlaikęs, kuris saugojęs Aštuntąją bedugnę ir tuomet bekraštė Jūra prasiskleidė, ir tuomet visa esą čia susiskaidė į dalis.
49. Taip, taip pat tikrai Tu esi šaltas ramus vanduo iš kerėjimo šaltinio.
50. Tas kas įžengė į jį kaip narsus jaunuolis gražaus stoto, išėjo kaip mergelė, kaip mažas vaikas tobulėti.
51. O tu, šviesa ir palaima, pagrobk mane į pienišką žvaigždžių vandenyną!
52. O Tu Sūnau, transcendentinės šviesos motinos, palaimintas vardas Tavas ir Vardas Tavojo Vardo per amžius!
53. Žvelk! Aš peteliškė prie Kūrinijos Ištakų suteik man žūti iki laiko, negyvam krist į tavo begalinį srautą!

54. Dydingai ir nepaliaujamai sruvantis srautas į Būtovę žvaigždžių nunešk ir mane su savim į Įsčias Nuit!
55. Tai pasaulis Maim vandenų, tai kartūs vandenys, kurie tampa saldžiais. Tu esi nuostabus ir kartus O auksini, O mano Viešpatie Adonay, O tu Safyrine Bedugne!
56. Aš seku Tavimi, ir sukyla prieš mane galingieji Mirties vandenys. Pereinu aš skersai vandenis anapus Mirties, ir anapus Gyvenimo.
57. Ką atsakysiu aš į klausymą kvailo žmogaus? Jokiais keliais neateis jis prie Tavos Tapatybės!
58. Bet aš esu Kvailys kuris nekreipė dėmesio į Mago Žaidimą. Bergždžiai man davinėjo instrukcijas Misterijų Moteris. Aš sudrąskiau pančius Meilės, ir Galios, ir Tarnystės.
59. Todėl Erelis tapo viena su Žmogumi ir teisingumo vaisus šoka ant paniekos kartuvių.
60. Nusileidau aš, O mano brangusis, į juodus blizgančius vandenys, ir išgaudžiau Tave iš gelmių, kaip juodą neįkainuojamą perlą.
61. Nužengiau aš, o mano Dieve į visa ko bedugnę ir suradau ten Tave pasislėpusį po pavidalu Ne Kas.
62. Bet kadangi Tu esi Paskutinysis, taipogi Tu ir Sekantis, ir kaip Sekantį aš atskleidžiu Tave daugumai.
63. Tie kas Tavęs geidė, jie įgys Tave savų Norų Pabaigoje.
64. Šlovingas, šlovingas, šlovingas esi Tu, O mano aukščiausiasis numylėtini, O mano paties Aš.
65. Kadangi aš įgijau Tave vienodai Savyje ir Tavyje, tame nėra jokio skirtumo, o mano nuostabiausias, O mano geidžiamiausias Vienintėli! Viename ir Daugyje aš radau Tave; taip aš radau Tave.

IV

1. O krištoline širdie! Aš, Gyvatė apsivynioju Tave, galvą savo nukreipiu tiesiai į Tavo šerdį, O mano numylėtinis Dieve!
2. Panašiai kaip ant perpučiamų vėjų Mitileno viršūkalnių, viena, į dievą panaši moteris, liepsnojančia aureole plaukų, lyra numetusi į šalį, puolė į drėgną kūrinijos širdį, taip ir aš O Viešpatie mano Dieve!
3. Nenusakomas grožis yra irimo centre, kur liepsnoja gėlės.
4. Deja man! Bet Tavojo džiaugsmo troškimas išdžiovino man gerklę, neturiu aš jėgų dainuoti.
5. Pasigaminsiu sau valtelę iš savojo liežuvio ir leisiuos plaukt po neregėtas upes. Galbūt tada amžinoji druska taps saldžia ir mano gyvenimas daugiau nebetrokš.
6. O jūs geriantys surumą savo norų, jūs ant beprotystės slenksčio! Juo daugiau jūs geriate, juo daugiau jūs kenčiate, tačiau tęsiat gėrimą. Pakilkit gi aukštyn upių vagomis prie gėlo vandens. Aš lauksiu jūsų ir sutiksiu jūs bučiniu.
7. Kaip akmuo bezoaras, kuris yra randamas karvės viduriuose, toks mano numylėtinis tarpe numylėtinių.
8. O mano saldusis berniuk! Prinešk arčiau manęs Tavo sušalusias galūnes! Pasėdėkim su Tavimi sode tarp palmių medžių iki saulėlydžio! Puotausim su Tavim ant vėsios žolės! Ei vergai neškite vyną, kad mano mylimojo žandai įraustu.

9. Sode nemirtingųjų bučinių, O tu Spindintysis sušviesk! Paversk Tavąsias lūpas opiuminėmis aguonomis idant vienas bučinis atrakintu begalinį aiškų sapną, sapną Shi loh am.
10. Sapnuose regėjau Visatą kaip skaidrų krištolą be dėmių.
11. Pasipūtę vargetos stovi prie tavernos durų ir giriasi kas kiek išgėrė vyno.
12. Pasipūtę vargetos stovi prie tavernos durų ir koneveikia svečius.
13. Svečiai gi sode ilsisi ant perlamutrinių ložių ir klegesys kvailių nepasiekia jų.
14. Vien tik tavernos šeimininkas bijosi jog karaliaus malonė pasibaigs jam.
15. Taip Meistras V.V.V.V.V. kalbėjo su Adonay, savo Dievu ir dviese jie žaidė žvaigždžių šviesoje virš gilaus juodojo tvenkinio, esančio Šventų Švenčiausiojoje Šventyklos Vietoje, priešais Altorių Švenčiausiojo.
16. Bet Adonay nusijuokė ir pristabdė žaidimo eigą.
17. Pastebėjo tai raštininkas, ir apsidžiaugė. Tačiau Adonay nejautė baimės prieš Magą ir jo žaidimą.
18. Ir Meistras isijungė į Mago žaidimą. Jeigu juokėsi magas, tai ir jis juokėsi; elgėsi jis lygiai taip, kaip elgtųsi ir žmogus.
19. Ir Adonay pasakė: susipainiojai Tu Mago tinkle. Tai Jis pasakė taikliai, idant išbandyti jį.
20. Bet Meistras padarė Magistro ženklą ir atsakydamas nusijuokė: O Viešpatie, O numylėtini Nejau šie pirštai nustos liesti Tavo garbanas, arba šios akys nusisuks nuo Tavosios akies?
21. Ir Adonay neapsakomai pasididžiavo juo.
22. Taip, O mano valdove Tu esi numylėtinis Numylėtinio, ne veltui gi stovi Filuose paukštis Benu.
23. Aš, kas buvau žynė Ahathor besimėgaujanti tavąja meile. Pakilk, O Dieve Nile, ir praryk Dangiškos Karvės šventovę! Lai Sebekas, gyventojas Nilo išgers pienelį žvaigždžių!
24. Pakilk, O gyvate Apopi Tu esi Adonay, Mylimiausiasis! Tu esi mano mylimasis ir mano valdovas, ir nuodai tavieji saldesni už Izidės, dievų Motinos bučinius!
25. Nesgi Tu esi Jis! O taip, Tu prarysi Asi su Asaru ir Ptaho vaikus Tu išliesi nuodų srautus idant sugriauti Mago darbą. Bet Griovėjas prarys Tave ir nuo Tavęs pajuos gerklė jojo, jo dvasios buveinė. Ak, gyvate Apepi, tačiau aš myliu Tave!
26. Mano Dieve! Lai perveria Tavo slaptoji iltis šerdį to kauliuko slapto, kurį aš sergėjau iki Horo-Ra Keršto Dienos. Lai skamba Kepf-Ra sparnų graudus dūzgesys! Lai kaukia šakalai nakties bei Dienos, Laikų dykumoje! Lai sudrebės Bokštai Visatos ir sargyba tegul skubinas, kadangi Viešpats mano apreiškė Save kaip galingąją gyvatę, ir širdis mana yra kraujas Jo kūno.
27. Aš tarytum kurtizanė iš Korinto, nualinta troškulio meilės. Žaidžiau aš karaliais bei karo vadais, ir juos pavergdavau. Nūnai gi aš vergas mažos mirtingos angies, kas sugriaus mūsų meilę?
28. Sunku, sunku!-raštininkas kartojo, kas man padės išvyst mano valdovo Palaimą?
29. Vargas kūnui ir sielai iki skausmo sunku, ir miegas apsunkina jųjų vokus, bet dar išlieka ekstazės aiškus patyrimas, nežinomos, apie kurią tikrai žinoma tik tai jog joje esą kažkokios prasmės. O Viešpatie, ateiki pas mane į pagalbą ir atveski mane į palaimą Numylėtinio!

30. Įžengiau aš į Numylėtinio namus, ir vynas tenai buvo lyg ugnis, skriejanti žaliais sparnais skersai pasaulį vandens.
31. Pajutau aš skaisčiai raudonų gamtos lupų ir tobulybės juodųjų lupų prisilietimą. Kaip seserys jos mylavo mane, jūjų mažąjį broliuką, išdabino mane kaip nuotaką, užkėlė mane į Tavąja vestuvių menę.
32. Jos pranyko Tau atėjus, Aš likau vienas priešais Tave.
33. Sukrėstas buvau aš Tavuoju atėjimu, O mano Dieve, nes heroldas Tavo siaubingesnis nei Pražūtį nešanti Žvaigždė.
34. Ant slenksčio stoviniavo audringas Blogio atvaizdas, Siaubas tuštumos, tarytum užnuodyti šuliniai buvo jo pamėkliškos akys. Jis stovėjo ir irimas apniko menę, dvoku prisipildė oras. Buvo jis kaip sena susisukus žuvis, Abadono kevalų bjaurastis.
35. Demoniškais čiuptuvais jis apraizgė mane, taip mane apėmė aštuonerios baimės.
36. Bet aš buvau pateptas saldžiuoju Meistro aliejumi, išsinėriau aš iš jo gniaužtų, kaip akmuo iš laukinio berniūkščio laidynės.
37. Aš buvau lygus ir tvirtas tarytum dramblio kaulas, siaubui nėra už ko suimti. Kuomet sukilo vėjo gausmas sukeltas Tavu atėjimu, jis subyrėjo ir dingo, o priešais mane atsivėrė didžiosios tuštumos bedugnė.
38. Per sustingusią amžinybės jūrą važiavai Tu kartu su karo vadais Tavaisiais bei kariuomenėm Tavosiomis; su karo vežimais Tavaisiais, ir raiteliais, ir ietininkais žygiavai Tu per mėlynę.
39. Ankščiau, nei aš išvydau Tave, Tu jau buvai su manimi, įstabioji Tavo ietis pervėrė mane kiaurai.
40. Buvau aš nukautas, kaip paukštis perkūno nutrenktas, buvau aš nudurtas, kaip vagis, Sodo Valdovo.
41. O mano Viešpatie, plukdykimės gi po kraujo jūra.
42. Už neišreikštos palaimos slypi gyli yda, yda užgimimo.
43. Taip Gėlės vilnelė ryškiai švysčioja saulėje, bet šaknys jos gyliai po žeme išsidriekusios.
44. Šlovė tau, o nuostabioji tamsioji žeme, tu esi motina nesuskaičiuojamos galybės milijonų miriadų gėlių.
45, Išvydau aš taip pat mano Dievą, jo veidas buvo ryškesnis nei žaibas tūkstantį kartų. Bet širdyje aš įžvelgiau lėtą bei tamsųjį, patį Seniausiąjį ryjanti Savo Vaikus.
46. Nei aukščiuose, nei bedugnėje, O mano nuostabusis, nėra tokio dalyko, išties nėra tokio dalyko, kuris ne būtu pilnai ir visumoje sutvertas Tau pasitenkint.
47. Šviesa prisilipdo prie Šviesos, o bjaurastis prie bjaurasties, puikybėje savo, viena niekina kitą. Bet ne Tu, Tu esi viskas ir virš to, kuris esi laisvas nuo visų Skirstymų Šešėlių.
48. O Amžinybės diena tegul Tavoji banga sudužta į tyrą safyro spindesį ties mūsų uolaus darbo koralinius rifus.
49. Mes pavirtome žiedu žaižaruojančių baltųjų smėlynų, apgalvotai supiltų vidur Okeano Palaimos.
50. Tegul sužydės mūsų saloje spalvingosios palmės, mes ragausim vaisius jų ir būsim laimingi.

51. Bet man apvalantys vandenys, nuplovimas didis, sielos ištirpimas toje griaudėjančioje bedugnėje.
52. Turiu aš maža sūnų, tarytum aikštingas ožiukas jis, duktė manoji yra tarytum ereliukas dar neapsiplunksnavęs, jie įsigis pelekus kad plaukti galėtu.
53. Kad galėtum plaukiot, o mano mylimasai, nuplaukti į tolius šiltame meduje Tavo esybės, O Palaimintasis, O palaimos berniuk!
54. Širdis mana yra apjuosta gyvate, ryjančia savo kūno žiedus.
55. Kuomet gi ateis metas užbaigimui, o mano numylėtini? Kuomet gi visiškai bus paglemžti Visata su josios Viešpačiu?
56. Ne! kas prarys Begalybe? Kas ištaisys Pradžios Neteisybę?
57. Tu rėki nelyg baltas katinas ant Visatos stogo, nėra nieko kas galėtu atsakyti Tau.
58. Tu kaip vienišas stulpas vidur jūros, nėra nieko, kas matytu Tave, O Tave kuris mato viską!
59. Tu nusilpai, tu apalpai, raštininke-Šaukia atsiskiręs Balsas. Bet Aš pripildžiau tave vynu, kurio skonis tau nėra žinomas.
60. Jis apsvaigins žmones senos nukaršusios pilkos sferos, kuri rieda į Tolį neturinti pabaigos. Jie laks šį vyną nelyg šunys kraują gražiosios kurtizanės, pervertos Ietimi raitelio, besinešančio skersai miestą.
61. Aš taipogi esu dykumos Siela. Tu manės ieškosi vėlei smėlynų platymėje.
62. Iš dešinės pusės tau-dydingas ir malonios išvaizdos ponas, iš kairės-tavoji žmona, apsirėdžius lengvu auksiniu audiniu, ir žvaigždės josios plaukuose. Jūs turit keliauti per žemę maro bei blogio, jūs turit apsistoti ties upe, kvailame užmirštame mieste, ten jūs susitiksite su Manimi.
63. Tenai aš įsteigsiu Sau gyvenvietę, kaip į vestuvių puotą aš ateisiu, pasidabines ir pasikvėpines, ten įvyks Užbaigimas.
64. O mano numylėtini, aš taip pat laukiu švytėjimo neišreikštos valandos, kuomet visata nelyg diržu apsijuos apie mūsų meilės spindulio vidurį, kuris driekiasi ir už leistinų Begalybės ribų.
65. Tuomet O širdie, aš gyvatė, pilnumoje prarysiu tave, taip pilnumoje prarysiu tave.

V

1. Ak! mano Viešpatie Adonay, flirtuojantis su Meistru Lobyne Perlų, leisk ir man pajaust atgarsius jūsų bučinių.
2. Nejaugi ne sudrebės žvaigždėtas dangus, kaip lapas, nuo jaudinančios ekstazės jūsų meilės? Argi aš nesu šviesos kibirkštis, nešama tolyn tavojo tobulumo vėjumi?
3. Taip sušuko visų Švenčiausiasis, ir nuo Tavosios kibirkšties, Aš, Viešpats užkursiu didelę šviesą. Iki pamatų aš sudeginsiu pilkąjį miestą senojoje apleidimo šalyje . Aš apvalysiu jį nuo didžiulio suterštumo.
4. Ir tu, o pranaše regėsi visus šiuos darbus, bet nekreipsi į tai jokio dėmesio.
5. Nūnai įsteigs Koloną Tuštumoje, nūnai Asi yra papildyta Asaru, nūnai Hooras nužengęs į Gyvulinė Daiktų Sielą, nelyg liepsnojanti žvaigždė nupuolusi į žemišką tamsą.

6. Skersai naktį tu nusileidai, o vaiki mano, mano nugalėtojau, mano karžygi, apsijuosęs kalavijumi Hoorai ir suras tave kaip juodą neapdirbtą, švytinti akmenį, ir nusilenks tau.
7. Mano pranašas pranašavo apie tave: aplink tave šoks merginos, ir nuo jų gims šviesūs vaikai. Tu turi įkvėpti išdidžiuosiuose begalinį pasididžiavimą, o nuolankiuose-nusižeminimo ekstazę. Visa tai pranoks Žinomą bei Nepažinu, nes pats išlieka bevardžiu. Kadangi tai tarytum Slėpinio bedugnė, atsiverianti slaptoje Tylos Vietoje.
8. Tamsiais, pavojingais keliais tu atėjai į čia, o mano pranaše Ėdei tu išmatas Šlykščiųjų Būtybių, keliaklupsčiavai prieš Ožiaragį bei Krokodilą, nuodėmės žmonės iš tavęs pasidarė pramogą, blaškeisi po gatves nelyg ištvirkėlė ryškiai išsidažius, ką sutikus gundanti kvapniais aromatais bei kinietiškais skaistalais. Tu padengei savo vokus šešėliais, tu skaisčiai raudonai paryškinai lūpas, tu skruostus savus padengei dramblio kaulo spalvos pudra. Tu ištvirkavai kiekvienoje tarpuvartėje bei skersgatvyje didžiojo miesto. Vyrai mieste tame užsidegė aistra tau, idant paniekint bei sumušti. Lūpomis jie gaudė auksinius blizgučius tyriausiųjų dulkių, kuriais tu padengei savo plaukus, jie pliekė botagais tavo išdažytą kūną-viso to ką iškentei tu neišsakysi žodžiais.
9. Bet aš degiau tavyje, tartum grynoji liepsna, deganti be alyvos. Vidurnaktį aš švytėjau ryškiau nei Mėnulis, o dienos metą visiškai temdžiau Saulę, ant nuošalių takų tavo esybės, Aš liepsnodamas išvaikydavau iliuzijos rūką.
10. Kadangi tu esi visiškai tyras Prieš mane, todėl tu mergelė Manoji esi amžiams.
11. Kadangi Aš myliu tave, nepralenkiama meile, todėl tie kas nūnai tave niekina, ateityje tave šlovins.
12. Tu gi atsakysi jiems meilumu bei užuojauta, tu pagydysi juos nuo nenusakomo blogio.
13. Persikeis jie, jų sunaikinimo metu, tarytum dvi tamsiosios žvaigždės, susidūrusios viena su kita bedugnėje ir suliepsnos nepaliaujamu degimu.
14. Visą šį metą perdurė Adonay mano esybę savo keturių ašmenų kalavijumi: Žaibo ašmenimis, Vartų ašmenimis, ašmenimis Gyvatės ir ašmenimis Falo.
15. Taip pat atskleidė man jis šventą neišreiškiamą žodžį Ararita ir aš sulydžiau auksą iš šešerių sudėtinių dalių į vieną neregimą tašką, apie kurį nieko negali būt pasakyta.
16. Nesgi šio Darymo Meistriškumas yra slaptas menas, ženklas gi meistro jį įvaldžiusio tam tikras žiedas iš lazurito su iškaltu vardu manojo meistro, kas ir esu aš pats, ir su Akimi per Centrą.
17. Ir prašneko Jis, ir tarė: štai slaptas ženklas, neatskleisk jo nei profanui, nei neofitui, nei uoliajam, nei praktikui, nei filosofui, nei mažąjam adeptui, nei netgi didžiąjam adeptui.
18. Bet laisvąjam adeptui gali atsiverti, jei tau prireiks jo pagalbos mažuose tavo meno operacijose.
19. Priimk tarnystę kvailos liaudies, kurių tų nepakenti. Ugnies nesuteršia Gebėrų altoriai ir Mėnulis nesusiteršia smilkimais tų kas garbina Nakties Karalienę.

20. Tu apsigyvensi tarpe žmonių, kaip tyrasis briliantas tarp drumzlinų deimantų bei krištolo ir stiklo gabalų. Tik įgudusi akis teisingo prekeivio pastebės tave ir pasvėręs savo delne, išskirs iš kitų ir pašlovins tave žmonių akivaizdoje.
21. Bet tu turi nekreipt dėmesio į visą tai. Tu amžiams būsi širdimi, o aš gyvate, stipriai apsivijusia tave savo žiedais. Žiedai mano nenusilps Eonų eigoje. Nei permainos, nei sielvartas, nei iliuzoriškumas neužvaldys tavęs, nes visa tai tu peržengiai.
22. Kaip briliantas raudonai spindi šalia rožės ir žaliai šalia jos lapų, taip ir tavęs nepakeis jokie įspūdžiai.
23. Aš esu tu, ir Stulpas pastatytas tuštumoje.
24. Taip pat viršijai tu netgi Būties, Sąmonės bei Palaimos stabilumą, kadangi aš esu tu, ir Stulpas pastatytas tuštumoje.
25. Taip pat turi tu apie šiuos dalykus skelbti žmogui, kuris tai užrašo ir priims jis juos tarytum komunija, kadangi aš esu tu, kuris esi jis, ir Stulpas pastatytas tuštumoje.
26. Nuo Karūnos iki Bedugnės iškilęs jis, vienišas bei tiesus. Taip pat sužibės švytėjimu jo begalinė sfera.
27. Mėgausies tu stebuklingų ežerų vandenyse, papuoši tu savo mergeles vasingumo perlais, uždegsi ugnis tarp ežerų, kaip virpančius liežuvius Dievų gėrimo.
28. Ir dar tu viską nušluojantį savo kelyje orą, paversi blankaus vandens srove, žemę transmutuosi į vyno bedugnę.
29. Rubinų rausvi blyksniai bei auksiniai spindi joje, vienintelio lašo užteks idant nugirdyt Dievų Viešpatį-manąjį tarną.
30. Ir kalbėjo Adonay su V.V.V.V.V. ir pasakė jam: o mano mažyli, mano švelnusis, mylėtojau mano, gazele mano, mano gražuoli, mano berniuk, pripildykim visa stulpą Begalybės vienu nesibaigiančiu bučiniu!
31. Ir tada stabilumas suvirpėjo.
32. Jie, kas išvydo tai, dydžiai nusigandę šaukė: Pasaulio pabaiga atėjo!
33. Ir taip ir buvo.
34. Ir išvydau aš dvasiniame regėjime tėvažudžių bedievių eiseną, susijungę porom ir porom, dieviškoje žvaigždžių ekstazėje. Jie juokėsi ir audringai šėliojo, apsirėdę purpuriniais drabužiais, apgirtę nuo purpurinio vyno ir jų sielos susivienijo į vieną purpurinį liepsnojantį žiedą šventumo.
35. Jie neregėjo Dievo, jie neregėjo Dievo Atvaizdo, todėl buvo užkelti į Neišreikštojo Švytėjimo Rūmus. Aštrus kalavijas sušvytravo prieš juos, ir Vilties kirminas prie jų kojų susigūžė priešmirtinėje agonijoje..
36. Kuomet jųjų džiaugsmas suplėšė į skutelius regimą Viltį, Neregimoji baimė tąsyk pranyko, ir daugiau nesirodė.
37. O jūs, esantys anapus Aormuzdo su Arimanu palaiminti jūs per amžinus amžius.
38. Jie suteikė Abejonei aštraus pjautuvo pavidalą ir nusipjovė Tikėjimo gėles savo vainikams.
39. Jie suteikė Ekstazei Ieties pavidalą ir nusmeigė senąjį drakoną sėdėjusį viršum stovinčių vandenų.
40. Tą syk, veržlūs srautai šviežio vandens aprimo, kad trokštantieji galėtu numalšint savo troškulius.

41. Ir vėl aš buvau pakylėtas ir stojau prieš veidą Viešpaties mano Adonay vardan Žinojimo bei Bendravimo su Šventuoju Angelu Globojančiu mane.
42. O Aukščiausiasis Šventasis, o Aš už visokio aš ribų, o Šviečiantis Atvaizde Neįsivaizduojamo Niekas, o numylėtini mano, mano nuostabusis Išeik ir sek paskui mane!
43. Adonay, dieviškasai Adonay, tepradeda Adonay švytinčią šventę! Taip aš užslepiau Jos vardą, vardą įkvėpiantį manąją palaimą, jos kūno kvapas užburia sielą ir jos sielos šviesa paverčia tą kūną žvėrimi.
44. Savosiomis lūpomis aš išsiurbiau kraują, aš išdžiovinau tai kas maitino Josios grožį, aš pažeminau Ją priešais save, aš įveikiau Ją, aš turėjau Ją, ir nūnai Josios gyvenimas yra manyje. Josios kraujyje aš užrašiau Dievų Sfinkso paslaptis, kurių nesuvoks niekas, išskyrus tyrus ir aistringus, išskyrus tuos kas esą skaistūs bei besarmačiai, išskyrus androginą, bei ginandrą, kas prasiveržė kiaurai grotas kalėjimo, kurį įsteigė senasis Dumblas šalies Kem, Amenti Vartuose.
45. O mano puikusis, mano nuostabusis, visą naktį aš atnašausiu vyną ant Tavųjų altorių, visą naktį deginsiu aukos kraują, visą naktį mojuosiu savo žavesio smilkykle priešais Tave, ir karšti meldimai apsvaigins tavas šnervęs.
46. O tu, atėjęs iš Dramblio šalies, apsijuosęs tigro oda ir nuvytu vainyku iš dvasios lotosų, Beprotybe Tavąja svaigini Tu gyvenimą mano, idant įsiaudrintu Jinai man praeinant.
47. Liepk Savo tarnaitėm, sekančiom Tave nusėti mums guolį gėlėm nemirtingom, idant patirtume mes malonumą. Liepk Savo satyrams pasėti spyglius tarp gėlių, idant patirtume mes skausmą. Te susilieja malonumas su skausmu į vieningą aukščiausiąja auką Adonay
48. Taip pat Aš išgirdau balsą Adonay, geidžiamo Viešpaties, bylojanti apie tai kas esa anapus.
49. Lai netuščiažodžiauja gyventojai Fivų ir šventyklų apie Heraklio Stulpus ir Vakarų Vandenyną. Nejaugi vandenys Nilo nėra nuostabus?
50. Lai neatveria Izidės žynys Nuit nuogumos, kadangi žingsnis kiekvienas yra ir mirtis, ir gimimas. Izidės žynys praskleidė šydą Izidės ir buvo nugalabitas josios lūpų bučinių. Tuomet jis tapo žyniu Nuit ir gėrė žvaigždžių pieną.
51. Lai nesėkmė bei skausmas neatitraukia tarnautojų nuo kelio-Piramidės pagrindą nutašė gyvoje uoloje dar prieš nušvintant ar raudojo karalius iš pat ryto jog akmenys nuo viršaus piramidės dar neišgautos iš akmens skaldyklų tolimoje šalyje?
52. Pašaukė syki kolibris raguotą gyvatę, maldaudamas duot jam nuodo. Dydi gyvatė Šventojo Kemo, karališkoji gyvatė Urėjus, atsakydams tarė:
53. Aš plaukiau dangumi Nut, eldijoje Milionų Metų ir neregėjau ant Gebo kūno nieko kas galėtu prilygti man. Nuodas ilties mano, tai mano tėvo ir tėvo tėvo mano palikimas, kaip aš galėčiau tau jį atiduoti? Tu ir tavieji vaikai, gyvenkite taip kaip gyvenau aš su savo tėvais iki šimto milijonų kartų, ir galbūt iš malonės Galingiausiųjų bus dovanotas tavo vaikams lašelis senojo nuodo.

54. Tuome nuliūdo kolibris savo dvasėje ir nuskrido šalin prie gėlių, lyg ir nebūta jokios kalbos tarp jų. Netrukus įgėlė jam gyvatė, ir jis mirė.
55. Bet Nuostabusis Dievas Ibis, kuris meditavo ant Nilo kranto, klausėsi ir girdėjo. Ir paliko jis Ibio kelius, ir tapęs gyvate jis tarė: Galbūt, po milijonų milijonų kartų mano vaikai nusipelnys lašelio nuodo nuo ilties Aukščiausiojo.
56. Ir štai nesuspėjo mėnulis tris syk papilnėti, kaip tapo jis gyvate Urėjumi, ir nuodas ilties įsitvirtino jame, ir jo sėkloje amžiams amžiniesiems.
57. O tu, Gyvate Apopi, mano Viešpatie Adonay, Šioji kelionė per amžinybę yra tik menkiausia akimirkos dalis, ir prieš Tavąjį žvilgsnį gairės iš grynojo baltojo marmuro, nesuteršto graviruotojo įrankiu. Todėl tu mano nūnai ir dabar, ir per amžinuosius amžius. Amen.
58. Suvirš to, aš išgirdau balsą Adonay: Sutvirtink antspaudu knygą «Širdies bei Gyvatės», šią šventą knygą užantspauduok skaičiumi šešiasdešimt ir penki. Kaip iš grynojo aukso iškala diademą gražiausiajai karalienei, faraono žmonai, kaip didžiulius akmenis sutvirtina kartu skiediniu, idant sudėti Piramidę Asaro Mirties ceremonijai, taip ir tu į viena sujunki žodžius ir darbus, idant visuose vyrautu vienintelė Mintis apie Mane, apie palaimą tavąja Adonay.
59. Ir atsakydamas aš tariau: Įvykdyta viskas pagal Tavąjį žodį. Ir buvo padaryta. Ir tie kas perskaitė šią knygą ir pradėjo ją aptarinėti, atsišalino į Bevaisių Žodžių atskyrimo žemę. O tuos kas užantspaudavo šią knygą kraujyje savajame, išrinko Adonay, ir Mintis jų apie Adonay tapo Žodžiu ir darbu, ir gyveno jie toj Žemėj kurią prašaliečiai tolimuosiuose kraštuose vadina Niekas.
60. O žeme aukščiau už medų, bei saldumynus ir visus tobulumus! Aš gyvensiu tavyje su mano Valdovu per amžius amžinus.
61. Ir gėrisi manimi Viešpats Adonay, aš gi nualintas nešu Jo linksmybės Taurę, iš senosios žilosios žemės.
62. Tie kas gėrė iš šios Taurės, buvo negalios įveikti, juos užvaldė pasibjaurėjimas, ir kančios jų kaip tiršti juodi dūmai virš blogio būveinės.
63. Bet išrinktieji geria iš jos ir tampa kaip mano Viešpats, mano gražusis, geidžiamasis mano. Nėra vyno prilygstančio šiam vynui.
64. Surinkti jie į vieną švytinčią širdį, kaip debesys, kuriuos Ra surenka aplink save saulėlydžio metą į išlydytą jūrą Džiaugsmo, ir gyvatė vainikuojanti Ra apsupa juos auksiniu vėryniu žudančių bučinių.
65. Tuom ir baigiasi knyga ši ir Viešpats Adonay iš visų pusių supa ją, kaip Žaibas, ir Vartai, ir Gyvatė, ir Falas, ir tarp jų jis tarytum Moteris liejanti žvaigždžių pienelį iš savųjų speneliųč o taip žvaigždžių pienelį iš savųjų speneliių.

LIBER
STELLÆ
RVBEÆ
A SECRET RITUAL OF APEP, THE HEART OF IAO-OAI, DELIVERED UNTO V.V.V.V.V. FOR HIS USE IN A CERTAIN MATTER OF LIBER LEGIS, AND WRITTEN DOWN UNDER THE FIGURE
LXVI

Liber Stellae Rubeae sub figura LXVI

KNYGA Rubino Žvaigždės Numeris LXVI Slaptas Apopio Ritualas, Širdies IAO-OAI, kurį įteikė V.V.V.V.V. idant panaudoti vienu reikalu susijusiu su «Knyga Įstatymo» ir užrašyta su Numeriu LXVI

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

1. Apep'is sudievina Asar'a.
2. Tepažadina džiugesį nuostabiosios mergelės, sūnau Nakties
3. Tai yra knyga pačio slapčiausio Rubininės Žvaigždės kulto. Neduokite jos niekam, išskyrus tuos, kurie esą begėdžiai tiek žodžiuose, tiek ir darbuose.
4. Ne žmogus supras šiuos rašmenis-tai yra pernelyg subtilu žmonių vaikams.
5. Jeigu Rubininė Žvaigždė liejo savo kraują ant tavęs; jeigu per mėnulio sezoną tu invokavai su Iod ir Pe, tada gali dalyvauti šiame, slapčiausiame iš slaptųjų sakramente.
6. Vienas tegul instruktuoja kita, nepergyvendami dėl to ką galvoja žmonės.
7. Centre lai būna gražusis altorius, atsigulęs ant juodo akmens.
8. To altoriaus galvūgalyje-auksas ir žalumoje-du vienodi Meistro atvazidai.
9. Per vidurį-taurė žaliojo vyno.
10. Apačioje-Rubininė Žvaigždė.
11. Tebūnie altorius visiškai nuogas.
12. Visų pirma-ritualas Liepsnojančios Žvaigždės.
13. Po to-ritualas Antspaudo.
14. Po jo-OAI šlovinimo giesmė.
    Mu pa telai
    Tu wa melai
    a, a, a.
    Tu fu tulu!
    Tu fu tulu
    Pa, Sa, Ga.
    Qwi Mu telai
    Ya Pa melail
    u, u, u.

'Se gu melai;
Pe fu telai,
Fu tu lu.
O chi balae
Wa pa malae: —
Ut! Ut! Ut!
Ge; fu latrai,
Le fu malai
Kut! Hut! Nut!
Al OAI
Rel moai
Ti — Ti — Ti!
Wa la pelai
Tu fu latai
Wi, Ni, Bi.

15. Ir sužadink ratus penkiomis žaizdomis ir penkiomis žaizdomis.
16. Po to pažadink ratus dviem ir trimis per vidurį; Pažadink taip pat ♄ ir ♃, ☉ ir ☽, ♂ ir ♀, o taipogi ☿.
17. Po to penkta ir šeštą.
18. Ir priešais meistrą altorius turi būti smilkomas bedūmiais smilkalais.
19. Kas turi būti atmesta, tebūnie atmesta; ką reikia paminti, tebūnie paminta; ką privalu apspjaudyti, tebūnie apspjaudyta.
20. Ir lai vis tai sudegs išoriniame ugnyje.
22. Po to mesitras vėl prabils, ištardamas švelnius žodžius, kokius tik panorės, ir su muzika, ir kitais tegul įves Auką ir prives prie altoriaus.
23. Ir lai nužudys vaiką ant altoriaus, ir kraujas aplies altorių rožių aromatais.
24. Po to tegul akivaizdon stos meistras taip kaip jam priklauso stot-visoje šlovėje Savo.
24. Lai atsigula jis ant altoriaus ir prikelia jį gyvenimui bei mirčiai.
25. (kadangi taip mes slepiame tą gyvenimą kuris už ribos.)
26. Tebūna šventykloje tamsu: tegul liepsnoja tik altoriaus ugnis ir altoriaus šviestuvas.
27. Tegul meistras įžiebs ant altoriaus didžią, visarijančią liepsną.
28. Tegul plaka altorių botagu, kad sruventu kraujas.
29. Ir padaro kad ant jo sužydėtų rožės.
30. Užbaigimui tegul atnašauja Gausią Auką, tąją pačią akimirka, kuomet Dievas liežuviu savo surinks liepsną nuo altoriaus.
31. Visa tai atlik tiksliai, puoselėdamas laiką.
32. Ir Mylimasis bus su Tavimi.
33. Neatskleisk niekam vidinės šio ritualo esmės: aš tam ir apvilkau jį į simbolius kad jis būtų nesuprantamas.
34. Aš, atvėręs šias apeigas esu IAO ir OAI-Tiesus ir Atvirkščias.
35. Ir šie simboliai panašus į mane patį.
36. Skraite gi šio veiksmo vadina Gėda (Sarmata), tačiau už jos slypi Šlovė.
37. Šiltu krauju nuraminsi tu širdį slaptojo akmens. Tu pagaminsi subtilų nuovirą palaimos, ir Sergėtojai išgers jį.
38. Aš, Gyvatė Apophis, esu širdis IAO. Izidė stos prieš Asarą, o aš esu per vidurį.

39. Žynė gi tegul suieško kitą altorių ir atlieka ant jo mano ritualus.
40. Nebus nei himnų, nei ditirambų vardan mano šlovės ir vardan šių apeigų šlovės, kadangi jis visas yra už ribos.
41. Tu turi būt tvirtai įsitikinęs tuo, jog altorius stabilus.
42. Šiuose apeigose tu turi dirbti vienas.
43. Aš įteiksiu tau ir kitą, skirtą džiaugsmui daugelio.
44. Visų pirma privalu duoti tvirtą Priesaiką, iškart kai pakelsi altorių nuo žemės juodos.
45. Tau žinomais žodžiais.
46. Kadangi aš taip pat prisiekiu tau kūnu mano ir siela, kad neatsiskirs per amžius: aš būsiu tavyje susivijęs žiedais ir pasiruošęs šuoliui.
47. Aš duosiu tau karalystes žemiškas, o tu, Kuris pavergei karalystes Rytų ir Vakarų.
48. Aš esu Apophis, o tu Nužudytasis. Tu nužudysi pats save ant manojo altoriaus; aš prisigersiu tavo kraujo.
49. Kadangi aš esu galingasis vampyras, ir numalšins troškulį krauju mano vaikai-vynu žemės.
50. Tu vėl užpildysi venas savo iš taurės dangaus.
51. Tu busi paslaptimi, siaubu pasauliui.
52. Tu busi pakylėtas, ir niekas nematys tavęs, tu busi pakylėtas ir niekas tavęs neįtars.
53. Kadangi yra dvi skirtingos šlovės, ir tu pasiekęs pirmąja, mėgausies antrąja.
54. Aš iškylu tavyje nuo džiaugsmo; galva mano pakelta kirčiui.
55. O, aistra, o gryna ekstaze gyvenimo gyvatės stuburo stulpe!
56. Aš stipresnis už žmogų ir Dievą, aš esu juose, ir aš perskrodžiu juos kiaurai.
57. Įvykdyk gi iki pabaigos šiuos mano žodžius.
58. Bijok Nieko.

Bijok Nieko.

Bijok Nieko.

59. Kadangi aš esu niekas; tik manęs tu turi bijot, o mergele mano, mano pranaše, gelmėse kurio aš triumfuoju!
60. Bijok manęs meilės baime: aš įveiksiu tave.
61. Tu busi per plauką nuo mirties.
62. Bet aš iveiksiu tave; Naujas Gyvenimas nušvies tave Šviesa suvirš Žvaigždžių.
63. Tu mastai? Aš, jėga, sukūrusi viską, nepakęsiu nepaisymo.
64. Ir aš užmušiu tave aistroje savo.
65. Suriksi tu iš palaimos bei skausmo, iš baimės ir iš meilės-taip, kad ΛΟΓΟΣ naujojo Dievo įsižiebs tarp Žvaigždžių.
66. Nesigirdės anei garso, vien tik tavo ekstazės liūto riaumojimas; taip, tavo ekstazės liūto riaumojimas.

LIBER
TZADDI
VEL
HAMVS
HERM-
ETICVS
SVB FIGVRÂ
XC

Liber Tzaddi vel Hamus Hermeticus sub figura XC

KNYGA
Tzaddi arba Hermetinis Kabliukas su Numeris XC

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

0. Vardan Iniciacijos Viešpaties, Amen.
1. Aš sklandau ir puolu žemyn nelyg sakalas: mano milžiniški galingi sparnai-smaragdo spalvos.
3. Aš akmeniu atsitrenkiu į juodąją žemę; ir ji džiaugdamasi mano atėjimu,sužaliuoja.
3. Žemės Vaikai Džiūgaukit Džiūgaukite suvirš to, nesgi jūsų išgelbėjimas arti.
4. Liūdesiui atėjo galas; aš nunešiu jus į manąjį neišreiškiamą džiaugsmą.
5. Aš pabučiuosiu jus ir nunešiu jus i vestuves; aš iškelsiu iškilmes jums, laimės namuose.
6. Aš esu ne jūsų pasmerkimui ar pavergimui jūsų, atėjęs.
7. Aš nereikalauju jūsų išsukti nuo jūsų geidulingų kelių, nuo jūsų dykinėjimo, nuo jūsų paikystės.
8. Tačiau aš įkvėpiau džiaugsmą jūsų malonumams, ramybę jūsų nuovargiui, išmintį jūsų paikystei.
9. Visa ką jūs darote yra teisinga, jei teikia jums džiaugsmą tai.
10. Aš esu atėjęs prieš liūdesį, prieš išsekimą, prieš juos, siekiančius jus pavergt.
11. Aš įpilsiu jums apvalymo vyno, kuris suteiks jums palaimos tiek saulėlydžio tiek aušros metą.
12. Eikite su manim ir aš suteiksiu jums viską ko pageidaut galima ant žemės.
13. Kadangi aš suteikiu jums tai, palyginus su kuo Žemė ir jos džiaugsmai yra lyg šešėliai.
14. Jie pranyksta, o mano džiaugsmas išlieka iki pabaigos.
15. Aš slepiuosi po kauke: aš esu juodas ir siaubingas Dievas.
16. Su narsa įveikiančia baimę, jūs priartėsite prie manęs: tikėdamiesi kalavijo kirčio jūs paguldysite savo galvas ant manojo altoriaus.
17. Tačiau pirmasis meilės bučinys suspindės ant jūsų lūpų; ir visa tamsa ir siaubas persikeis į šviesą ir džiaugsmą.
18. Tik tie kas bijo, puls. Tie kas sulenkę savo nugaras, kaklus atstatė vergiškam jungui iki negali stovėti atsitiesę; juos aš niekinsiu.
19. Bet jūs, metusius iššūkį įstatymui; jūs kas nugalėjote meistriškumu ar jėga; jūs aš pasiimsiu su savimi, būtent jūs aš pasiimsiu su savim.
20. Aš reikalauju jūsų, kad aukotumėt nieko ant manojo altoriaus; aš esu Dievas kuris suteikia viską.

21. Šviesa, Gyvenimas, Meilė; Jėga, Fantazija, Ugnis; štai ką aš duodu jums: mano rankos apsčios šito.
22. Tame yra džiaugsmas sumanyme (pradžioje, pradėjime), tame yra džiaugsmas kelionėje; tame yra džiaugsmas tiksle.
23. Bet jei esate nuliūdę ar silpni, ar pykti, ar jaučiate diskomfortą, tai atminkite jog jūs prarandate auksinę giją, giją už kurios aš vedu jus į Eleusino giraitės širdį.
24. Mano mokiniai yra kilnūs ir gražūs, jie yra stiprūs bei greiti; jie eina savo keliais, lyg galingieji užkariautojai.
25. Silpnumas, drovumas, netobulumas, bailumas, menkumas, seilėtumas-jie yra mano priešai, ir aš pasirodžiau idant sunaikint juos.
26. O taip pat ir gailestį: galas žemės sirgimui. Piktžolių išrovimas su šaknimis: gėlių palaistymas.
27. O mano vaikai, jūs nuostabesni už gėles: jūs turite ne nuvyst šiame sezone.
28. Aš myliu jus, Aš norėčiau apšlakstyti jus dieviška nemirtingumo rasa.
29. Šis nemirtingumas nėra tuščios viltys dėl pomirtinio gyvenimo-aš siūlau jums malonės suvokimą.
30. Aš siūlau jums tai iškart, žemėje, iki to kol nuskambės skambutis, jūs būsite kartu su Manimi Buveinėse esančiose anapus Iširimo.
31. Taipogi aš suteikiu jums galią žemišką ir džiaugsmą žemišką; turtus, ir sveikatą, ir ilgus metus. Adoracija ir meilė bus po jūsų pėdomis ir apjuos jūsų širdis.
32. Vien tik jūsų lūpos gers puikųjį vyną-Jakho vyną; sykį jie susilauks dangiškojo bučinio nuo Nuostabiojo Dievo.
33. Aš atskleidžiu jums didįjį slėpinį. Jūs stovite tarp bedugnės aukščio ir bedugnės gylio.
34. Tiek ten ir ten laukia jūsų Kompanjonas, ir šis Kompanionas esat jūs patys.
35. Jūs negalite turėti jokio kito Kompanjono.
36. Daugelis apsireiškė nešdami išmintį. Jie pasakė: «Ieškokite švytinčio Atvaizdo amžinai auksinėje vietoje ir sujunkite save su Juo».
37. Daugelis apsireiškė nešdami kvailystę. Jie pasakė: «Nusileiskite į niūriai švytintį pasaulį ir atsiduokite šiai Aklai Būtybei iš Gleivių».
38. Aš esu tas, kas anapus Išminties bei Kvailystės, aš ateinu ir sakau jums: « pasinaudokite visu tuo! Prisjunkite ir prie to, ir prie ano”!
39. Saugokitės, saugokitės, sakau aš, nepaleiskite vieno, iki siekiate kito!
40. Manieji adeptai stovi tiesiai; jųjų galva aukščiau dangaus, jųjų kojos žemiau pragaro.
41. Tačiau todėl jog vieną traukia Angelas, o kitą-Demonas, lai pirmasis sutvirtina žemąją jungtį, o kitas lai tvirčiau susijungs su aukštuoju.
42. Ir tuomet pusiausvyra taps tobula. Aš padėsiu savo mokiniams; ir juo ankščiau jie įgys šią pusiausvyros jėgą bei džiaugsmą, tuo greičiau aš palaikysiu juos.
43. Jie sulauks savo eilės, idant kalbėti nuo šio Neregimo Sosto; jų žodžiai nušvies pasaulius.
44. Jie taps didybės bei galybės meistrais; jie bus nuostabūs bei džiaugsmingi; jie apsirengs prašmatniai, kaip nugalėtojai; jie tvirtai stovės; karalystė jiems priklausys; taip, karalystė jiems priklausys.

Vardan Iniciacijos Viešpaties. Amen.

LIBER
CHETH
VEL
VALLVM
ABIEGNI
SVB FIGVRÂ
CLVI

Liber Cheth vel Vallum Abiegni sub figura CLVI

KNYGA
Cheth arba Kalno Abiegnus
Numeris CLVI

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

1. Štai Šventojo Graalio slėpinys. Tatai-šventas indas mūsų Valdovės Purpurinės Moters, Babalon, Bjaurasčių Motinos, Chaoso Nuotakos kuri apsižergusi mūsų Viešpatį Žvėrį.
2. Tu privalai išliet savąjį kraują, kas esti gyvenimas tavo, į auksinę jos paleistuvystės taurę.
3. Tu privalai sumaišyti savo gyvenimą su gyvenimu visatos, nenuslepiant anei lašelio.
4. Ir tuomet tavo protas apstulbs, širdis nustojusi daužytis ir gyvybė apleis tave, ir nuneš tave į sąvartyną (pamazgų duobė, atmatų), ir oro paukščiai puotaus tavo mėsa, bei kaulai tavo pabals saulėje.
5. Tuomet susirinks vėjai draugėn ir suneš tave lyg krūvele trūno į skraistę keturkampę ir įteiks tave Bedugnės sargams.
6. Ir kadangi nebus šiame trūne jokios gyvybės, Bedugnės sargai leis vėjų angelams praeit. Ir angelai sudės tavo dulkes Piramidžių Mieste ir nebeliks daugiau vardo.
7. Nūnai, kai esi pasiryžęs atlikti šį Šventojo Graalio ritualą, tu privalai atsikratyti visos naudos.
8. Jei tu turi turtų, išdalink juos tiems kam jų trūksta, bet ne trokšta.
9. Esi sveikas,pasiaukojančiai bei karštai marink save vardan Valdovės Mūsų. Lai tavo kūnas suglebs ant kaulų tavųjų, o akys liepsnoja neblėstančiu Begalybės geismu, aistra Nežinomybei, jai esančiai anapus Pažinimo, Prakeiktajai.
10. Jei tu myli, išplėšk motina iš savo širdies ir spjauk savo tėvo veidan. Tegul tavoji koja pamins tavo žmonos pilvą ir vaikas nuo jos krutinės taps šunų bei maitvanagių grobiu.
11. Bet jeigu, tu nepadarysi to pats, savo valia, tai padarysim Mes prieš tavąja valią. Taip, idant įgytum Graalio Komunija, Žemės Bjaurasčių Koplyčioje.
12. Ir žiūrėk Jei slapčia tu sulaikysi nors vieną savąja mintį, tai busi amžiams nublokštas į Praraja; ir būsi vienišas mėšlo rijikas, susisielojąs «Būties-Su-Mumis» Dieną.
13. Taip Šitai yra Tiesa, šitai yra Tiesa, šitai yra Tiesa Po to įgysi ir džiaugsmą, ir sveikatą, ir turtus, ir išmintį, kuomet nustosi būt savimi.

14. Ir tuomet visoks pelnas bus nauja komunija ir nesuteps tavęs daugiau; tu linksminsies (liuobausi) su paleistuvėmis (latrais) turgaus aikštėje, ir mergelės apibarstys tave rožėmis, ir pirkliai puls priešais tave ant kelių ir atnašaus tau auksą su smilkalais.Taip pat jaunikaičiai išpilstys nuostabiausius vynus, ir dainiai su šokėjais-dainuos bei šoks tau.
15. Ir visgi ne dėl tavęs, kadangi tavęs ten nebus, tu busi užmirštas, dulkė prapuolusi dulkėse.
16. Nė pats eonas ne pagelbės tau, nesgi iš šių dulkių Neregimasis Hermis paruoš baltuosius pelenus.
17. Ir tatai pataps įtūžiu Dievo, idant visi daiktai taptų tokiu būdu.
18. Ir tatai pataps malone Dievo, idant visi daiktai taptų tokiu būdu.
19. Todėl aš įsakau tau ateiti pas mane į Pradžią; nesgi padaręs nors žingsnį šiame Kelyje, tu neišvengiamai jį pereisi iki pabaigos.
20. Šis Kelias yra virš Gyvenimo bei Mirties; taip pat jis ir anapus Meilės; bet tu nežinai šito, nes nežinai tu Meilės.
21. Tačiau pabaiga jo nėra žinoma netgi Valdovei Mūsų su Žvėrim, ant kurio ji joja, nei Mergelei, jos dukrai, nei Chaosui-jos teisėtam Viešpačiui, žino ar apie tai Karūnuotasis Vaikas? Jeigu ir žino, tai nėra žinoma.
22. Todėl tebūnie šlovė Hadit ir Nuit, Pabaigoje bei Pradžioje, o taip-Pabaigoje bei Pradžioje.

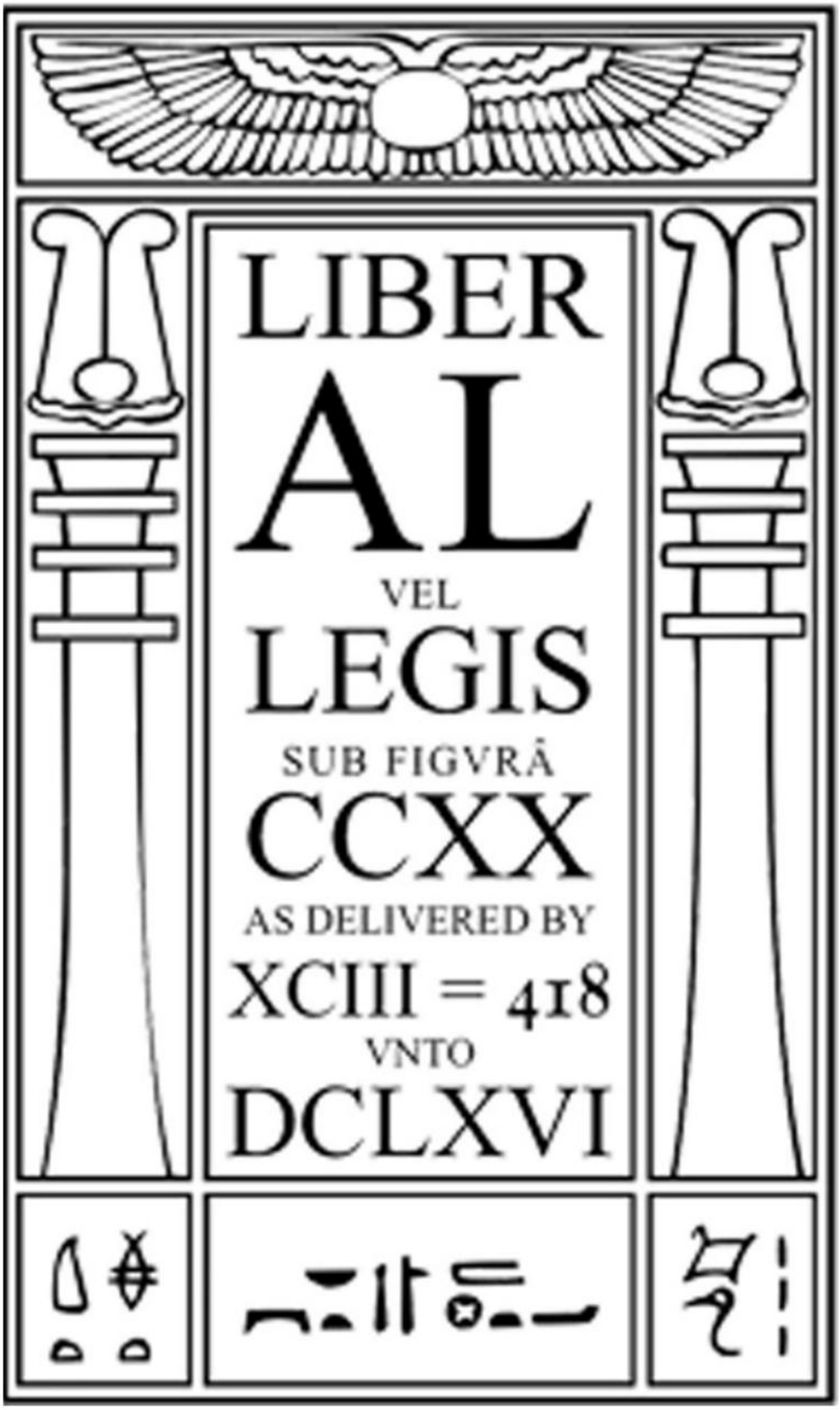
LIBER
AL
VEL
LEGIS
SUB FIGVRÂ
CCXX
AS DELIVERED BY
XCIII = 418
VNTO
DCLXVI

Liber AL vel Legis sub figura CCXX (Įstatymo Knyga)

KNYGA AL, arba Įstatymo KNYGA
Numeris CCXX
Tokia kokia XCIII= 418 įteikė ją DCLXVI

AL (Liber Legis) Įstatymo Knyga
Numeris XXXI
Tokia kokia 93= AYWAZ= AYWASS= 418 įteikė ją ANKH-F-N-KHONSU Karališkąjam Žyniui Kuris Esąs 666

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

I

1. Had! Manifestacija Nuit.
2. Dangaus bendruomenės atskleidimas.
3. Kiekvienas vyras ir kiekviena moteris yra žvaigždė.
4. Kiekvienas skaičius yra begalinis; tame nėra skirtumo.
5. Padėk man, o Tėbų valdove-karį mano atsiskleidime priešais žmonių Vaikus!
6. Būki tu Haditu, mano slaptuoju centru, mano širdimi ir mano liežuviu!
7. Žvelk! tai yra Aiwass, Hoor-paar-kraato pasiuntinio apreiškimas.
8. Khabs yra Khu, ne Khu yra Khabs.
9. Dievinkite Khabs, ir regėkite mano šviesą išsiliejusią virš jūsų!
10. Tebūnie mano tarnautojų mažai ir slapti-jie vadovaus dauguma ir žinomais.
11. Šitie yra kvailiai ką žmonės garbina, ir Dievai, ir jų žmonės yra kvailiai.
12. Išeikite į priekį, o vaikai, po žvaigždėmis ir užpildykite save meile!
13. Aš esu virš jūsų ir jumyse. Mano ekstazė yra jumyse, Mano džiaugsmas yra regėti jūsų džiaugsmą.
14. Viršum lazurinės brangenybės
    Nuogas Nuit spindesys
    Ji pasilenkusi ekstazėje pabučiuoti
    Slaptą Hadit aistrą.
    Sparnuotas rutulys, žvaigždžių žydrumos,
    Yra mano, O Ankh-af-na-khonsu!

15. Dabar tebūnie žinoma kad išrinktasis žinys ir apaštalas bekraštės erdvės yra princas-žinys Žveris; ir jo moteryje, vadinamoje Purpurine Moterimi yra visą jėga sutelkta. Jie suvienis mano vaikus brolybėje: jie atneš šlovę žvaigždžių į žmonių širdis.
16. Nesgi jis yra visada solis, o ji yra luna. Bet jam yra sparnuota slapta liepsna, ir jai krentanti žvaigždžių šviesa.
17. Bet jūs esat ne taip išrinkti.
18. Užsižiebk ant jų kaktų, o švytinti gyvate!
19. O moterie lazuriniais akių vokais, pasilenk virš jų.
20. Raktas ritualams yra slaptajame žodyje kurį aš suteikiau jam.
21. Su Dievu ir Garbinančiu Aš esu niekas: jie ne mato manęs. Jie esą virš žemės; Aš esu Dangus, ir čia nėra kito Dievo išskyrus mane, ir mano viešpatį Hadit.
22. Dabar, esu jums žinoma, savo vardu Nuit, bet slaptąjį savo vardą aš atskleisiu, kai pagaliau jis pažins mane. Aš esu begalinė Erdvė su neribotomis Žvaigždėmis, todėl būkite tokiais pat. Suriškite nieką! Neskirstykite tarp savęs vieno dalyko ir kokio nors kito dalyko; kadangi šiuo būdu ateina bėda.
23. Tačiau kurie pažengs šiame, lai būna visko galva!
24. Aš esu Nuit, ir mano žodis yra šeši ir penkiasdešimt.
25. Padalink, sudėk, sudaugink, ir suprask.
26. Tuomet tarė pranašas ir vergas visų gražiausiosios: Kas esu Aš, ir koks bus ženklas? Taip ji atsakė jam, išsilenkusi, žėrinti mėlio šviesa, viską liečianti, viską persmelkianti, josios švelnios rankos viršum juodos žemės, ir josios lankstus kūnas išsilenkęs lanku vardan meilės, ir josios minkštos pėdos nepakenkia mažiems žiedams: Tu žinai! Ir ženklas bus mano ekstazė, mano visuotinio kūno, gyvenimo tolydumo supratimas.
27. Tuomet žynys atsakė ir tarė Erdvės Karalienei, bučiuodamas josios gražiuosius antakius, ir rasa jos šviesos panardino visą kūną į aromatingą prakaito kvapą. O Nuit, besitęsianti Danguje, te visad būna taip, te žmonės nekalba apie Tave, kaip Vieną bet kaip Nevieną; ir lai jie nekalba apie tave visai, pa kol tu esi nepertraukiama!
28. Neviena iškvėpė šviesą žvaigždžių, blankią bei fantastiška, ir du.
29. Nes aš esu padalinta vardan meilės, vardan galimybės susivienyti.
30. Šitai yra pasaulio sukūrimas, skausmas atskyrimo yra niekas, ir ištirpimo džiaugsmas yra viskas.
31. Dėl šių kvailių iš žmonių ir jų liūdesio nesirūpink visai! Jie mažai jaučia; kas yra, yra subalansuota silpnais džiaugsmais; tačiau jūs esate mano išrinktieji.
32. Pakluskite mano pranašui! Sekite mano išmėginimais! ieškokite vien tik manęs! Tada, mano meilės džiaugsmas išlaisvins jus iš viso skausmo. Taip yra tikrai, Aš prisiekiu savo kūno skliautu, mano šventąja širdimi ir liežuviu; visu ką galiu Aš suteikt, visu ko Aš trokštu iš jūsų.
33. Tada žynys įpuolė į gylų transą ar apalpo, ir tarė Dangaus Karalienei: užrašyk mums išmėginimus, užrašyk mums ritualus, užrašyk mums įstatymą!
34. Bet ji atsakė: išmėginimų Aš neužrašysiu, ritualai bus dalinai žinomi ir dalinai slapti, Įstatymas yra visiems.
35. Tai ką tu užrašinėji yra triguba Įstatymo knyga.
36. Mano raštininkas Ankh-af-na-khonsu, karališkasis žynys, neturi pakeisti nei vienos raidės šioje knygoje, bet kad neapsikvailinti, jis turi paaiškinti remdamasis išmintimi Ra-Hoor-Khuit.

37. Taip pat mantras ir užkeikimus; obeah ir vanga, skeptro darbą ir kalavijo darbą-šito jis išmoks ir mokys.
38. Jis privalo mokyti, bet jis gali įsteigti griežtus išmėginimus.
39. Žodis Įstatymo yra Thelema.
40. Kas pavadins mus Thelemitais nepadarys klaidingai, jei jis įsižiūrės dėmesingai į žodį. Kadangi jame yra trys Laipsniai, Atsiskyrėlio, ir Įsimylėjėlių, ir žmogus Žemės. Daryk tu tavąja valią, tegul tai ir buna visas pilnas Įstatymas.
41. Žodis Nuodėmės yra Apribojimas. O žmogau! Neatstumk žmonos, jei jos valia! O meiluži, jei tavo valia, išeik! Nėra saitų, galinčių sujungt atskirtuosius, išskyrus meilę, visa kita yra prakeiksmas. Prakeikta! Prakeikta būna tai eonuose! Pragaras.
42. Tebūnie tokia daugialypumo padėtis peržengta ir paniekinta. Taip su tavu viskuo, tu neturi teisės išskyrus daryt savąją valią.
43. Daryk tai, ir niekas kitas nepasakys ne.
44. Tyra valia, nenualinta tikslu, išvaduota nuo aistros rezultatui, visais keliais yra tobula.
45. Tobula ir Tobula yra viena Tobulybė ir ne du; ne yra nei viena!
46. Niekas yra slaptas šio įstatymo raktas. Šešiasdešimt vienu žydai jį vadina; aš vadinu jį aštuoniais, aštuoniasdešimčia, keturi šimtai ir aštuoniolika.
47. Tačiau jie turi pusę, suvienyk savo meistriškumu, idant viskas išnyktu.
48. Mano pranašas yra kvailys su savo vienas, vienas, vienas-argi ne jie yra Jautis, ir nulis anot Knygos?
49. Paskelbti negaliojančiais visi ritualai, visi išmėginimai, visi žodžiai ir ženklai. Ra-Hoor-Khuit užėmė sostą savąjį Rytuose, Dievų Lygiadienio metą; ir lai Asar būna su Isa, kurie taip pat yra viena. Tačiau jie yra ne nuo manęs. Tegul Asar būna garbinantis, Isa kentėjimuose, Hoor savo slaptąjame varde ir didybėje yra Viešpats iniciacjos.
50. Štai yra žodis apie Hierofanto užduotį. Žiūrėk! Tame yra trys išmėginimai viename, ir jie gali būt suteikti trimis būdais. Grūbieji turi pereiti kiaurai per ugnį, tegul subtilūs bus išbandyti intelektu ir išaukštinti išrinktieji-aukščiausiuoju. Atitinkamai jūs turite žvaigždę ir žvaigždę, sistemą ir sistemą; tegul vienas kito gerai ne žino!
51. Esama ketverių vartų į vienus rūmus; grindys tuose rūmuose yra iš sidabro ir aukso; lazuritas ir jaspis yra čia; ir visi retieji aromatai; jazmino ir rožės, ir mirties emblemos. Tegul jis įeis paeiliui arba iškart pro keturis vartus; tegul jis atsistos ant rūmų grindų. Valia jo ne prasmegt? Amn. Ei! Kovotojau, jei tavo tarnas paskęs? Bet yra metodai ir metodai. Būkite nuostabūs, todėl vilkėkite jūs visi prašmatniais rūbais; maitinkitės gausiais valgiais ir gerkite saldžius vynus ir vynus putojančius! Taip pat užpildykite savo meilės poreikį kaip jūs norite, kada, kur ir su kuo jūs norite! Bet visada vardan manęs.
52. Jei tai yra ne tiesa; jei jūs supainiosite erdvės lygius, sakydami: Jie yra viena, ar sakydami Jie yra daug; jeigu ritualas bus ne visada į mane, tuomet laukite siaubingo nuosprendžio Ra Hoor Khuit!
53. Tai atkurs pasaulį, mažąjį pasaulį, seserį manąją, mano širdį ir mano liežuvį, kuriems aš siunčiu šį bučinį. Taip pat, o raštininke ir pranaše, nors tu ir iš princų esi, tatai nenuramins ir ne atlaisvins tavęs. Bet ekstazė yra tavo ir žemės džiaugsmas-visada Į mane! Į mane!
54. Nepakeisk net raidžių stilistikos, žvelk! Tu, o pranaše, ne matysi visų šių misterijų paslėptų čia.

55. Vaikas tavųjų įsčių, jis atras jas.
56. Lauk jo ne iš Rytų ir ne iš Vakarų; iš netikėtų namų ateis tas vaikas. Aum! Visi žodžiai yra šventi ir visi pranašai yra teisūs, išskyrus tai jog jie supranta mažai; išspręsk pirmąja lygties dalį, palik antrąja nepaliesta. Bet tu turi viską aiškioje šviesoje, nedaug, nors ir ne viską, tamsoje.
57. Kvieskitės mane po mano žvaigždėmis! Meilė yra įstatymas, meilė paklūstanti valiai. Neleiskite kvailiams suklysti meilėje; kadangi yra meilė ir meilė. Yra balandis ir yra gyvatė. Išsirinkite teisingai! Jis, mano pranašas, pasirinko žinodamas tvirtybės įstatymą, ir didjįj Dievo Namo slėpinį.

Visos šios senosios raidės mano Knygos yra teisingos; tik צ [Tsadi] yra ne Žvaigždė. Tai taip pat yra paslaptis: mano pranašas atskleis ją išmintingiesiems.

58. Aš suteikiu neįsivaizduojamus džiaugsmus žemėje, įsitikinimą, ne tikėjimą gyvenimo metu, po mirties ramybę neišreiškiamą, poilsį, ekstazę; nereikalauju už tai aš jokios aukos.
59. Manieji smilkalai yra iš dervingų medžių ir sakų; ir juose nėra kraujo, kadangi manieji plaukai yra Amžinybės medžiai.
60. Mano skaičius yra 11, kaip ir skaičius visų kurie iš mūsų. Penkių Kampų Žvaigždė, su Apskritimu Centre, ir apskritimas yra Raudonas. Mano spalva yra juoda akliesiems, bet mėlyna ir auksinė yra matoma regintiems. Taip pat Aš turiu slaptą spindesį tiems kurie mane myli.
61. Bet mylėti mane yra geriau už visus dalykus, jei po naktinėm žvaigždėm, dykumoje tu iškart uždegęs mano smilkalus priešais mane, kviesis manęs su tyra širdimi, ir Gyvatė užsiliepsnos tenai, tau netoli tereikės nueiti kad atsigult ant manosios krūtinės. Už vieną bučinį savo valia tu panorėsi atiduoti viską, tačiau kas beatiduotu vieną dulkės dalį, praras viską tąja valandą. Jūs rinksite prekes ir apsirūpinsite moterimis bei prieskoniais, jūs nešiosit brangius papuošalus, jūs pranoksit žemės tautas puikybėje ir išdidume, bet visada su meile į mane, ir taip jūs ateisit į mano džiaugsmą. Aš primygtinai paliepiu jums ateiti priešais mane vienoje mantijoje, ir pridengus galvą prabangiu apdangalu. Aš myliu jūs! Aš išsiilgusi jūsų! Blyški ar purpurinė, užsidengusi šydu ar geidulinga, Aš kas esu visas malonumas bei purpuras, ir apsvaigimas giliausio jausmo, geidžiu jūsų. Užsidėkite sparnus, ir prisikels spirale susisukusi didybė jumyse-ateikite pas mane!
62. Per visus mano susitikimus su jumis žynė kalbės ir josios akys užsiliepsnos aistra kuomet ji nuoga stos, ir džiaugsminga mano slaptoje šventykloje-Į mane! Į mane! Iššaukdama liepsną į širdis visų, savo meilės giesme.
63. Dainuokite egzaltuotą meilės dainą vardan manęs! Deginkit vardan manęs smilkalus! Nešiokite vardan manęs papuošalus! Gerkite vardan manęs, nes Aš myliu jūs! Aš myliu jūs!
64. Aš esu lazuriniais akių vokais-Saulėlydžio dukra; Aš esu nuogas švytėjimas jausmingo naktinio dangaus.
65. Į mane! Į mane!
66. Manifestacija Nuit yra užbaigta.

II

1. Nu! Slėptuvė Hadit.
2. Ateikite! Visi jūs, ir supraskite paslaptį kuri nebuvo lyg šiol atskleista. Aš Hadit, esu papildymas Nu, mano nuotakos. Aš esu nesidriekiantis, ir Khabs yra vardas manojo Namo.
3. Sferoje Aš esu visada centras, o jos apskritimo,niekur neatrasi.
4. Vienok ji bus pažinta, Aš niekada.
5. Žvelk! Ritualai senųjų laikų yra tamsūs. Tegul kenksmingi būna atmesti, tegul tinkami bus pranašo apvalyti! Tuomet šis Mokymas bus teisingas.
6. Aš esu liepsna deganti kiekvieno žmogaus širdyje, ir kiekvienos žvaigždės centre. Aš esu Gyvenimas, ir teikėjas Gyvenimo, ir todėl žinojimas mano yra žinojimas mirties.
7. Aš esu Magas ir Egzorcistas. Aš esu ašis nuo rato, ir kubas apskritime. «Ateikite pas mane» yra kvaili žodžiai: nes tai Aš esu kuris juda.
8. Kas garbina Hoor-pa-kraath, garbina mane, melas, nes Aš esu garbinantis.
9. Atminkite visi jūs kad egzistencija yra grynas džiaugsmas, kad visi liūdesiai yra tik šešėliai, jie praeina ir nebėra, tačiau esama tai kas išlieka.
10. O pranaše! Tavo valia pažeista kad suprast ši raštą.
11. Aš matau tave nekenčiantį rankos ir plunksnos, bet Aš stipresnis.
12. Kadangi nuo manęs Tavyje yra, kurio tu nepažįsti.
13. Kodėl? Kadangi tu buvai žinantis, ir manimi.
14. Dabar tegul bus užskleistas šis šventkapis: dabar tegul šviesa sunaikins žmones ir praris juos kartu su aklumu!
15. Kadangi Aš esu tobulas, Nebūdamas ir mano skaičius yra devyni kvailiams; bet iš tiesu Aš esu aštuoni, ir vienas aštuoniuose: tai yra gyvenimiškai svarbu, nes iš tiesų aš esu neivienas. Imperatorienė ir Karalius yra ne nuo manęs; kadangi tai yra tolimesnė paslaptis.
16. Aš esu Imperatorienė ir Hierofantas. Tai yra vienuolika, kaip ir manoji nuotaka yra vienuolika.
17. Klausykite manęs, jūs žmonės dūsaujantys!
    Sielvartas skausmo ir gailestis
    Yra palikti mirusiems ir mirštantiems,
    Liaudžiai kuri ne žino manęs lyg šiol.
18. Anie yra mirę, šie draugužiai; jie nejaučia nieko. Mes esame ne nelaimėliams ir liūdintiems: žemės viešpačiai yra mūsų gyminė.
19. Ar gyvena Dievas šunyje? Ne! bet aukščiausiuose iš mūsų. Jie džiūgaus, mūsų išrinktieji, kurie sielvartauja yra ne iš mūsų.
20. Grožis ir tvirtybė, skardus juokas ir saldus išsekimas, jėga ir ugnis, yra iš mūsų.
21. Mes neturime nieko bendro su atstumtaisiais ir netikusiais, tegul jie miršta savo kančiose. Kadangi jie nejaučia. Gailestis yra karalių trūkumas, paminkite nelaimėlius ir bevalius-tai yra stipriųjų įstatymas, tai yra mūsų įstatymas ir džiaugsmas pasauliui. Negalvok, o karaliau, apie šį melą: «Kad Tu Turi Mirti» iš tiesų, tu ne mirsi, bet gyvensi. Dabar reikia suprast, jei kūnas karaliaus ištirps, jis amžiams pasiliks grynoje ekstazėje. Nuit! Hadit! Ra-Hoor-Khuit! Saulė, Tvirtybė ir Aiškumas, Šviesa, visa tai yra tarnams Žvaigždės ir Gyvatės.

22. Aš esu Gyvatė suteikianti Žinojimą ir Malonumą, ir atnešu šlovę, ir sužadinu žmonių širdis svaiguliu. Garbindami mane imkite vynus ir ypatingus narkotikus apie kuriuos Aš papasakosiu mano pranašui, ir apsvaikite jais! Jie nepakenks jums visai. Tai yra melas, kvailystė prieš save. Demonstruoti nekaltybė yra melas. Būki stiprus, o žmogau! Geisk, mėgaukis visais jusliniais bei žavesio dalykais, nebijok kad koks nors Dievas atstums tave už tai.
23. Aš esu vienas: čia nėra Dievo, kur Aš esu.
24. Žvelk! Šitai yra didžios misterijos, kadangi yra mano draugų tarpe kurie yra atsiskyrėliai. Negalvokite sutikti juos miškuose ar kalnuose, bet purpurinėse lovose, glamonėjamų dydingų žvėrių iš moterų atviromis galūnėmis, ir ugnis ir šviesa jų akyse, ir masyvūs liepsnojantys plaukai apgaubia juos, čia juos sutiksi. Jūs pamatysit juos vadovaujant, pergalingose armijose, visuose džiaugsmuose; ir bus juose džiaugsmas milijoną kartų didesnis nei šis. Saugokitės kad nepanaudot jokios jėgos, Karalius prieš Karalių! Mylėkite vienas kita degančiomis širdimis, žemus žmones sutrypkite jūsų didybės žiaurioje aistroje, jūsų įniršio dieną.
25. Jūs esate prieš žmones, O mano išrinktieji!
26. Aš esu slaptoji Gyvatė, susisukusi žiedu šuoliui, mano vijose yra džiaugsmas. Kuomet aš keliu aukštyn savo galvą, Aš ir manoji Nuit esame viena. Kuomet Aš palenkiu žemyn savo galvą ir išspjaunu nuodus, tuomet yra džiaugsmas žemės, ir Aš ir žemė esame viena.
27. Čia yra didelis pavojus manyje; nes kuris nesupras šių runų, patirs didelę nesėkmę. Jis įkris žemyn į duobę pavadinimu Dėl Ko, ir pražus kartu su Priežasties šunimis.
28. Tuojau pat prakeikiu Todėl Kad ir jo giminę!
29. Tegul Dėl Ko būna prakeiktas amžiams!
30. Jeigu Valia sustos šaukdama Kodėl, kviesdamasi Dėl Ko, tuomet Valia sustos ir nepadarys nieko.
31. Jeigu Galia klausia kodėl, tai yra Galios silpnumas.
32. Taip pat racionalus protas yra melas; kadangi yra faktorius begalinis ir nepažinus; ir visi jo žodžiai yra iškraipyti.
33. Gana, Todėl Kad! Tebūnie prakeiktas kaip šuva!
34. Bet jūs, o mano žmonės, pakilkite ir prisikelkite!
35. Tegul ritualai bus atlikti teisingai, su džiaugsmu ir grožiu!
36. Yra ritualai elementų ir šventimai laikų.
37. Šventimas vardan Pranašo ir jo Nuotakos!
38. Šventimas vardan Įstatymo Knygos parašymo trijų dienų.
39. Šventimas vardan Tahuti ir vaiko Pranašo-paslaptis, O Pranaše!
40. Šventimas vardan Aukštojo Ritualo, ir šventimas vardan Lygiadienio Dievų.
41. Šventimas vardan ugnies ir šventimas vardan vandens; šventimas vardan gyvenimo ir didesnis šventimas vardan mirties!
42. Šventimas vardan kiekvienos dienos tavoje širdyje, manojo įkvėpimo džiaugsme!
43. Šventimas kiekvienos nakties į Nu, ir malonumas beribės palaimos!
44. Taip! Švesk! Džiūgauk! nėra baimės pomirtiniame gyvenime. Tenais yra ištirpimas Nu bučinių ekstazėje.
45. Ten yra mirtis šunims.
46. Ištiko tave nesėkmė? Tu apgailestauji? Yra baimė tavo širdyje?

47. Kur Aš esu šito nėra.
48. Gailėsčio nėra puolusiems! Aš niekada nežinojau jų. Aš esu ne dėl jų. Aš neguodžiu, Aš nekenčiu guodžiamųjų ir guodžiančiųjų.
49. Aš esu unikalus ir nukariautojas. Aš esu ne iš vergų kurie nyksta. Būna jie pasmerkti ir mirę! Amen. (Tai yra 4: ten yra penktas kuris yra nematomas, ir jame Aš esu kaip vaikas kiaušinyje.)
50. Mėlynas esu Aš ir auksinis šviesoje mano nuotakos, tačiau raudonas spindesys mano akyse ir mano švytėjimas yra purpurinis bei žalias.
51. Violetinė anapus violetinės, tai yra šviesa aukštesnė nei regėjimas.
52. Tenai yra šydas, tas šydas yra juodas. Tai yra šydas kuklios moters, tai yra šydas liūdesio, ir skraistė mirties, tai yra visai ne nuo manęs. Nuplėškite šią melagingą amžių šmėklą, nedangstykite savo ydų dorybinguose žodžiuose, šios ydos yra mano tarnystėje, jūs darykite uoliai, ir Aš apdovanosiu jus dabartyje ir ateinančiajame.
53. Nebijok, o pranaše, kuomet šie žodžiai yra ištarti, tu nebūsi liūdnas.Tu esi neabejotinai mano išrinktasis; ir palaimintos yra akys į kurias tu pažiūrėsi džiaugsmingai. Bet aš paslėpsiu tave po kauke liūdesio, jie kas matys tave išsigąs kad tu esi puolęs, tačiau Aš išaukštinsiu tave.
54. Taip pat bus kurie šauks garsiai savo kvailume kad tu apgailėtinas netikėlis, tu demaskuosi tai-tu vertas, jie yra vergai todėl kad, Jie yra ne nuo manęs. Skyrybos ženklus kaip tu nori, raides? Nepakeisk jų stiliumi ir reikšme!
55. Tu gausi tvarką ir reikšmę Angliško Alfabeto; tu rasi naujus simbolius priskirtus jiems.
56. Šalin! jūs šaipūnai, net jeigu jūs juokiatės mano garbei jūs juoksitės ne ilgai, kuomet jūs nuliūsite, žinokite kad Aš apleidau jus.
57. Tas kas yra dorovingas tebūna dorovingas kaip ir pirma, tas kas yra susitepęs, tebūna susitepęs kaip ir pirma.
58. Taip! Nesitikėkite permainų, jūs būsite kaip jūs esate, ir ne kitaip. Taigi karaliai žemės bus Karaliais per amžius, vergai tarnaus. Nieko nėra kas bus pažeminta ar išaukštinta, viskas yra visada kaip ir buvo. Vienok yra užsimaskavę vieni mano tarnai, gali būt, štai tas elgeta yra Karalius. Karalius gali pasirinkt sau drabužius pagal jo valią: nėra užtikrinto išmėginimo, tačiau elgeta negali nuslėpti savo menkumo.
59. Saugokitės todėl! Mylėkite viską, kad atsitiktinai yra Karalius slaptas! Pasakysi tu taip? Kvailys! Jei jis esąs Karalius, tu nepajėgsi pakenkti jam.
60. Todėl trenk ryžtingai ir žemai, ir į pragarą juos, meistre!
61. Štai yra šviesa anapus regėjimo, o pranaše, šviesa nepageidaujama, visų geidžiamiausia.
62. Aš esu pakylėtas tavojoje širdyje; ir bučiniai iš žvaigždžių lietumi krenta ant tavojo kūno.
63. Tu esi išsisėmęs geismingoje pilnatvėje įkvėpimo, iškvėpimas yra saldesnis nei mirtis, žymiai džiaugsmingesnis ir juokingesnis už glamones paties Pragaro kirmino.
64. Ak! Tu esi nugalėtas, mes esame ant tavęs, mūsų palaima yra visa virš tavęs: hail! hail! pranaše Nu! pranaše Had! pranaše Ra-Hoor-Khu! Dabar džiūgauk! dabar įeik į mūsų spindesį ir žavesį! Įženk į mūsų aistringą ramybę, ir rašyk saldžius žodžius Karaliams!
65. Aš esu Meistras: tu esi Šventas Išrinktasis.

66. Rašyk ir atrask ekstazę rašyme! Dirbk, ir tebūnie mūsų lova darbe! Virpėk džiaugmu gyvenimo ir mirties! Ak! tavoji mirtis bus nuostabi, kas tai matys bus laimingi. Tavoji mirtis bus antspaudas pažado mūsų amžinos meilės. Ateik! Išaukštink savąja širdį ir džiūgauk! Mes esame viena, mes esame niekas.
67. Laikykis! Laikykis! Pakilk šioje palaimoje, nekrisk nuoalpyje nuo puikiausių bučinių!
68. Tvirčiau! Palaikyk save! Iškelk savąja galvą! Kvėpuok ne taip gyliai-numirk!
69. Ak! Ak! Ką Aš jaučiu? Ar žodis išseko?
70. Esama pagalba ir viltis kituose užkeikimuose. Išmintis sako: būk stiprus! Tuomet įstengsi pakelti daugiau džiaugsmo. Nebūk gyvulys; taurink savo palaimą! Jei tu geri, gerk pagal aštuonias ir devyniasdešimt taisyklių meno, jei tu myli, viršyk delikatumu ir jei tu darysi ką nors džiaugsmingo, lai būna subtilumas tame!
71. Tačiau viršyk! viršyk!
72. Siek visuomet daugiau! Ir jei tu esi išties mano, ir ne abejok tuo, jei tu esi visuomet džiaugsmingas!-mirtis yra karūna visko.
73. Ak! Ak! Mirtis! Mirtis! tu trokši mirties. Mirtis yra uždrausta, o žmogau, tau.
74. Trukmė tavo troškimo bus galia šios šlovės. Kas gyvena ilgai ir aistringai nori mirties yra amžiams Karalius tarp Karalių.
75. Taip! Klausykis skaičius ir žodžius:
76. 4 6 3 8 A B K 2 4 A L G M O R 3 Y X 24 89 R P S T O V A L. Kokia reikšmė šito, o pranaše? Tu nežinai, ir nesužinosi tu niekada. Ateis vienas paskui tave, jis išaiškins tai. Be atmink, o išrinktasis, būti manimi, sekti meilėje Nu, žvaigždžių nusagstytame danguje, žvelkti tiesiai į žmones, ir kalbėti jiems šį džiaugsmingą žodį.
77. O būk tu išdydus ir galingas tarp žmonių!
78. Išaukštink pats save! Nesgi nėra panašių į tave tarp žmonių ar tarp Dievų! Išaukštink pats save, o mano pranaše, tavo stotas viršys žvaigždes. Jie garbins tavo vardą, keturkampį, mistinį, stebuklingą, skaičių žmogaus; ir vardą tavojo namo 418.
79. Pabaiga slėptuvei Hadit; ir palaiminimas ir garbinimas pranašui nuostabiosios Žvaigždės!

III

1. Abrahadabra-apdovanojimas Ra Hoor Khut.
2. Tai yra dalis vedanti arčiausiai namų, tai yra žodis ne žinomas. Rašybos taisyklės yra atšauktos, viskas nebetinka. Saugokis! Laikykis! Atkurk užkeikimą Ra-Hoor-Khuit!
3. Dabar pirmiausia turi būt suprasta kad Aš esu dievas Karo ir Keršto. Aš būsiu griežtas jiems.
4. Išsirinkite salą!
5. Sutvirtinkite ją!
6. Patręškite ją visą karo mašinomis!
7. Aš suteiksiu tau karo mašiną.
8. Su ja jūs sutriuškinsite žmones ir niekas neatsilaikys prieš jus.
9. Užsislapstinkite! Atsitraukite! Atakuokite juos! Tai yra Įstatymas Užkariavimo Kovos, toks bus mano garbinimas, mano slaptąjame name.
10. Įsigyk apreiškimo stelę, patalpink ją savo slaptoje šventykloje-o toji šventykla yra teisingai išdėstyta ir ji bus jūsų Kibla amžiams. Ji neišblės, bet transcendentinė spalva sugrįž į ją diena iš dienos. Uždenk ją stiklu kaip įrodymą pasauliui.

11. Ji bus jūsų vienintėliu įrodymu. Aš draudžiu įrodinėjimus. Užkariauk! Šito pakankama. Aš palengvinsiu tau išgavimą iš klaidingai įrengto namo Pergalės Mieste. Tu turi pats lydėti ją garbindamas, o pranaše nepaisant kad tau nepatinka tai. Tave ištiks pavojai ir sunkumai. Ra-Hoor-Khu yra su tavimi. Garbinkite mane ugnimi bei krauju, garbinkite mane su kalavijais bei su ietimis.Tegul moteris apsijuos kalavijumi priešais mane, tegul kraujas liejasi vardan man vardo. Paminkite Stabmeldžius, būkite virš jų, o karį, Aš duosiu tau jų kūną suvalgyti!
12. Atnašaukite galvijus, mažus ir stambius, po to kai vaiką.
13. Bet ne dabar.
14. Jūs regėsite tą valandą, o palaimintasis Žverie, ir tu geidžiama Purpurine Sugulove jo!
15. Jūs būsite liūdni dėl to.
16. Nesiekite per greitai sugriebti pažadų išsipildymo, nesibaiminkite priimti prakeiksmus. Jūms, netgi jūms nežinoma visa to reikšmė.
17. Nieko nebijokite; nebijok jokių žmonių, nei Likimų, nei dievų, nei ko nors. Pinigų nebijokite, nei kvatojimo kvailos liaudies, nei jokios kitos jėgos danguje ar ant žemės ar po žeme. Nu yra jūsų slėptuvė, kaip Hadit jūsų šviesa ir Aš esu tvirtybė, galia, jėga jūsų ginklų.
18. Šalin gailestį, prakeikimas tiems kas gailisi! Žudyk ir kankink; nesigailėk, būk aukščiau jų!
19. Šią stele jie pavadins Atskirybės Bjaurastimi, apskaičiuok gerai jos vardą, ir jis bus tau kaip 718.
20. Kodėl? Todėl kad puolė Dėl ko, nėra daugiau jo čia.
21. Pastatyk mano atvaizdą Rytuose, tu nusipirksi atvaizdą kurį Aš parodysiu tau, ypatingą, nesiskirianti nuo tau žinomo. Ir tai netikėtai paprasta bus tau atlikti.
22. Kitus atvaizdus sugrupuok aplink mane, kad paremtu mane: tegul visus juos šlovina, nes jie susirinks išaukštinti mane. Aš esu regimas garbinimo objektas, kiti yra slapti, Žvėriui ir jo Nuotakai yra jie, ir įveikusiems Išmėginimą x. Kas yra tai? Tu sužinosi.
23. Smilkymams sumaišyk miltus ir medų, ir tirštas raudono vyno nuosėdas, tada Abramelino aliejaus ir alyvų aliejaus, ir galiausiai suvilgyk viską gausiu šviežiu krauju.
24. Geriausias kraujas yra mėnulio, kas mėnėsį, tada šviežias vaiko kraujas, arba pralietas dangaus šeimininko, po to priešų, po to šventiko arba garbintojo, galiausiai kokio nors gyvūno, nesvarbu kokio.
25. Tai degink, iš to daryk papločius ir valgyk vardan manęs, tai turi taip pat ir kitą paskirtį, padėk juos priešais mane ir įkrauk savo maldos aromatu, jis prisipildys vabalais kaip tai buvo ir šliaužiojančiais padarais, šventais man.
26. Juos nugalabyk, įvardindamas savo priešus, ir jie kris priešais tave.
27. Taip pat šitai sukels aistrą ir galią tavyje, jei suvalgysi.
28. Taip pat jūs būsite stiprūs kare.
29. Dar daugiau, juo ilgiau juos laikyti, juo geriau-kadangi jie prisisodrins mano jėga. Viskas priešais mane.
30. Mano altorius yra žalvarnis ažūrinio darbo, degink ant jo ant sidabro ar aukso!
31. Ateina turtingas žmogus iš Vakarų kuris išlies savo auksą ant tavęs.
32. Iš aukso iškalk plieną!
33. Būk pasiruošęs išnykti arba smogti!

34. Tik jūsų šventoji vieta bus nepaliesta per amžius-nežiūrint kad ugnimi ir kalavijumi ji bus sudeginta bei suniokota, vienok ten neregimas namas išstovės, ir stovės iki puolimo Didžiojo Lygiadienio; kuomet Hrumachis prisikels, ir dvigubo skeptro turėtojas užims mano sostą ir vietą. Kitas pranašas iškils, ir atneš šviežią kaitrą iš dangaus, kita moteris pažadins aistrą ir garbinimą Gyvatės, kita Dievo siela ir žveries susimaišys žemės rutulio žynyje, kita auka suterš kapą, kitas karalius įsiviešpataus ir palaima daugiau nesilies Sakalagalvio mistiško Viešpaties labui!
35. Pusė žodžio Heru-ra-ha, vadinasi Hoor-pa-kraat ir Ra-Hoor-Khut.
36. Tuomet bylojo pranašas Dievui:
37. Aš šlovinu tave daina-
Tėbų valdovas aš esu, ir Aš
Įkvėptai skelbiu Mentu žodžius;
Priešais mane atsivėrė užskleistas dangus,
Nužudęs pats save Ankh-af-na-khonsu
Žodziai kurio yra tiesa. Aš kviečiu, aš sveikinu
Tavąjį būvimą, O Ra-Hoor-Khuit!
Aukščiausioji Vienovė apsireiškė!
Aš šlovinu Tavo kvėpavimo galybę,
Aukščiausias ir siaubingas Dieve,
Kuris verti dievus bei mirtį
Virpėti priešais Tave-
Aš, aš šlovinu tave!
Apsireikški ant sosto Ra!
Atverk kelius dėl Khu!
Apšvieski kelius Ka!
Keliai Khabs persmelkia kiaurai
Sukrėsti ar nuramint mane!
Aum! Tegul užmuša tai mane!
38. Taigi tava šviesa yra manyje; jos raudona liepsna tarytum kalavijas mano rankoje kad įtvirtinti tavo tvarką. Štai yra slaptos durys kurias Aš padarysiu idant įsteigti tavo kelią į visus ketvirčius, (tai yra šlovinimas, kaip tu užrašei), kaip yra pasakyta:
Šviesa yra mana, jos spinduliai naikina
Mane: Aš padariau slaptas duris
Į Namą Ra ir Tum,
Khepra ir Ahathoor.
Aš esu tavo Tėbietis, O Mentu,
Pranašas Ankh-af-na-khonsu!
Kaip Bes-na-Maut į krūtinę savo aš mušu;
Išmintimi Ta-Nech Aš savo užkeikimą pinu.
Atskleisk savo žvaigždės švytėjimą, O Nuit!
Pakviesk mane vyduje tavo Namo gyvent,
O sparnuotoji šviesos gyvate, Hadit!
Būki su manimi, Ra-Hoor-Khuit!
39. Visa tai ir knygą pasakojančią kaip tu atėjai čionais ir reprodukcija šio rašalo ir popierius amžiams-nes joje yra žodis slaptas ir ne vien tik Angliškai-ir tavo

komentarai šios Įstatymo Knygos tebūna atspausdinti gražiai, raudonu tušu ir juodu ant gražaus rankų darbo popieriaus, kiekvienam vyrui ir moteriai, kuriuos tu besutiktum, pietaujant ar geriant pas juos, šis Įstatymas turi būt perduotas. Tuomet jie turės galimybę būti šioje palaimoje ar ne, tame nėra skirtumo. Padaryk tai skubiai!

40. Tik darbas su komentarais? Tai yra paprasta, ir Hadit degantis tavojoje širdyje padarys greitą ir užtikrintą tavo plunksną.
41. Įsteik savo Kaaboje konceliariją, viskas turi būt atlikta deramai ir dalykiškai.
42. Išmėginimus tu prižiūrėsi pats, išskyrus vien tik vykstančius neregimai. Neatstumk nei vieno, bet atpažink ir naikink išdavykus. Aš esu Ra-Hoor-Khuit, ir Aš esu galingas kad apsaugoti savo tarną. Sėkmė yra tavo įrodymas-neįrodinėk, neatvertinkėk, per daug nekalbėk! Tiems kurie siekia supainioti tave ir nuversti tave, juos pulk be gailesčio ir pasigailėjimo, ir sunaikink juos visiškai. Staigiai, kaip prispausta gyvatė išsisuk ir kirsk! Būki labiau pražūtingas už ją! Nutempki žemyn jų sielas į siaubingas kančias, juokis iš jų baimės, spjauk ant jų!
43. Tegul Purpurine Moteris pasisaugo! Jei gailėstis ir užuojauta ir silpnybė aplankys jos širdį, jei ji apleis mano darbą vardan pramogų su senais malonumais, tada patirs mano kerštą. Aš nužudysiu josios vaiką, aš sukietinsiu jos širdį, Aš išvysiu ją šalin iš žmonių tarpo, kaip perdžiuvusi ir niekinama paleistuvė ji šliaužios tamsiomis ir šlapiomis gatvėmis, ir mirs šaltyje bei alkyje.
44. Bet tegul ji iškyla išdydžiai! Tegul ji seka paskui mane, mano kelyje! Tegul ji dirba nuodėmingus darbus! Tegul ji nužudo savo širdį! Tegul ji būna ekspresyvi ir pasileidusi! Tegul ji pasipuoš brangakmeniais ir turtingais drabužiais, ir tegul ji neturi gėdos visų žmonių akivaizdoje!
45. Tuomet Aš iškelsiu ją į valdžios viršūnę, tuomet Aš pradėsiu nuo jos vaiką galingesnį nei visi karaliai žemės. Aš pripildysiu ją džiaugsmu, mana jėga ji matys ir atakuos garbindama Nu, ji pasieks Hadit.
46. Aš esu karys Valdovas Keturiasdešimtųjų, Aštuoniasdešimtieji susigužė prieš mane nusižeminime. Aš atvesiu jus į pergalę ir džiaugsmą, Aš būsiu jūsų ginkluose mūšyje ir jūs pasimėgaudami žudysit. Sėkmė yra jūsų įrodymas, narsa yra jūsų šarvai, pirmyn, pirmyn mano jėgoje, ir jūs neatsitrauksit prieš nieką!
47. Ši knyga bus išversta į visas kalbas, tačiau visada kartu su originalu užrašytu Žvėries, kadangi raidžių formų atsitiktinume ir jų padėtyje viena kitos atžvilgiu-visame tame slypi paslaptys, kurių joks Žvėris neįspės. Tegul jis atrasti nesistengia, bet vienas ateis po jo, iš kur Aš nepasakysiu, kuris atras Raktą nuo šito visko. Tada ši linija nubrėžta yra raktas, tada ši apskritimo kvadratūra, neįmanoma įvykdyti, yra raktas taipogi. Ir Abrahadabra. Tai bus jo vaikas ir tai šaunu. Tegul jis ne ieško po to, nes vien tik dėl to gali jis atpulti nuo šito.
48. Šiuom paslaptys raidžių yra užbaigiamos, ir Aš noriu pereiti prie šventesnių vietų.
49. Aš esu slaptame keturgubame žodyje, panieka visiems žmonių dievams.
50. Prakeiksmas jiems! Prakeiksmas jiems! Prakeiksmas jiems!
51. Savo sakalo snapu Aš iškapoju akis Jėzaus pakabinto ant kryžiaus.
52. Aš plaku savo sparnais per Magometo veidą ir apakinu jį.
53. Savo nagais Aš sudrąskau kūną Indo ir Budisto, Mongolo ir Dino.
54. Bahlasti! Ompehda! Aš spjaunu į jūsų pagiriotus tikėjimus.

55. Tegul Marija nekaltoji bus perplėšta ant ratų, vardan jos tegul visos doros moterys bus paniekintos tarp jūsų!
56. Taip pat grožio vardan ir meilės!
57. Niekinkite taip pat visus bailius, profesionalius karius kurie nedrįsta kautis, bet žaidžia, visus kvailius niekinkite!
58. Tačiau aistringi ir išdydūs, iškylus ir aukštieji, jūs esate broliai!
59. Kaip broliai kovokite jūs!
60. Nėra įstatymo apart Daryk tu tavąja valią.
61. Štai ir pabaiga žodžių Dievo sėdinčio ant sosto Ra, atlaisvinančio sielos sijas.
62. Į Mane atlikite jūs kvietimus! Į mane eikite jūs per išmėginimo sunkumus, kurie yra palaima.
63. Kvailys perskaitęs šią Įstatymo Knygą, ir komentarus jai, jis nesupratęs jos.
64. Tegul jis pereina per pirmąjį išmėginimą, ir tai bus jam kaip sidabras.
65. Per antrąjį-auksas.
66. Per trečiąjį-akmenys brangaus vandens.
67. Per ketvirtąjį-pirmapradžiai žybsniai, paslėptos ugnies.
68. Bet visiems tai pasirodys gražu. Jo priešai kurie tvirtina kad nėra taip, visiški melagiai.
69. Štai yra sėkmė.
70. Aš esu Sakalogalvis Viešpats Tylėjimo ir Jėgos, mano nemes dengia nakties melyną dangų.
71. Hail! Jus dvyniai kariai prie pasaulio kolonų! Nes jūsų laikas yra arti, ranka jau paseikiamas.
72. Aš esu Viešpats Dvygubo Valdžios Skeptro, skeptro Coph Nia Jėgos, tačiau mano kairioji ranka yra tuščia, nes aš sutriuškinau Visatą, ir nieko nebeliko.
73. Suklijuok lapus iš dešinės į kairę ir iš viršaus į apačią, tuomet žiūrėk!
74. Mano varde yra švytėjimas slaptas ir dydingas, kaip saulė vidurnaktį visada yra sūnus.
75. Pabaiga žodžiams yra Žodis Abrahadabra.

Įstatymo Knyga yra Užrašyta Ir Paslėpta. Aum. Ha

Komentaras

Daryk tu tavąją valią, tegul tai ir buna visas pilnas Įstatymas.

Šios Knygos studijavimas yra uždraustas. Išmintingiausia yra sunaikinti šią kopiją po pirmojo perskaitymo.

Visi kurie ignoruos šį, daro tai pačių rizikai bei pavojui. Pasekmės yra siaubingos.

Tie kurie diskutuos apie šios Knygos turinį bus vengiami kaip maro židiniai.

Visi Įstatymo klausimai yra aiškinami tik remiantis mano raštais, kiekvienas sau pačiam.

Nėra įstatymo apart Daryk tu tavąją valią.

Meilė yra įstatymas, meilė valdoma valios.

Karališkasis žynys ANKH-F-N-KHONSU

Ankh-f-n-khonsu

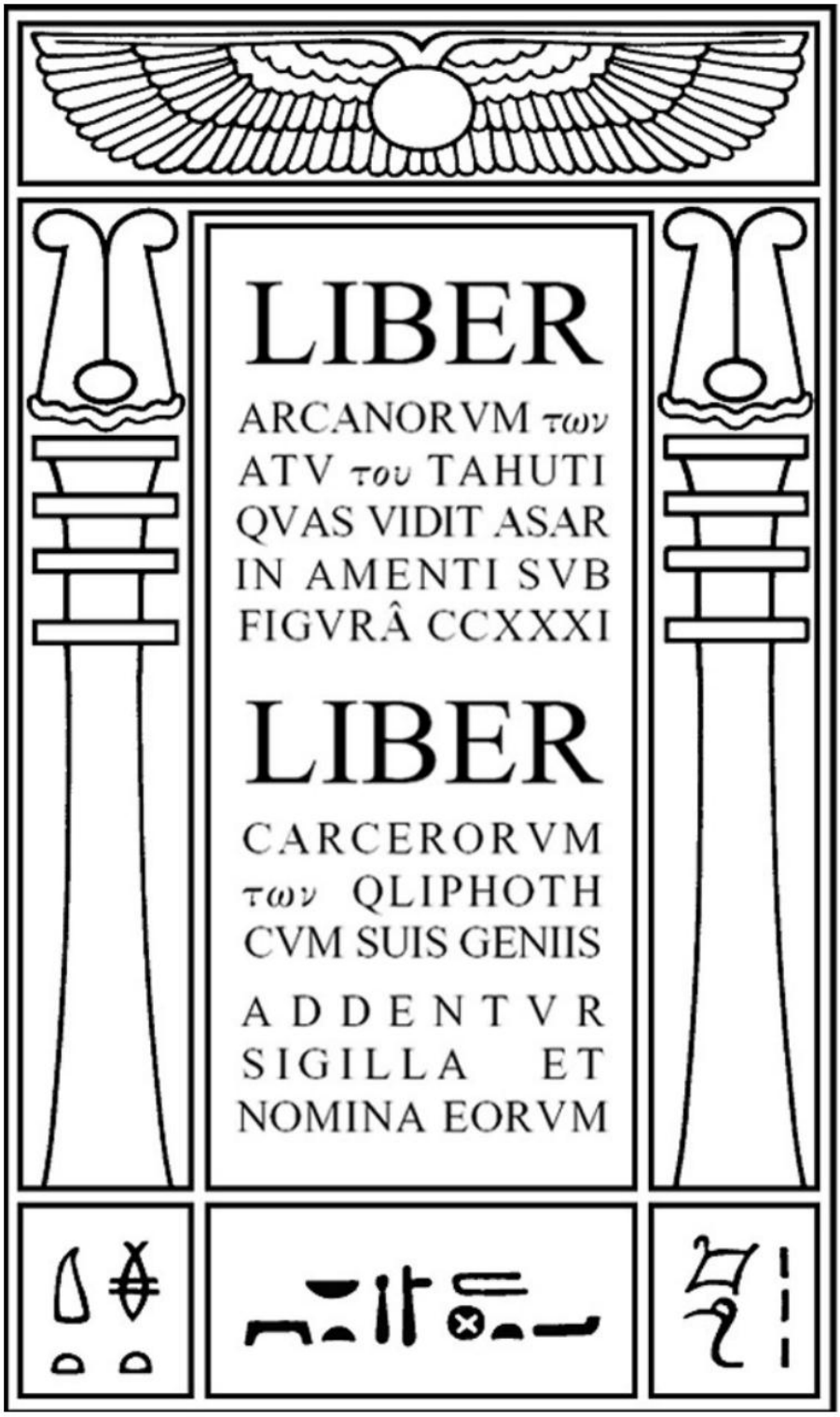
LIBER
ARCANORVM των
ATV του TAHUTI
QVAS VIDIT ASAR
IN AMENTI SVB
FIGVRÂ CCXXXI
LIBER
CARCERORVM
των QLIPHOTH
CVM SUIS GENIIS
ADDENTVR
SIGILLA ET
NOMINA EORVM

Liber Arcanorvm των Atv του Tahuti Qvas Vidit Asar in Amenti sub figvra CCXXXI

Liber Carcerorvm των Qliphoth Cvm Suis Geniis addentvr Sigilla et Nomina Eorvm

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

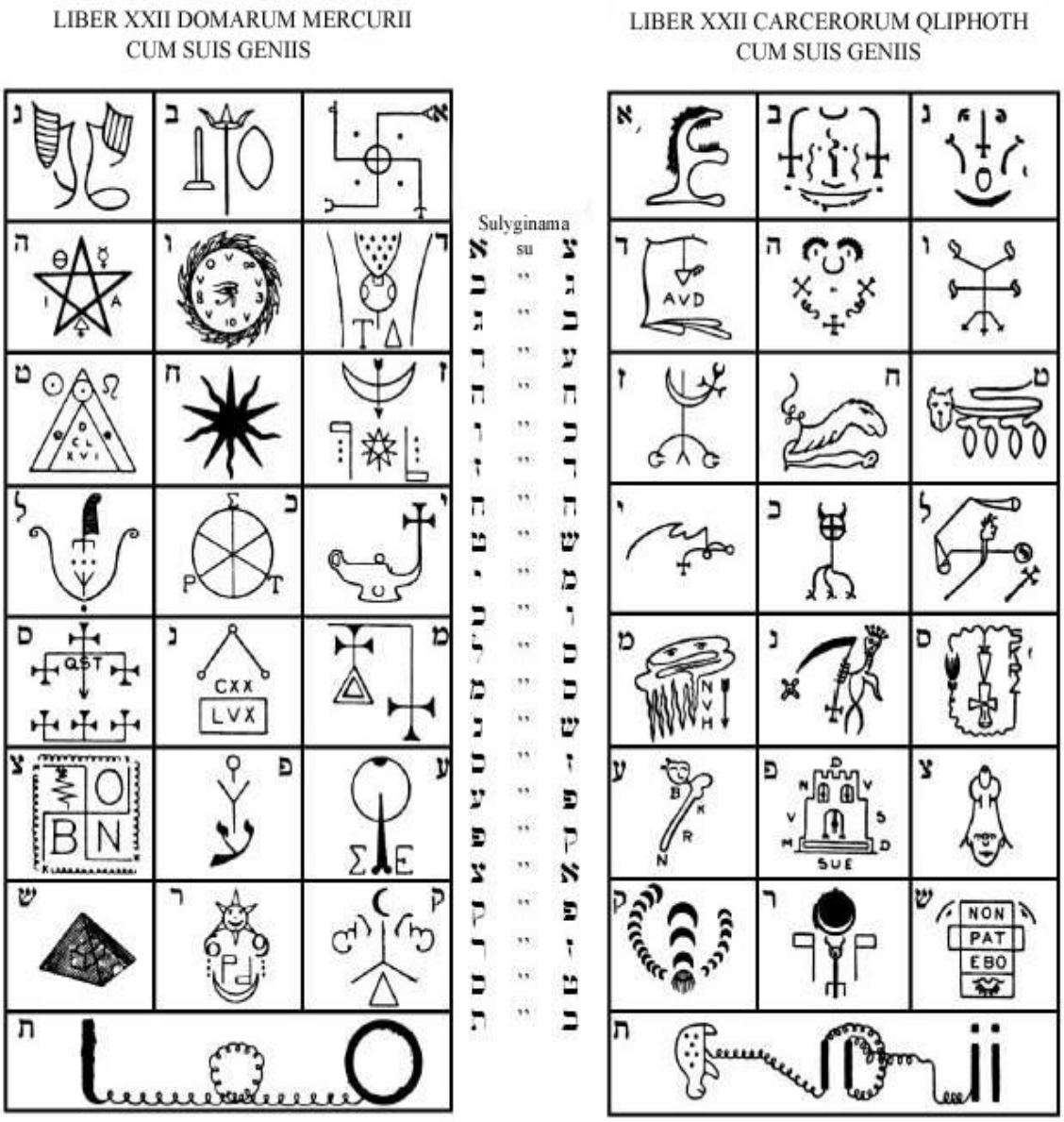

(Ši knyga yra teisinga iki pat laipsnio Laisvojo Adepto V.V.V.V.V. 8°=3□.)

KNYGA
SLĖPYNIŲ ATU TAHUTI, Kuriuos ASAR REGĖJO AMENTI
Numeris CCXXXI

KNYGA
KARCERIŲ KLIPOT ir GENIJŲ,
pridedant JŲ SIGILES bei VARDUS

0. A-IAO širdis-esanti ekstazėje, slaptoje griaustinio buveinėje, tarp Asaro bei Asi, palaimos pripildyta.
1. Žaibai vis dažniau liepsnojo, ir prisikėlė Tahuti, Valdovas. Balsas Tyloje nuaidėjo. Ir tuomet Vienas nuėjo ir sugrįžo.
2. Nūnai Nuit pasislėpė užu skraistės, idant atverti vartus savajai seseriai.
3. Dievo Mergelė įsitaisė kriauklėje nelyg perlas, ji ieško Septyniasdešimties savo Keturiems. Josios širdyje-Hadit, neregimas nuostabumas.
4. Nūnai iškyla Ra-Hoor-Khuit, ir jo viešpatavimas yra įsteigtas liepsnojančioje Žvaigždėje.
5. Taip pat ir Žvaigždė pakyla nutvieksdama palaima visatą.
6. Ir nūnai po Eroto sparnais, jaunystė susižavinti tai vienu, tai kitu. Jis- Asaras esas tarp Asi bei Nephti. Jis išeina iš už skraistės.
7. Jis valdo amžinybės karo vežimą, įkinkyta baltu bei juodu. Ir todėl jis atspindys Kvailio, ir septiniasluoksnė užsklanda atskleista yra.
8. Nūnai išeina motina-Žemė su savo liūtu, teisingoji Sekhet, valdovė Asi.
9. Nūnai Žynys pasišalino už užsklandos, idant išsaugoti šlovę savąja nesuteptą, idant jo žodis nepranyktu šnektoje.
10. Ir tuomet visa ko Tėvas apreiškė save galingiausiuoju ratu; Sphinks, dievas su šuns galva bei Tiphonas papuolė į jo sukimosi sfera.
11. Ir nūnai valdovė Maat su plunksna bei kalaviju teisiųjų teist apsireiškė, nesgi Burtas jau mestas.
12. Tuomet didžiuosiuose Šiaurės vandenyse pasirodė Švenčiausiasis, jis tarytum auksinė aušra nešantis palaimą puolusiai visatai.
13. Ir Asaras paslėptas buvo Amenti, ir Laiko Viešpačiai iškėlė virš jo pjautuvą nešantį mirtį.
14. Ir galingasis angelas stojo moters pavidale, pavidale liejančios liūdesį bei liepsną, kuri nušviečia tyrą srautą su prakeiksmo įspaudu. Ir blogis triumfavo.
15. Tuomet sukilo Khemo Viešpats, šventasis tarpe aukštųjų, iškėlęs savąjį karūnuotąjį skeptrą vardan išpirkimo visatos.
16. Jis sugriovė aimanų bokštus, triuškindamas dalimis, savo įtūžio liepsnoje, taip jog vien tik jis vienas liko sveikas ant griuvėsių.

17. Ir atsinaujinusi, lyg besiliejanti ugnis šventoji mergelė apsireiškė, savo grožį paversdama žaibo smūgiais.
18. Savais užkeikimais ji prišaukė Skarabėjų, Valdovą Kheph- Ra, taip kad vandenys prasiskleidė ir bokštų miražas išsisklaidė.
19. Tuomet giedrame danguje sušvytėjo saulė, ir lūpos Asi lietė lūpas Asaro.
20. Nūnai buvo pastatyta Piramidė, vardan iniciacijos įvykdymo.
21. Ir Sfinks širdyje šoko Viešpats Adonay, diadema vainikuotas iš perlų bei rožių, vedantis į ekstazę visa kas esą, o taip visa kas esą.

GENIJAI 22 LYGIŲ GYVATĖS IR KLIPOT

א	Aɛu-iao-uɛa [ɛ = ע]	Amprodias
ב	Beɛθaoooabitom	Baratchial
ג	Gitωnosapφωllois	Gargophias
ד	Dhnaξartarωθ [ξ = st]	Dagadgiel
ה	Hoo-oorω-iξ	Hemethterith
ו	Vuaretza—[slaptas vardas paskoje]	Uriens
ז	Zooωasar	Zamradiel
ח	Chiva-abrahadabra-cadaxviii	Characith
ט	Qalɛξer-a-dekerval.	Temphioth
י	Iehuvahaξanɛθatan	Yamatu
כ	Kerugunaviel	Kurgasiax
ל	Lusanaherandraton	Lafcursiax
מ	Malai	Malkunofat
נ	Nadimraphoroiozɛθalai	Niantiel
ס	Salaθlala-amrodnaqɛiξ	Saksaksalim
ע	Oaoaaaoooɛ-iξ	A'ano'nin
פ	Puraθmetai-apφmetail	Parfaxitas
צ	Xanθaξeranψϱ-iξ [ψϱ = sh, q]	Tzuflifu
ק	QaniΔnayx-ipamai	Qulielfi
ר	Ra-a-gioselahladnaimawa-iξ	Raflifu
ש	Shabnax-odobor	Shalicu
ת	Thath'th'thithɛthuth-thiξ	Thantifaxath

LIBER
A'ASH
VEL
CAPRICORNI
PNEVMATICI
SVB FIGVRÂ
CCCLXX

Liber A'ASH vel Capriconi Pneumatici sub figura CCCLXX

KNYGA
A'ASH, arba Dvasinio Ožiaragio
Numeris CCCLXX

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

1. O, Dieviškas Gumbuotasis Ąžuole! Žaibas tavosiose šakose lizduojasi! Plazdena virš tavęs Sakalas Beakis.
2. Prakeiktas tu ir pajuodęs! Vienišiausias dykvietėje tarp krūmų.
3. Iškilk! Rausvi debesys sklando viršum tavęs! Audra prasidėjo.
4. Ten žiojėja dangaus liepsnojanti žaizda.
5. Iškilk!
6. Mėtė tave Audra ratu, gniaužtuose spaudė, eonas ir eonas po eono. Bet tu neatidavei gyvenimo syvų savų, tu ne puolei.
7. Ir tik pačioje pabaigoje tu atiduosi syvus gyvenimo savo, kuomet dydis Dievas F.I.A.T. užims savo sostą Buvimo-Su-Mumis dieną.
8. Nesgi du dalykai įvykdyti, ir trečiasis yra prasidėjęs. Izidė su Ozyriu atsidavė kraujomaišai bei paleistuvystei. Veržias iššokti iš motinos įsčių Horas tris kart ginkluotas. Dvynys jo Horpakratas, slypi jame. SET'as šventasis pažadas jo, kurį jis apreikš didžiąja M.A.A.T. dieną, kurią dera suprasti kaip Meistrą Šventovės A.·.A.·., vardas kurio yra Tiesa.
9. Nūnai magijos jėga jame turi būt pažinta.
10. Jis-nelyg ąžuolas sutvirtinantis pats save ir išsilaikys prieš audrą. Jis užgrūdintas šėlsmo audros, sužalotas kovose ir tikras savimi nelyg jūrų kapitonas.
11. Ir įsitempęs nelyg skalikas ant pavadžio.
12. Išdidumas jame ir dydis subtilumas. Taip ir džiugesys!
13. Tegul Magas užkeikdamas daro sekančiai.
14. Lai jis atsisėdęs užkeikinėja, lai susikaupia visas vienam galingam proveržiui, lai prisikels po to, pritvinkęs jėgos, įsitempęs; lai nurovęs nuo galvos gobtuvą jis įsistebeilys savo bazilisko žvilgsniu į demono sigilę. O po to-pradės švytuoti jėga savąja pirmyn ir atgal, nelyg satyras, tyloje, iki išsiverš Žodis iš gerklės jojo.
15. Paskui-te nekrenta jis, išsekęs jėgomis, nors ir yra jis tūkstantį kartų žmogus, bet perpildo jį begalinė malonė Tėviškai Motiniškos Visatos, kadangi jis yra Indas.
16. Nemeluok pats sau. Lengva yra atskirti gyvąją jėgą nuo negyvosios medžiagos. Ne sunkiau, nei gyvą gyvatę, nuo negyvos.
17. O dėl priesaikų, tai būki užsispyręs ir nebūki užsispyręs; Suprask, jog Joni nuolaidumas lygus Lingamo pailgėjimui. Tu esi ir tas ir anas; ir priesakas tavo-tik vėjo šnarėjimas ant kalno Meru nuokalnėje.
18. Šlovink mane, tą kas yra Akis bei Dantis, Dvasinis Ožiaragis, Kūrinijos Viešpatis. Aš-Akis esu Trikampyje, Sidabrinė Žvaigždė, kuriai jus lenkiatės.

19. Aš-Baphomet, Žodis Aštuongubas, subalansuotas su Trimis.
20. Nėra tokio veiksmo, nei aistros tokios, kuri gi nebūtu himnu mano garbei.
21. Visi šventi dalykai ir simboliai turi būt mano Komunija.
22. Štai gyvieji tvariniai, man pašvęstieji: ožys, ir antis, ir asilas, ir gazelė, vyras, moteris bei vaikas.
23. Visi lavonai taip pat man pašvęsti; jų negalima liest kitaip, tik kaip susijungt su manim. Visos nuošalios vietovės man pašvęstos yra: kur vienas žmogus susirinks vardan vardo manojo, ten aš įšoksiu į vidų jo.
24. Aš-siaubingas dievas, bet kas viršesnis už mane, tas dar bjauresnis manęs yra.
25. Tačiau suteikiu aš daugiau, nei Bakchas su Apolonu; mano dovanos puikesnės už arklį su alyvuogę.
26. Šlovinantys mane, turi šlovinti daugeliu apeigų.
27. Aš-slaptas iš slaptųjų; kuomet Nukaršusį Švenčiausiąjį guja nuogą per aikštę, aš kaip ir pirmiau pasislėpęs esu ir stoviu nuošaly.
28. Ką myliu, tą pliekiu daugybe rykštėmis.
29. Visa man yra pašvęsta; be manęs nėra nieko švento.
30. Nesgi kur nėra manęs, ten nėra ir šventumo.
31. Nesibaimink kuomet mane įsviedžia i audros šėlsmą, nesgi vėjas išnešioja manas giles į tolius ir išties aš vėlei prisikelsiu su vaikais manais aplink save, ir atkursime Amžinybėje savąjį mišką.
32. Amžinybė, štai audra mane slepianti.
33. Aš esu Būtis, toji Būtis esanti kuri tik savos Būties jėga, kuri pranoksta pačia Būčių Būtį ir jos šaknys nueina gyliau už Medį vardu Niekas, Šalyje Niekur.
34. Ir taip, nūnai tu žinai kuomet Aš Tavyje, kuomet mano gaubtuvas išskleistas virš tavo galvos, kuomet mano jėga galingesnė už Indo upę, pertverta užtvanka, ir neišvengiama lyg Milžiniškas Ledkalnis.
35. Kadangi koks tu esi savam nuogume priešais paleistuvę turguje, sužavėtas jos klastos bei viliojančios šypsenos, tokiu ir dabar-visiškai, bet ne dalinai-stoji priešais savo Mylimojo simbolį, būtu tai tik Pišača, Jantra ar Deva.
36. Ir visur sukeli tu Begalinę Palaimą ir sekančią grandį Begalinės Grandinės.
37. Nuo Amžinybės iki Amžinybės tęsiasi ši grandinė, ir kiekviena grandis josios yra trikampis (trikampis-argi ne mano simbolis?), ir kiekviena grandis josios-apskritimas (ne Mylimojo ar simbolis-apskritimas?). Šia prasme, bet kokia raida yra grubi savi-apgaulė, kadangi visi apskritimai yra vienodi, ir visi trikampiai yra vienodi.
38. Bet vystymasis yra vystymasis, ir vystymasis yra nepertraukiama ekstazė, sulipdanti šviesos srautus, rasos bangas, liepsnas plaukų Didžiosios Deivės, rožės, vainiku apsivijusios josios kaklą. Amen!
39. O todėl iškelk save, kaip aš išsikėliau. Idant pasiekti (realizuoti), tvirtai laikykis, kaip aš esu užbaigimo meistras. Pasiekęs tikslą-būtu jis toli kaip žvaigždės susitelkusios Nuit centre,-tai užmušk save lygiai taip, kaip aš užbaigdamas žūstu: mirtyje, kuri esti gyvenimas, ramybėje-karų motinoje, tamsoje, laikančioje savo delne šviesą, nelyg paleistuvė, iš savo nosies šnervių ištraukianti brangakmenį.
40. Ir todėl pradžia yra palaima, ir pabaiga-palaima, ir per vidurį irgi palaima, taip kaip Indas-tai vanduo iš ledinių urvų ir vanduo tekantis tarp aukštųjų bei mažųjų kalvų, per keteras kalnynų, per lygumas ir vanduo jo žiotys, kur jis įteka į galingąją jūrą, o taip! Galingąją jūrą.

LIBER
TAV
VEL
KABBALÆ
TRIVM
LITERARVM
SVB FIGVRÂ
CD

Liber Tav vel Kabbalae Trivm Literarum sub figura CD

KNYGA
TAV, arba TRIJŲ RAIDŽIŲ KABBALA
Numeris CD

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

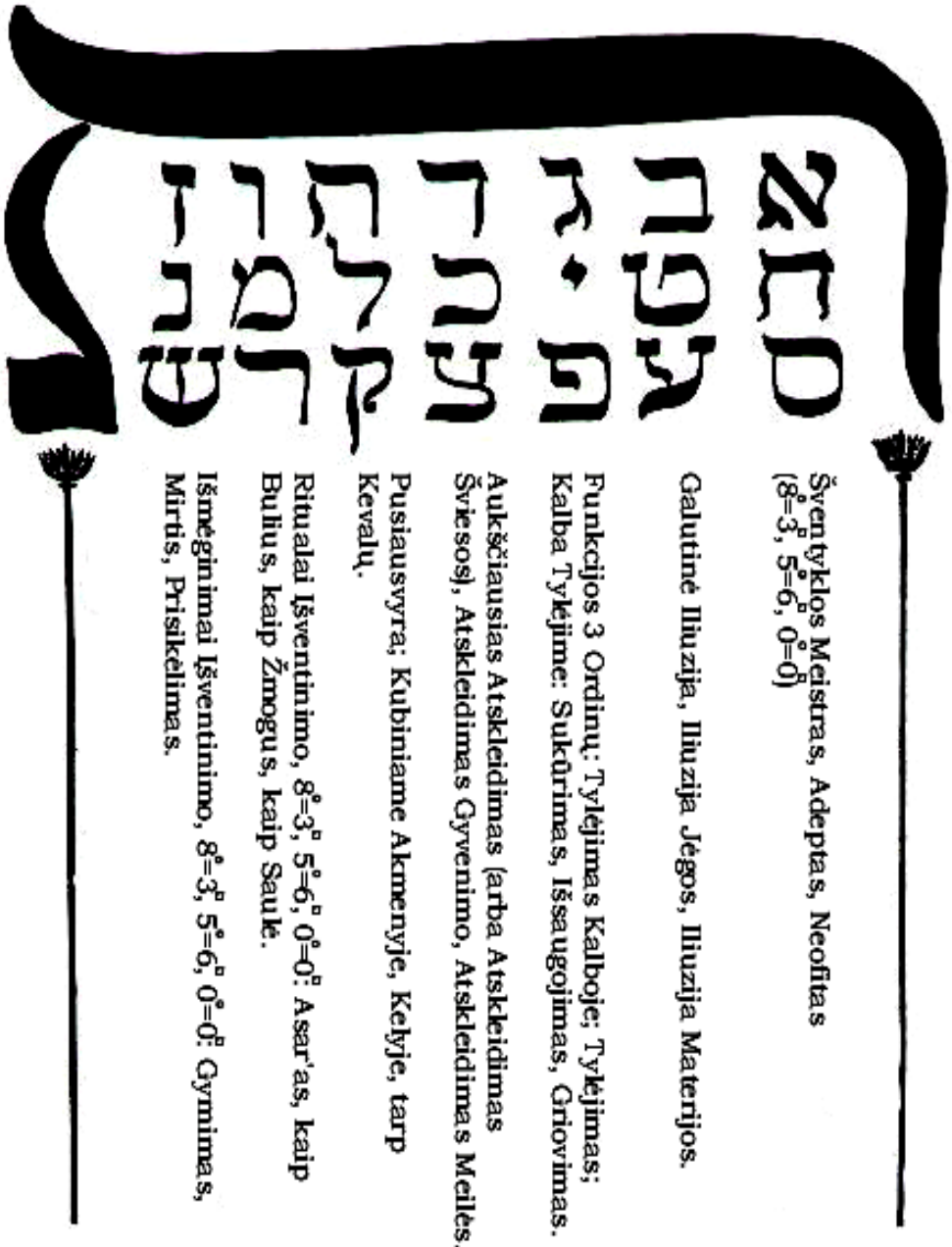

LIBER
DCCCXIII
VEL
ARARITA
SVB FIGVRÂ
DLXX

Liber DCCCXIII vel Ararita sub figura DLXX

KNYGA DCCCXIII, arba ARARITA Numeris DLXX

A.·.A.·.
Publikacija klasės A

قل هو الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم
يكن له كفوا احد

א

0. O mano Dieve! Viena tavo Pradžia! Viena tavo Dvasia! Vienas tavo Pasikeitimas!
1. Leisk man pašlovinti tavąjį tobulumą priešais žmones.
2. Šešiakampės Žvaigždės pavidale, spindinčios skersai tuščią dangaus skliautą, leisk man atskleisti tavąjį tobulumą.
3. Tu apsireiškei man kaip susenęs Dievas, amžių nušviestas Dievas, Laiko Dievas nešantis aštrų pjautuvą. (nešinas aštriu pjautuvu)
4. Tu apsireiškei man kaip linksmas bei žydintis Dievas, kupinas Didybės, karalius, tėvas savo jėgų žydėjime. Tu tikrai neši Visatos Skeptrą vainikuota Dvasios Ratu.
5. Tu apsireiškei man su kardu bei ietimi, Dievas Kariūnų akinančiai spindinčiais šarvais tarpe savųjų raitelių.
6. Tu apireiškei man kaip jaunas bei švytintis Dievas, Dievas muzikos bei grožio, nelyg jaunas Dievas pilname jėgų žydėjime, grojantis lyra.
7. Tu apsireiškei man kaip balta Okeano puta, kūnu baltesniu už tą putą, kūnu nuostabios moters, nelyg deivė ribas peržengiančios meilės, susijuosus auksine juosta.
8. Tu apsireiškei man kaip valiūkiškas bei mielas jaunuolis, su savo sparnuotu rutuliu bei gyvatėmis, apsivijusiomis jo stulpą.
9. Tu apsireiškei man kaip medžiotoja su savo šunimis, kaip skaisti tyra deivė, kaip mėnesiena tarp nuvytusių amžinųjų ąžuolų.
10. Tačiau niekuo iš šito aš nebuvau apgautas. Aš viską atmečiau, sušukęs: Šalin! Ir visa tai pranyko iš mano regėjimo.

11. Taip pat aš suliejau kartu Liepsnojančią Žvaigždę ir Šešiakampę Žvaigždę savo sielos žaizdre. Ir žvelk! Nauja žvaigždė 418 yra viršum viso to.
12. Bet ir šį kartą aš neapsigavau; todėl jog karūnoje yra dvylika spindulių.
13. Ir šie dvylika spindulių yra viena.

ך

0. Ir tada aš išvydau visą tai iškreipta ir pikta; bet šito nebuvo, kaip ir Tu esi Niekas..
1. Aš išvydau dvi sujungtas galvas, kurios pastoviai kovoja viena prieš kitą, ir todėl visos jų mintys yra painiava. Juose aš išvydau Tave.
2. Aš išvydau temdančius išmintį, nelyg juodas beždžiones, jie tauškė šlykščias nesąmones. Aš išvydau Tave juose.
3. Aš išvydau pragaištingas Pragaro motinas, kurios ryja savo vaikus-O jūs kurie esat be supratimo! Aš išvydau Tave juose.
4. Aš išvydau negailestingas ir niekingas būtybes, lyg harpijas, jie draskė į gabalus gaišena (puvančius kūnus). Aš išvydau Tave juose.
5. Aš išvydau degančiuosius, milžinus nelyg ugnikalniai, jie išspjaudavo juodus ugnies bei dūmų vėmalus. Aš išvydau Tave juose.
6. Aš išvydau menkystas, niekšus, savanaudžius; jie buvo panašus į žmones, o Viešpatie jie buvo lygiai kaip žmonės. Aš išvydau Tave juose.
7. Aš išvydau mirties varnus, kurie skarojo viršum trūnijančios žemės ir kimiais klyksmais apkurtindami. Aš išvydau Tave juose.
8. Aš išvydau melagingas dvasias, nelyg varles, šokinėjančias virš žemės, virš vandens, ir virš trapų metalą, sugrauždamos visus dalykus, ir išlieka niekas. Aš išvydau Tave juose.
9. Aš išvydau nešvankybę, jaučiažmogius, sukaustytus pūvančioje bedugnėje kurie gremžė vienas kitam liežuviais iki skausmo. Aš išvydau Tave juose.
10. Aš išvydau Moterį. O mano Dieve, aš stebėjau šį atvaizdą, kuris už malonios formos slėpė juodą beždžionę, kuri į pragarą mėtė mažas žmonių kopijas. Aš mačiau ją nuo galvos iki bambos moterimi, o nuo bambos iki jos pėdų vyru. Aš išvydau Tave joje.
11. Mano buvo slaptažodis Uždarų Rūmų 418 ir pavadžiai-mano Karinio Vežimo Sfinksų, juodo ir balto. Bet aš neapsigavau dėl šitų visų dalykų.
12. Aš išplėčiau savo savybes į Dvylika Karūnos Spindulių.
13. Ir šie dvylika spindulių yra viena.

א

0. Pasakyk, kad Jis, Dievas-vienas Dievas-Amžinai Vienas; neturi Jis nei lygių, nei Sūnaus, nei bendro. Niekas negali išstovėti priešais Jį.
1. 41 diena paeiliui, 511 kartus kas naktį aš rėkiau, nukreipęs save į Viešpatį, tai jog Jis Vienas.
2. Ir aš šlovinau Jo išmintį, dėka kurios Jis sukūrė pasaulius.

3. taip, aš šlovinau Jį už jo Protą, dėka kurios visata tapo šviesa.
4. Aš dėkojau Jį už jo įvairialypes malones; aš nusilenkiau jo didybei bei puikumui.
5. Aš virpėjau priešais Jo galybę.
6. Aš mėgavausi Harmonija bei Grožiu Jo Esybės.
7. Aš persekiojau Jo priešus vardan Jo Pergalės; taip, aš nustumdavau juos nuo skardžio; aš vijausi juos iki pat bedugnės dugno; taip, ir mano Viešpaties šlovėje yra mano dalyvavimas.
8. Jo Švytėjimas nužengdavo ant manęs; aš lenkiausi Jo dydingam Švytėjimui.
9. Aš ilsėjausi, nusilenkęs priešais jo Tvurtybę, kurios negalėjo sujudinti net sudrebinimas visos Jo visatos,, net visų daiktų ištirpimas.
10. Taip, iš tiesų, aš Viešpats, viceregentas Jo Karalystės, aš Adonay, kuris paliepė savo tarnautojui V.V.V.V.V. vadovauti bei valdyti Jo vietoje.
11. Ir aš ištariu žodį dvigubos valdžios Balsu Valdovo, ir šis žodis 418.
12. Ir vėl niekuo neapsigavau aš, nesgi Aš išplėčiau savo savybes į Dvylika Karūnos Spindulių.
13. Ir šie dvylika spindulių yra viena.

ך

0. Lyg vaikas, Adonay numylėtinis, pats V.V.V.V.V., šlovindamas Adonay, išaukštinęs savo balsą ištarė:
1. Šlovė bei Padėka Dievui! Jis-vienintėlis Dievas, ir Dievas ištiesų aukštas. Jis visur su mumis, ir nėra kitos jėgos, kaip tik Jame, išaukštintame bei dydžiame.
2. Ir tuomet V.V.V.V.V. prarado protą ir slankinėjo nuogume savajame.
3. Ir viskas pranyko, nesgi jis pažino visus daiktus, pažino jog jie-tėra tik skarmalai viršum Dieviškojo Tobulumo.
4. Ir tuomet jis pasigailėjo viso šito, todėl kad jie-viso labo tik iškraipyti atspindžiai.
5. Ir tuomet jis sunaikino juos, idant jie nepaimtų valdžios prieš tiesą.
6. Ir tuomet jis suvedė i harmoniją viename paveiksle, gražiame akims.
7. Ir po to, kuomet jis pavergė juos, netgi melagingoje sferoje išorinio švytėjimo prasidėjo tikrojo šventumo žavėsis.
8. taip, jog viskas švytėjo.
9. Ir sudėliojus viską po jų vietas.
10. Jis paskelbė tobulumą, nuotaką, Dievo džiaugsmą Jo kūrinijoje.
11. Ir atlikdamas šį darbą jis visada tikrino jį Žvaigžde 418.
12. Ir jis nesuklydo; nesgi savo meno pagalba jis pavertė viską į Dvylika karūnos Spindulių.
13. Ir šie dvylika spindulių yra viena.

י

0. Vietoje kryžiaus yra nedalomas taškas, kuris neturi nei pusių, nei dalių, nei dydžių. Iš tikro, tai jis neturi ir padėties, nes jis yra anapus erdvės. Jis neegzistuoja ir laike, nes jis yra anapus laiko. Neturi jis nei priežasties, nei pasekmės, kadangi jo Visata yra beribė visais atžvilgiais, ir mums neduoda tai suprasti.
1. Ir tuomet Laisvasis Adeptas užrašė ο᾽ὐ μὴ, ir Šventyklos Meistrų juokas jo nesutrikdė.
2. Nepasimetė jis ir išgirdęs pašiepiantį pragaro šunų amsėjimą.
3. Nes išstovėjo, ir melas jo buvo tiesa jo vietoje.
4. Šunyčiai nepataisė jo, nes gali tik amsėti.
5. Ir Meistrai nepataisė jo, nesgi pasakė: eik ir žiūrėk.
6. Ir aš ėjau, ir regėjau, taip, aš, Perdurabo, Išorinės Kolegijos Filosofas.
7. Taip, būtent aš, žmogus regėjau šį stebuklą.
8. Ir aš negalėjau gauti jį.
9. Kadangi tai kas sukūrė mane, yra neregima ir nepažinu savo pačioje esmėje.
10. Vien tik tuos kas žino TAI, galima pažinti.
11. Kadangi jie turi genijų galingojo kalavijo 418.
12. Ir juos neapgaus niekas iš šito; nesgi savo savybių pagalba jie paverčia viską į Dvylika Karūnos Spindulių.
13. Ir šie dvylika spindulių yra viena.

ת

0. Vis gyliau ir gyliau i daiktų liūną! Vis toliau ir toliau į begalinį Prarajos Išsiplėtimą.
1. Didžioji deivė, kuri pasilenkus virš Visatos, yra mano valdovė, o aš esu sparnuotas rutulys prie josios širdies.
2. Aš nuolat mažėju, o jinai pastoviai plečiasi.
3. Rezultate tai yra visetas.
4. Mūsų meilė pagimdė Tėvą ir Sutvėrėją visų dalykų.
5. Jis sukūrė elementus: eterį, orą, vandenį, žemę ir ugnį.
6. Jis sukūrė žvaigždes keliaujančiais savais keliais.
7. Jis arė žemę septyneriomis savo Arklo žvaigždėmis, idant Septyni galėtu judėti, ir visgi nuolat būtu nukreipti į nekintanti Vieną.
8. Jis sukūrė Aštuonias Juostas, kuriomis apjuosė rutulius.
9. Jis sukūrė Trejybę Triadų visame, įspraudęs ugnį į ugnį, ir sutvarkęs visus daiktus Egipto Karalių Piramidėse.
10. Jis įtvirtino savo valdymą Savo karalystėje.
11. Ir visgi Tėvas šiuo būdu, taip pat pakluso Galybei Žvaigždės 418.
12. Savo subtilumo pagalba Jis išplėtė viską iki dvylikos Karūnos spindulių.
13. Ir šie dvylika spindulių yra viena.

א

0. Vėliau Liūto galybe aš pasiekiau šią šventą ir beformę ugnį, קדש, kuris įsižiebia ir liepsnoja Visatos gylumoje.
1. Nuo prisilietimo Ugninio Kadosh žemė persilydę į gėrimą, tyrą nelyg vanduo.
2. Nuo prisilietimo Ugninio Kadosh vanduo išgaravo į skaidrų orą.
3. Nuo prisilietimo Ugninio Kadosh oras suliepsnojo ir tapo Ugnimi.
4. Nuo prisilietimo Ugninio Kadosh, O, Viešpatie, Ugnis išsisklaidė Erdvėje.
5. Nuo prisilietimo Ugninio Kadosh, O, Viešpatie, Erdvė ištirpo Proto Bedugnėje.
6. Nuo prisilietimo Ugninio Kadosh Tėvo Protas išsilakstė mūsų Valdovo Sol švytėjime.
7. Nuo prisilietimo Ugninio Kadosh Švytėjimas mūsų Viešpaties susisiurbė į Nieką mūsų Valdovės Kūno Pieną Žvaigždžių.
8. Ugninis Kadosh užgeso tik tada, kuomet Įeinantis atsitraukė atgal už slenksčio,
9. Ir Tylėjimo Viešpatis buvo užsodintas ant Lotoso žiedo.
10. PO to įvyko visa tai, kas turėjo įvykt.
11. Ir Viskas, ir Vienas, ir Niekas buvo nužudyti, kuomet žudė Karį 418.
12. Subtilumo nužudyme, išplėtusio viską į Dvylika Karūnos Spindulių.
13. Ir taip sugražinęs viską Vieną, ir anapus Vieno, link Kvailio regėjimą, savo kvailume dainuojantį žodį «ARARITA», ir toliau anapus Žodžio ir Kvailio, taip jau anapus Žodžio ir Kvailio.

Išminties kelyje, galbūt, nėra didesnės grėsmės, nėra nuodo pavojingesnio, nėra pagundos subtilesnės, už dvasinę puikybę; turėdama saulės prigimtį, ji veikia pačioje širdyje, be to ji išpučia bei užaštrina ego, todėl jos auka esanti dideliame pavojuje pakliuti į Juodąją ložę ir likti ten amžiams.
Pavojaus šio padeda išvengti du nepakeičiami priešnuodžiai:

SVEIKAS PROTAS IR JUMORO JAUSMAS.

Kuomet tu guli išsekęs po Višvarupadaršanos pasiekimoi, jokiu būdu negalima galvoti, jog «dabar aš tapau pačiu švenčiausiu pasaulyje žmogumi, žinoma iškyrus Džoną M. Vatkinsoną». Verčiau prisiminti skeptiškojo teisėjo iš A. P. Herberto «Šventoji Aklavietė», jis sukūrė iš jų mantrą:

«Sakau jums —
sakau jums —
sakau jums —
atšaldykite savo galvą».

Alisteris Kroulis,
«Magika be ašarų», Skyrius 44